

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2022/2065 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 19 octombrie 2022

**privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE
(Regulamentul privind serviciile digitale)****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Serviciile societății informaționale și, în special, serviciile intermediare au devenit o parte importantă a economiei Uniunii și a vieții de zi cu zi a cetățenilor Uniunii. La douăzeci de ani de la adoptarea cadrului juridic existent aplicabil acestor servicii prevăzut de Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾, modele de afaceri și servicii noi și inovatoare, cum ar fi rețele sociale online și platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții, au permis utilizatorilor comerciali și consumatorilor să disemineze și să acceseze informații și să efectueze tranzacții în moduri inedite. În prezent, majoritatea cetățenilor Uniunii utilizează zilnic aceste servicii. Cu toate acestea, transformarea digitală și utilizarea sporită a acestor servicii au dat naștere și unor noi riscuri și provocări pentru destinatarii individuali ai serviciului relevant, pentru întreprinderi și pentru societate în ansamblul său.
- (2) Statele membre tot mai mult adoptă sau au în vedere adoptarea unor norme de drept intern privind aspectele reglementate de prezentul regulament, prin care impun, în special, obligații de diligență furnizorilor de servicii intermediare în ceea ce privește modul în care ar trebui să combată conținutul ilegal, dezinformarea online sau alte riscuri societale. Aceste norme de drept intern divergente au un impact negativ asupra pieței interne, care, astfel cum prevede articolul 26 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), cuprinde un spațiu fără frontiere interne, în care sunt asigurate libera circulație a mărfurilor și a serviciilor și libertatea de stabilire, dată fiind natura intrinsec transfrontalieră a internetului, care este utilizat în general pentru furnizarea serviciilor respective.

⁽¹⁾ JO C 286, 16.7.2021, p. 70.⁽²⁾ JO C 440, 29.10.2021, p. 67.⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 5 iulie 2022 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 4 octombrie 2022.⁽⁴⁾ Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (Directiva privind comerțul electronic) (JO L 178, 17.7.2000, p. 1).

Condițiile de furnizare a serviciilor intermediare pe piața internă ar trebui armonizate, astfel încât să se ofere întreprinderilor acces la noi piețe și oportunități de exploatare a beneficiilor pieței interne, iar consumatorilor și altor destinatari ai serviciului, o gamă mai largă de opțiuni. Utilizatorii comerciali, consumatorii, cât și alți utilizatori sunt considerați, în sensul prezentului regulament, „destinatari ai serviciului”.

- (3) Un comportament responsabil și diligent din partea furnizorilor de servicii intermediare este esențial pentru un mediu online sigur, previzibil și de încredere și pentru a permite cetățenilor Uniunii și altor persoane să își exercite drepturile fundamentale garantate de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”), în special libertatea de exprimare și de informare, libertatea de a desfășura o activitate comercială, dreptul la nediscriminare și atingerea unui nivel înalt de protecție a consumatorilor.
- (4) Prin urmare, pentru a proteja și a îmbunătăți funcționarea pieței interne, ar trebui să fie stabilit un set specific de norme obligatorii uniforme, eficiente și proporționale la nivelul Uniunii. Prezentul regulament creează condiții favorabile pentru apariția și dezvoltarea serviciilor digitale inovatoare pe piața internă. Este necesar să existe, la nivelul Uniunii, o apropiere a măsurilor normative naționale cu privire la obligațiile care revin furnizorilor de servicii intermediare, pentru a se evita și a se pune capăt fragmentării pieței interne și pentru a se asigura securitatea juridică, reducând astfel incertitudinea pentru dezvoltatori și favorizând interoperabilitatea. Prin aplicarea unor cerințe neutre din punct de vedere tehnologic, inovarea nu ar trebui să fie inhibată, ci stimulată.
- (5) Prezentul regulament ar trebui să se aplice furnizorilor anumitor servicii ale societății informaționale, astfel cum sunt definite în Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾, adică oricărui serviciu prestat în mod normal în schimbul unei remunerații, la distanță, prin mijloace electronice și la solicitarea individuală a unui destinatar. În mod particular, prezentul regulament ar trebui să se aplice furnizorilor de servicii intermediare, în special serviciilor intermediare care constau în servicii cunoscute sub denumirea de „simplă transmitere” („mere conduit”), „stocare în cache” („caching”) și „găzduire” („hosting”), având în vedere că creșterea exponențială a utilizării acestor servicii, în principal în scopuri legitime și benefice din punct de vedere social, indiferent de forma lor, a consolidat, de asemenea, rolul acestora în intermedierea și răspândirea de informații și activități ilegale sau dăunătoare.
- (6) În practică, anumiți furnizori de servicii intermediare intermediază servicii care pot sau nu să fie furnizate prin mijloace electronice, cum ar fi serviciile informatice la distanță, serviciile de transport, cazare sau livrare. Prezentul regulament ar trebui să se aplice exclusiv serviciilor intermediare și nu ar trebui să aducă atingere cerințelor prevăzute în dreptul Uniunii sau în dreptul intern cu privire la produsele sau serviciile intermediare prin serviciile intermediare, inclusiv în situațiile în care serviciul intermediar constituie o parte integrantă a altui serviciu care nu este un serviciu intermediar, astfel cum sunt consacrate de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.
- (7) Pentru a asigura eficacitatea normelor prevăzute în prezentul regulament și condiții de concurență echitabile în cadrul pieței interne, respectivele norme ar trebui să se aplice furnizorilor de servicii intermediare indiferent de locul lor de stabilire sau de localizarea lor, în măsura în care aceștia oferă servicii în Uniune, demonstrând o legătură substanțială cu Uniunea.
- (8) Ar trebui să se considere că există o astfel de legătură substanțială cu Uniunea atunci când furnizorul de servicii este stabilit în Uniune sau, în absența unui asemenea loc de stabilire, dacă numărul de destinatari ai serviciului în unul sau mai multe state membre este semnificativ în raport cu populația acestora ori în considerarea direcționării activităților către unul sau mai multe state membre. Direcționarea activităților către unul sau mai multe state membre poate fi determinată pe baza tuturor circumstanțelor relevante, inclusiv a unor factori precum utilizarea unei limbi sau a unei monede utilizate în general în statul membru respectiv, posibilitatea de a comanda produse sau servicii sau utilizarea unui domeniu de prim nivel relevant. Direcționarea activităților către un stat membru ar putea, de asemenea, să rezulte din disponibilitatea unei aplicații în magazinul de aplicații național relevant, din furnizarea de

⁽⁵⁾ Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (JO L 241, 17.9.2015, p. 1).

publicitate sau publicitate locală într-o limbă utilizată în statul membru respectiv sau din gestionarea relațiilor cu clienții, de exemplu prin furnizarea de servicii de asistență pentru clienți într-o limbă utilizată în general în statul membru respectiv. De asemenea, ar trebui să se prezume existența unei legături substanțiale în cazul în care un furnizor de servicii își direcționează activitățile spre unul sau mai multe state membre, în sensul articolului 17 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾. În schimb, simpla accesibilitate tehnică a unui site web din Uniune nu poate fi considerată, exclusiv din acest motiv, ca dovadă a existenței unei legături substanțiale cu Uniunea.

- (9) Prezentul regulament armonizează pe deplin normele aplicabile serviciilor intermediare pe piața internă, cu obiectivul de a asigura un mediu online sigur, previzibil și de încredere, împiedicând diseminarea conținutului ilegal online și riscurile societale pe care le poate genera diseminarea dezinformării sau a altor conținuturi, precum și în care drepturile fundamentale consacrate în Cartă sunt protejate în mod eficace și este facilitată inovarea. În consecință, statele membre nu ar trebui să adopte sau să mențină cerințe naționale suplimentare cu privire la aspectele reglementate de prezentul regulament, cu excepția cazului în care acest lucru ar fi prevăzut în mod explicit în prezentul regulament, deoarece ar afecta aplicarea directă și uniformă a normelor pe deplin armonizate aplicabile furnizorilor de servicii intermediare în conformitate cu obiectivele prezentului regulament. Acest lucru nu ar trebui să excludă posibilitatea de a aplica alte acte legislative naționale aplicabile furnizorilor de servicii intermediare, în conformitate cu dreptul Uniunii, inclusiv cu Directiva 2000/31/CE, în special cu articolul 3 din directiva respectivă, în cazul în care normele de drept intern urmăresc alte obiective legitime de interes public decât cele urmărite de prezentul regulament.
- (10) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere altor acte din dreptul Uniunii care reglementează furnizarea de servicii ale societății informaționale în general, care reglementează alte aspecte ale furnizării de servicii intermediare pe piața internă sau care detaliază și completează normele armonizate prevăzute în prezentul regulament, cum ar fi Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁷⁾, inclusiv dispozițiile prevăzute în directiva respectivă în ceea ce privește platformele de partajare a materialelor video, Regulamentele (UE) 2019/1148 ⁽⁸⁾, (UE) 2019/1150 ⁽⁹⁾, (UE) 2021/784 ⁽¹⁰⁾ și (UE) 2021/1232 ⁽¹¹⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului și Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹²⁾, precum și normele de drept al Uniunii cuprinse într-un regulament privind ordinele europene de divulgare și de păstrare a probelor electronice în materie penală și într-o directivă de stabilire a unor norme armonizate privind desemnarea reprezentanților legali în scopul obținerii de probe în cadrul procedurilor penale.

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, 20.12.2012, p. 1).

⁽⁷⁾ Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) (JO L 95, 15.4.2010, p. 1).

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) 2019/1148 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind comercializarea și utilizarea precursorilor de explozivi, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 98/2013 (JO L 186, 11.7.2019, p. 1).

⁽⁹⁾ Regulamentul (UE) 2019/1150 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind promovarea echității și a transparenței pentru întreprinderile utilizatoare de servicii de intermediere online (JO L 186, 11.7.2019, p. 57).

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (UE) 2021/784 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2021 privind prevenirea diseminării conținutului online cu caracter terorist (JO L 172, 17.5.2021, p. 79).

⁽¹¹⁾ Regulamentul (UE) 2021/1232 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iulie 2021 privind o derogare temporară de la anumite dispoziții ale Directivei 2002/58/CE în ceea ce privește utilizarea tehnologiilor de către furnizorii de servicii de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere pentru prelucrarea datelor cu caracter personal și a altor date în scopul combaterii abuzului sexual online asupra copiilor (JO L 274, 30.7.2021, p. 41).

⁽¹²⁾ Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (JO L 201, 31.7.2002, p. 37).

În mod similar, din motive de claritate, prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere dreptului Uniunii privind protecția consumatorilor, în special Regulamentelor (UE) 2017/2394⁽¹³⁾ și (UE) 2019/1020⁽¹⁴⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului, Directivelor 2001/95/CE⁽¹⁵⁾, 2005/29/CE⁽¹⁶⁾, 2011/83/UE⁽¹⁷⁾ și 2013/11/UE⁽¹⁸⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului și Directivei 93/13/CEE a Consiliului⁽¹⁹⁾, precum și privind protecția datelor cu caracter personal, în special Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁰⁾.

Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere nici normelor Uniunii de drept internațional privat, în special celor referitoare la competența judiciară și recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, cum ar fi Regulamentul (UE) nr. 1215/2012, nici normelor referitoare la legea aplicabilă obligațiilor contractuale și necontractuale. Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal este reglementată exclusiv de normele dreptului Uniunii în materie, în special de Regulamentul (UE) 2016/679 și de Directiva 2002/58/CE. Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere nici dreptului Uniunii privind condițiile de muncă, nici dreptului Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie civilă și penală. Cu toate acestea, în măsura în care respectivele acte legislative ale Uniunii urmăresc aceleași obiective ca acelea prevăzute în prezentul regulament, normele din prezentul regulament se aplică în ceea ce privește aspectele care nu sunt abordate sau nu sunt pe deplin abordate de respectivele alte acte, precum și aspectele cu privire la care respectivele alte acte lasă statelor membre posibilitatea de a adopta anumite măsuri la nivel național.

- (11) Ar trebui să se clarifice faptul că prezentul regulament nu aduce atingere normelor din dreptul Uniunii referitoare la dreptul de autor și drepturile conexe, inclusiv Directivelor 2001/29/CE⁽²¹⁾, 2004/48/CE⁽²²⁾ și (UE) 2019/790⁽²³⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului, care stabilesc norme și proceduri specifice, care ar trebui să rămână neschimbate.
- (12) Pentru a atinge obiectivul asigurării unui mediu online sigur, previzibil și de încredere, în sensul prezentului regulament conceptul de „conținut ilegal” ar trebui să reflecte în linii mari normele existente în mediul offline. În special, conceptul de „conținut ilegal” ar trebui să fie definit în sens larg pentru a acoperi informațiile referitoare la conținutul, produsele, serviciile și activitățile ilegale. În mod deosebit, acest concept ar trebui înțeles ca referindu-se la informațiile, indiferent de forma lor, care, în temeiul dreptului aplicabil, sunt ele însele ilegale, cum ar fi discursurile ilegale de incitare la ură sau conținutul cu caracter terorist și conținutul discriminatoriu ilegal, sau care, în temeiul normelor aplicabile, sunt declarate ilegale deoarece se referă la activități ilegale. Exemplele ilustrative

⁽¹³⁾ Regulamentul (UE) 2017/2394 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure respectarea legislației în materie de protecție a consumatorului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (JO L 345, 27.12.2017, p. 1).

⁽¹⁴⁾ Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor și de modificare a Directivei 2004/42/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 765/2008 și (UE) nr. 305/2011 (JO L 169, 25.6.2019, p. 1).

⁽¹⁵⁾ Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 decembrie 2001 privind siguranța generală a produselor (JO L 11, 15.1.2002, p. 4).

⁽¹⁶⁾ Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO L 149, 11.6.2005, p. 22).

⁽¹⁷⁾ Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, 22.11.2011, p. 64).

⁽¹⁸⁾ Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (JO L 165, 18.6.2013, p. 63).

⁽¹⁹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, 21.4.1993, p. 29).

⁽²⁰⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

⁽²¹⁾ Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167, 22.6.2001, p. 10).

⁽²²⁾ Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (JO L 157, 30.4.2004, p. 45).

⁽²³⁾ Directiva (UE) 2019/790 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind dreptul de autor și drepturile conexe pe piața unică digitală și de modificare a Directivelor 96/9/CE și 2001/29/CE (JO L 130, 17.5.2019, p. 92).

includ partajarea de imagini care prezintă abuz sexual asupra copiilor, partajarea ilegală neconsensuală de imagini private, urmărirea în mediul online, vânzarea de produse neconforme sau contrafăcute, vânzarea de produse sau furnizarea de servicii cu încălcarea dreptului privind protecția consumatorilor, utilizarea neautorizată a materialelor protejate prin drepturi de autor, oferirea ilegală de servicii de cazare sau vânzarea ilegală de animale vii. În schimb, un videoclip în care martorii observă o potențială infracțiune nu ar trebui să fie considerat conținut ilegal, doar pentru că redă un act ilegal, atunci când înregistrarea sau diseminarea unui astfel de material video către public nu este ilegală în temeiul dreptului intern sau al dreptului Uniunii. În această privință, este irelevant dacă caracterul ilegal al informațiilor sau al activității este stabilit în baza dreptului Uniunii sau a dreptului intern care este conform cu dreptul Uniunii și care este natura exactă sau obiectul legii în cauză.

- (13) Având în vedere caracteristicile specifice ale serviciilor în cauză și necesitatea corespunzătoare de a impune furnizorilor acestora anumite obligații specifice, este necesar să se distingă, în cadrul categoriei mai largi a furnizorilor de servicii de găzduire definite în prezentul regulament, subcategoria platformelor online. Platformele online, cum ar fi rețelele sociale sau platformele online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții, ar trebui să fie definite ca furnizori de servicii de găzduire care nu numai că stochează informațiile furnizate de destinatarul serviciului la cererea acestora, ci și diseminează aceste informații publicului, la cererea destinatarilor serviciului. Cu toate acestea, pentru a se evita impunerea unor obligații prea generale, furnizorii de servicii de găzduire nu ar trebui să fie considerați platforme online în cazul în care diseminarea către public este doar o caracteristică minoră și pur auxiliară care este legată intrinsec de alt serviciu sau o funcție minoră a serviciului principal, și respectiva caracteristică sau funcție nu poate fi utilizată, din motive tehnice obiective, independent de acest alt serviciu sau de serviciul principal, iar integrarea respectivei caracteristici sau funcții nu constituie un mijloc de a eluda normele prezentului regulament aplicabile platformelor online. De exemplu, secțiunea de comentarii a unui ziar online ar putea constitui o astfel de caracteristică, în cazul în care este evident că este auxiliară serviciului principal, care constă în publicarea de știri sub responsabilitatea editorială a editorului.

În schimb, stocarea de comentarii într-o rețea socială ar trebui considerată un serviciu de platformă online, în condițiile în care este evident că aceasta nu este o caracteristică minoră a serviciului oferit, chiar dacă este auxiliară publicării postărilor destinatarilor serviciului. În sensul prezentului regulament, serviciile de „cloud computing” sau serviciile de găzduire web nu ar trebui să fie considerate platforme online în cazul în care diseminarea anumitor informații către public constituie o caracteristică minoră și auxiliară sau o funcție minoră a unor astfel de servicii. În plus, serviciile de „cloud computing” și serviciile de găzduire web, atunci când servesc drept infrastructură, cum ar fi serviciile subiacente de stocare de infrastructură și de calcul ale unei aplicații bazate pe internet, ale unui site web sau ale unei platforme online, nu ar trebui să fie considerate, în sine, ca diseminând către public informații stocate sau prelucrate la cererea unui destinatar al aplicației, al site-ului web sau al platformei online pe care o găzduiește.

- (14) Conceptul de „diseminare către public”, astfel cum este utilizat în prezentul regulament, ar trebui să implice punerea de informații la dispoziția unui număr potențial nelimitat de persoane, însemnând luarea de măsuri astfel încât informațiile să fie ușor accesibile de către destinatarul serviciului în general, fără a fi necesară o intervenție suplimentară din partea destinatarului serviciului care furnizează informațiile, indiferent dacă persoanele respective au efectiv acces la informațiile în cauză. În consecință, în cazul în care accesul la informații necesită înregistrarea sau admiterea într-un grup de destinatari ai serviciului, informațiile respective ar trebui să fie considerate ca fiind diseminate publicului numai în cazul în care destinatarul serviciului care doare să acceseze informațiile sunt înregistrați sau admiși în mod automat, fără a exista o decizie umană privind destinatarul cărora să li se acorde accesul sau o selecție a acestora. Serviciile de comunicații interpersonale, astfel cum sunt definite în Directiva (UE) 2018/1772 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁴⁾, cum ar fi e-mailurile sau serviciile de mesagerie privată, nu intră în domeniul de aplicare al definiției platformelor online, întrucât acestea sunt utilizate pentru comunicarea interpersonală între un număr finit de persoane determinat de expeditorul comunicării. Cu toate acestea, obligațiile prevăzute în prezentul regulament pentru furnizorii de platforme online se pot aplica serviciilor care permit punerea de informații la dispoziția unui număr potențial nelimitat de destinatari, nedeterminat de expeditorul comunicării, de exemplu prin intermediul grupurilor publice sau al canalelor deschise. Informațiile ar trebui considerate ca fiind diseminate publicului în sensul prezentului regulament numai în cazul în care respectiva diseminare are loc la cererea directă a destinatarului serviciului care a furnizat informațiile.

⁽²⁴⁾ Directiva (UE) 2018/1772 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice (JO L 321, 17.12.2018, p. 36).

- (15) În cazul în care unele dintre serviciile furnizate de un furnizor intră sub incidența prezentului regulament, iar altele nu intră sau în cazul în care serviciile furnizate de un furnizor sunt vizate în secțiuni diferite ale prezentului regulament, dispozițiile relevante din prezentul regulament ar trebui să se aplice numai cu privire la serviciile respective care intră în domeniul lor de aplicare.
- (16) Securitatea juridică oferită de cadrul orizontal de exonerare condiționată de răspundere a furnizorilor de servicii intermediare, prevăzută în Directiva 2000/31/CE, a permis apariția și dezvoltarea multor servicii noi pe piața internă. Prin urmare, acest cadru ar trebui menținut. Cu toate acestea, având în vedere divergențele apărute în contextul transpunerii și al aplicării normelor relevante la nivel național și din motive de claritate și coerență, cadrul respectiv ar trebui încorporat în prezentul regulament. De asemenea, este necesar să fie clarificate anumite elemente ale cadrului respectiv în considerarea jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene.
- (17) Normele referitoare la răspunderea furnizorilor de servicii intermediare prevăzute în prezentul regulament ar trebui să stabilească numai în ce situație furnizorul de servicii intermediare în cauză nu poate fi considerat răspunzător pentru conținutul ilegal furnizat de destinatarul serviciului. Aceste norme nu ar trebui înțelese ca oferind o bază pozitivă pentru identificarea situațiilor în care un furnizor poate fi considerat răspunzător, aspect care trebuie stabilit în baza normelor aplicabile din dreptul Uniunii sau din dreptul intern. În plus, exonerările de răspundere prevăzute în prezentul regulament ar trebui să se aplice oricărui tip de răspundere, referitoare la orice tip de conținut ilegal, indiferent de obiectul sau de natura exactă a respectivelor norme de drept.
- (18) Exonerările de răspundere prevăzute în prezentul regulament nu ar trebui să se aplice în cazul în care, în loc să se limiteze la furnizarea neutră a serviciilor prin simpla prelucrare tehnică și automată a informațiilor furnizate de destinatarul serviciului, furnizorul de servicii intermediare joacă un rol activ în acest proces, de așa natură încât acesta îi permite să ia cunoștință de conținutul informațiilor respective sau să le controleze. În consecință, exonerările respective nu ar trebui să se aplice în ceea ce privește răspunderea cu privire la informațiile furnizate nu de destinatarul serviciului, ci chiar de furnizorul serviciului intermediar însuși, inclusiv în situația în care informațiile au fost redactate sub responsabilitatea editorială a furnizorului respectiv
- (19) Având în vedere natura diferită a activităților de „simplă transmitere”, de „stocare în cache” și de „găzduire”, precum și situația și capacitățile diferite ale furnizorilor de servicii în cauză, este necesar să se aplice acestor activități norme distincte, în măsura în care, în temeiul prezentului regulament, acestea fac obiectul unor cerințe și condiții diferite, iar domeniul lor de aplicare diferă, conform interpretării Curții de Justiție a Uniunii Europene.
- (20) În cazul în care un furnizor de servicii intermediare colaborează în mod deliberat cu un destinatar al serviciului pentru a desfășura activități ilegale, serviciul ar trebui considerat ca nefiind furnizat în mod neutru și, prin urmare, furnizorul nu ar trebui să poată beneficia de exonerările de răspundere prevăzute în prezentul regulament. Acesta ar trebui să fie cazul, de exemplu, atunci când furnizorul își oferă serviciul cu scopul principal de a facilita activități ilegale, de exemplu prin explicitarea scopului său de a facilita activități ilegale sau a faptului că serviciile sale sunt adecvate scopului respectiv. Simplul fapt că un serviciu oferă transmițeri criptate sau orice alt sistem care face imposibilă identificarea utilizatorului nu ar trebui să fie considerat în sine ca facilitând activități ilegale.
- (21) Un furnizor ar trebui să poată beneficia de exonerările de răspundere pentru serviciile care constau în „simpla transmitere” și „stocarea în cache” în cazul în care nu are nicio legătură cu informațiile transmise sau accesate. Aceasta presupune, printre altele, ca furnizorul să nu modifice informațiile pe care le transmite sau la care acordă acces. Această cerință nu ar trebui însă înțeleasă ca incluzând manipulările cu caracter tehnic care au loc în cursul transmițerii sau al accesării, atât timp cât respectivele manipulări nu alterează integritatea informațiilor transmise sau la care se acordă acces.
- (22) Pentru a beneficia de exonerarea de răspundere pentru serviciile de găzduire, furnizorul ar trebui, din momentul în care ia cunoștință efectiv sau conștientizează activitățile sau conținutul ilegal, să acționeze prompt pentru a elimina conținutul respectiv sau pentru a bloca accesul la acesta. Eliminarea conținutului sau blocarea accesului la acesta ar trebui să se realizeze cu respectarea drepturilor fundamentale ale destinatarilor serviciului, inclusiv dreptul la libertatea de exprimare și de informare. Furnizorul poate lua cunoștință efectiv sau poate conștientiza natura ilegală a conținutului, printre altele prin intermediul investigațiilor efectuate din proprie inițiativă sau al notificărilor care

i-au fost transmise de persoane fizice sau entități în conformitate cu prezentul regulament, în măsura în care astfel de notificări sunt suficiente de precise și justificate în mod corespunzător pentru a permite unui operator economic diligent să identifice, să evalueze și, după caz, să ia în mod rezonabil măsuri împotriva conținutului presupus ilegal. Cu toate acestea, o astfel de cunoaștere efectivă sau conștientizare nu poate fi considerată ca fiind obținută numai pentru motivul că furnizorul cunoaște, în sens general, faptul că serviciul său este utilizat și pentru stocarea conținutului ilegal. În plus, faptul că furnizorul indexează în mod automat informațiile încărcate în serviciul său, că are o funcție de căutare sau că recomandă informații pe baza profilurilor sau a preferințelor destinatarilor serviciului nu constituie un motiv suficient pentru a considera că furnizorul respectiv are cunoștințe „specifice” cu privire la activități ilegale desfășurate pe platforma respectivă sau la conținut ilegal stocat pe aceasta.

- (23) Exonerarea de răspundere nu ar trebui să se aplice atunci când destinatarul serviciului acționează sub autoritatea sau controlul furnizorului unui serviciu de găzduire. De exemplu, în cazul în care furnizorul unei platforme online care le permite consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții stabilește prețul bunurilor sau al serviciilor oferite de comerciant, s-ar putea considera că comerciantul acționează sub autoritatea sau sub controlul platformei online respective.
- (24) Pentru a asigura protecția eficace a consumatorilor atunci când efectuează tranzacții comerciale intermediare în mediul online, anumiți furnizori de servicii de găzduire, și anume platformele online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții, nu ar trebui să poată beneficia de exonerarea de răspundere acordată furnizorilor de servicii de găzduire prevăzută în prezentul regulament în măsura în care respectivele platforme online prezintă informațiile relevante referitoare la tranzacțiile în cauză într-un mod care îi determină pe consumatori să creadă că informațiile respective au fost furnizate de platformele online respective sau de comercianți acționând sub autoritatea sau controlul lor și că platformele online respective au astfel cunoștință de informațiile respective sau le controlează, chiar dacă este posibil ca acest lucru să fie fals. Exemple de asemenea conduite pot fi cazurile în care o platformă online nu afișează în mod clar identitatea comerciantului potrivit prezentului regulament, cele în care o platformă online nu divulgă identitatea sau datele de contact al comerciantului până după încheierea contractului încheiat între comerciant și consumator, sau cele în care o platformă online comercializează produsul sau serviciul în nume propriu, mai degrabă decât în numele comerciantului care va furniza respectivul produs sau serviciu. În această privință, ar trebui să se stabilească în mod obiectiv, pe baza tuturor circumstanțelor relevante, dacă este posibil ca, din felul în care sunt prezentate informațiile, un consumator mediu să considere că informația în cauză a fost furnizată de platforma online sau de comercianți care acționează sub autoritatea sau controlul acesteia.
- (25) Exonerările de răspundere prevăzute în prezentul regulament nu ar trebui să afecteze posibilitatea de a se emite ordine de diferite tipuri împotriva furnizorilor de servicii intermediare, chiar și în cazul în care aceștia îndeplinesc condițiile prevăzute în cadrul exonerărilor respective. Astfel de ordine pot lua, în special, forma unor hotărâri ale instanțelor judecătorești sau decizii ale autorităților administrative, emise în conformitate cu dreptul Uniunii, prin care se impune încetarea oricărei încălcări sau prevenirea acesteia, inclusiv prin eliminarea conținutului ilegal identificat în ordinele respective, sau blocarea accesului la acest conținut.
- (26) Pentru a crea securitate juridică și pentru a nu descuraja activități menite să depisteze, să identifice și să combată conținutul ilegal pe care furnizorii tuturor categoriilor de servicii intermediare le întreprind în mod voluntar, ar trebui să se clarifice că simplul fapt că furnizorii desfășoară astfel de activități nu determină inaplicabilitatea exonerărilor de răspundere prevăzute în prezentul regulament, cu condiția ca activitățile respective să fie desfășurate cu bună-credință și cu diligență. Condiția de a acționa cu bună-credință și cu diligență ar trebui să includă acțiunea obiectivă, nediscriminatorie și proporțională, ținând seama în mod corespunzător de drepturile și interesele legitime ale tuturor părților implicate și oferind garanțiile necesare împotriva eliminării nejustificate a conținutului legal, în conformitate cu obiectivul și cerințele prezentului regulament. În acest scop, furnizorii în cauză ar trebui, de exemplu, să ia măsuri rezonabile pentru a se asigura că, în cazul în care sunt utilizate instrumente automatizate pentru desfășurarea unor astfel de activități, tehnologia relevantă este suficient de fiabilă pentru a limita, în cea mai mare măsură posibilă, rata erorilor. În plus, este oportun să se clarifice că simplul fapt că furnizorii iau măsuri, cu bună-credință, pentru a se conforma cerințelor din dreptul Uniunii, inclusiv celor prevăzute în prezentul regulament în ceea ce privește punerea în aplicare a condițiilor lor de utilizare, nu ar trebui să determine inaplicabilitatea exonerărilor de răspundere stabilite în prezentul regulament. Prin urmare, orice astfel de activități și măsuri care este posibil să fi fost întreprinse de un furnizor nu ar trebui să fie luate în considerare pentru a se stabili dacă furnizorul poate invoca o exonerare de răspundere, în special în ceea ce privește întrebarea dacă furnizorul furnizează serviciul în mod neutru și poate, așadar, să intre sub incidența dispoziției relevante; această regulă nu înseamnă însă că furnizorul poate neapărat invoca o exonerare de răspundere. Acțiunile voluntare nu ar trebui utilizate pentru a eluda obligațiile ce le revin furnizorilor de servicii intermediare în temeiul prezentului regulament.

- (27) Deși normele referitoare la răspunderea furnizorilor de servicii intermediare stabilite în prezentul regulament se concentrează asupra exonerării de răspundere a furnizorilor de servicii intermediare, este important să se reamintească faptul că, deși astfel de furnizori au, în general, un rol important, problema conținutului ilegal online și a activităților ilegale online nu ar trebui abordată exclusiv prin concentrarea asupra răspunderii și responsabilităților acestora. Atunci când este posibil, terții afectați de conținutul ilegal transmis sau stocat online ar trebui să încerce să soluționeze conflictele legate de un astfel de conținut fără a implica furnizorii de servicii intermediare în cauză. Destinatarul serviciului ar trebui să fie trași la răspundere pentru conținutul ilegal pe care îl furnizează și pe care îl pot disemina publicului prin serviciile intermediare, în cazul în care normele aplicabile ale dreptului Uniunii și ale dreptului intern care stabilesc o astfel de răspundere prevăd acest lucru. După caz, alți actori, cum ar fi moderatorii de grup din mediile online închise, în special în cazul grupurilor mari, ar trebui, de asemenea, să contribuie la evitarea răspândirii conținutului ilegal online, în conformitate cu dreptul aplicabil. În plus, în cazul în care este necesar să fie implicați furnizorii de servicii ale societății informaționale, inclusiv furnizorii de servicii intermediare, orice solicitare sau ordin cu privire la o astfel de implicare ar trebui, ca regulă generală, să fie adresat furnizorului specific care are capacitatea tehnică și operațională de a acționa împotriva unor elemente specifice de conținut ilegal, astfel încât să se prevină și să se reducă la minimum orice posibile efecte negative asupra disponibilității și accesibilității informațiilor care nu constituie conținut ilegal.
- (28) Începând din anul 2000, au apărut noi tehnologii care îmbunătățesc disponibilitatea, eficiența, viteza, fiabilitatea, capacitatea și securitatea sistemelor în ceea ce privește transmiterea, posibilitatea de localizare și stocarea datelor online, ducând la crearea unui ecosistem online tot mai complex. În această privință, ar trebui reamintit faptul că furnizorii de servicii care stabilesc și facilitează arhitectura logică subiacentă și funcționarea corespunzătoare a internetului, inclusiv funcțiile auxiliare tehnice, pot beneficia, la rândul lor, de exonerările de răspundere prevăzute în prezentul regulament, în măsura în care serviciile lor se încadrează în categoria „simplă transmitere”, „stocare în cache” sau servicii de găzduire. Astfel de servicii includ, după caz, rețelele locale cu acces pe suport radio, servicii ale sistemului de nume de domenii (DNS), registrele de nume de domenii de prim nivel, registratoarele pentru domenii, autoritățile de certificare care eliberează certificate digitale, rețelele private virtuale, motoarele de căutare online, serviciile de infrastructură de tip cloud sau rețelele de furnizare de conținut care permit, localizează sau îmbunătățesc funcțiile altor furnizori de servicii intermediare. În mod similar, serviciile utilizate pentru comunicații și mijloacele tehnice de furnizare a acestora au evoluat, la rândul lor, în mod semnificativ, ducând la apariția unor servicii online precum serviciile online de telefonie VOIP, serviciile de mesagerie și serviciile de e-mail accesate de pe web, în cazul cărora comunicarea este realizată prin intermediul unui serviciu de acces la internet. Și aceste servicii pot beneficia de exonerările de răspundere, în măsura în care se încadrează în categoria „simplă transmitere”, „stocare în cache” sau servicii de găzduire.
- (29) Serviciile intermediare acoperă o gamă largă de activități economice care se desfășoară online și care se dezvoltă în mod continuu pentru a asigura o transmitere rapidă, sigură și securizată a informațiilor și pentru a asigura o utilizare ușoară pentru toți participanții la ecosistemul online. De exemplu, serviciile intermediare de „simplă transmitere” includ categorii generice de servicii, precum internet exchange points, punctele de acces fără fir, rețelele virtuale private, serviciile și rezolverele DNS, registrele de nume de domenii de prim nivel, registratoarele pentru domenii, autoritățile de certificare care eliberează certificate digitale, telefonie VOIP și alte servicii de comunicații interpersonale, în timp ce exemplele generice de servicii intermediare de „stocare în cache” includ doar furnizarea de rețele de distribuție de conținut, de proxy-uri invers sau de proxy-uri de adaptare a conținutului. Astfel de servicii sunt esențiale pentru a asigura o tranziție fără sincope și eficiență a informațiilor furnizate pe internet. Exemplele de „servicii de găzduire” includ categoriile de servicii precum „cloud computing”, găzduirea de pagini web, serviciile de referințiere cu plată sau serviciile care permit partajarea de informații și de conținut online, inclusiv stocarea și partajarea de fișiere. Serviciile intermediare pot fi furnizate separat, în cadrul altui tip de serviciu intermediar sau simultan cu alte servicii intermediare. În ce măsură un anumit serviciu constituie un serviciu de „simplă transmitere”, de „stocare în cache” sau de „găzduire” depinde exclusiv de funcțiile sale tehnice, care ar putea evolua în timp, și ar trebui să fie evaluat de la caz la caz.
- (30) Furnizorii de servicii intermediare nu ar trebui, nici în drept, nici în fapt, să facă obiectul unei obligații de monitorizare în ceea ce privește obligațiile cu caracter general. Acest lucru nu privește obligațiile de monitorizare dintr-un caz specific și, în special, nu afectează ordinele autorităților naționale, emise în conformitate cu dreptul intern și cu respectarea dreptului Uniunii, astfel cum este interpretat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, și în conformitate cu condițiile prevăzute de prezentul Regulament. Nicio dispoziție a prezentului regulament nu ar trebui interpretată ca impunând o obligație generală de monitorizare sau o obligație generală de cercetare activă a faptelor sau o obligație generală a furnizorilor de a lua măsuri proactive în privința conținutului ilegal.

- (31) În funcție de sistemul juridic al fiecărui stat membru și de domeniul de drept în cauză, autoritățile judiciare sau administrative naționale, inclusiv autoritățile de aplicare a legii, pot dispune ca furnizorii de servicii intermediare să acționeze împotriva unuia sau mai multor elemente specifice de conținut ilegal sau să furnizeze anumite informații specifice. Normele de drept intern pe baza cărora sunt emise astfel de ordine diferă considerabil, iar ordinele sunt emise din ce în ce mai mult în situații transfrontaliere. Pentru a se asigura faptul că respectivele ordine pot fi respectate în mod eficace și eficient, în special într-un context transfrontalier, astfel încât autoritățile publice în cauză să își poată îndeplini sarcinile, iar furnizorilor să nu le revină sarcini disproporționate, fără a afecta în mod nejustificat drepturile și interesele legitime ale oricărui terți, este necesar să fie stabilite anumite condiții pe care ar trebui să le îndeplinească respectivele ordine, precum și anumite cerințe complementare referitoare la prelucrarea acestor ordine. În consecință, prezentul regulament ar trebui să armonizeze numai anumite condiții minime specifice pe care ar trebui să le îndeplinească astfel de ordine pentru a da naștere obligației furnizorilor de servicii intermediare de a informa autoritățile relevante cu privire la modul în care s-a dat curs ordinelor respective. Prin urmare, prezentul regulament nu oferă temeiul juridic pentru emiterea unor astfel de ordine și nici nu reglementează domeniul de aplicare teritorial al acestora sau asigurarea respectării lor la nivel transfrontalier.
- (32) Dreptul Uniunii sau dreptul intern aplicabil în temeiul căruia sunt emise ordinele respective ar putea impune condiții suplimentare și ar trebui să stea la baza asigurării respectării ordinelor respective. În cazul nerespectării acestor ordine, statul membru emitent ar trebui să fie în măsură să asigure respectarea lor în conformitate cu dreptul său intern. Dreptul intern aplicabil ar trebui să respecte dreptul Uniunii, inclusiv dispozițiile Cartei și ale TFUE referitoare la libertatea de stabilire și libertatea de a furniza servicii în cadrul Uniunii, în special în ceea ce privește serviciile de jocuri de noroc și pariuri online. În mod similar, aplicarea respectivelor norme de drept intern pentru asigurarea respectării ordinelor în cauză nu aduce atingere actelor juridice ale Uniunii sau acordurilor internaționale aplicabile, încheiate de Uniune sau de statele membre, în ceea ce privește recunoașterea, executarea și asigurarea respectării la nivel transfrontalier a acestor ordine, în special în materie civilă și penală. Pe de altă parte, executarea obligației de a informa autoritățile relevante cu privire la modul în care s-a dat curs respectivelor ordine, spre deosebire de executarea ordinelor în sine, ar trebui să facă obiectul normelor prevăzute în prezentul regulament.
- (33) Furnizorul de servicii intermediare ar trebui să informeze autoritatea emitentă cu privire la măsurile luate ca urmare unor asemenea ordine, fără întârzieri nejustificate, în conformitate cu termenele prevăzute în dreptul Uniunii sau în dreptul intern relevant.
- (34) Autoritățile naționale relevante ar trebui să poată emite astfel de ordine împotriva conținutului considerat ilegal sau ordine de a furniza informații în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern care este conform cu dreptul Uniunii, în special cu Carta, și să le adreseze furnizorilor de servicii intermediare, inclusiv celor stabiliți într-un alt stat membru. Totuși, prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere dreptului Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie civilă sau penală, inclusiv Regulamentului (UE) nr. 1215/2012 și unui regulament privind ordinele europene de divulgare și de păstrare a probelor electronice în materie penală și dreptului procesual penal sau civil intern.

Prin urmare, în cazul în care respectivele acte legislative, în contextul procedurilor penale sau civile, prevăd condiții suplimentare sau incompatibile cu cele prevăzute în prezentul regulament în ceea ce privește ordinele de a acționa împotriva conținutului ilegal sau de a furniza informații, condițiile prevăzute în prezentul regulament ar putea să nu se aplice sau ar putea fi adaptate. În special, obligația coordonatorului serviciilor digitale din statul membru al autorității emitente de a transmite o copie a ordinelor tuturor celorlalți coordonatori ai serviciilor digitale ar putea să nu se aplice în contextul procedurilor penale sau ar putea fi adaptată, în cazul în care dreptul procesual penal intern aplicabil prevede acest lucru. În plus, obligația ca ordinele să conțină o expunere de motive în care să se explice motivul pentru care informațiile constituie conținut ilegal ar trebui să fie adaptată, dacă este necesar, în temeiul dreptului procesual penal intern aplicabil pentru prevenirea, investigarea, depistarea și urmărirea penală a infracțiunilor. În cele din urmă, obligația furnizorilor de servicii intermediare de a informa destinatarul serviciului ar putea fi amânată în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu dreptul intern aplicabil, în special în contextul unor

proceduri penale, civile sau administrative. În plus, ordinele ar trebui să fie emise în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 și cu interdicția privind obligațiile generale de monitorizare a informațiilor sau de căutare activă a faptelor sau circumstanțelor care indică activități ilegale prevăzute în prezentul regulament. Condițiile și cerințele prevăzute în prezentul regulament care se aplică ordinelor de acțiune împotriva conținutului ilegal nu aduc atingere altor acte ale Uniunii care prevăd sisteme similare de acțiune împotriva anumitor tipuri de conținut ilegal, cum ar fi Regulamentul (UE) 2021/784, Regulamentul (UE) 2019/1020 sau Regulamentul (UE) 2017/2394, care conferă autorităților statelor membre însărcinate cu asigurarea respectării legislației în materie de protecție a consumatorului competențe specifice pentru a dispune furnizarea de informații, iar condițiile și cerințele care se aplică ordinelor de a furniza informații nu aduc atingere altor acte ale Uniunii care prevăd norme relevante similare pentru sectoare specifice. Respectivul condiții și cerințe nu ar trebui să aducă atingere normelor privind conservarea și păstrarea prevăzute de dreptul intern aplicabil care este conform cu dreptul Uniunii, și nici cererilor de confidențialitate ale autorităților de aplicare a legii legate de nedivulgarea informațiilor. Respectivul condiții și cerințe nu ar trebui să afecteze posibilitatea ca statele membre să solicite unui furnizor de servicii intermediare să prevină o încălcare, în conformitate cu dreptul Uniunii, inclusiv cu prezentul regulament, și, în special, cu interdicția privind obligațiile generale de monitorizare.

- (35) Condițiile și cerințele prevăzute în prezentul regulament ar trebui să fie îndeplinite cel târziu atunci când ordinul este transmis furnizorului în cauză. Prin urmare, ordinul poate fi emis în una dintre limbile oficiale ale autorității emitente din statul membru în cauză. Cu toate acestea, în cazul în care respectiva limbă este diferită de limba declarată de furnizorul de servicii intermediare sau de altă limbă oficială a statelor membre, convenită între autoritatea care emite ordinul și furnizorul de servicii intermediare, transmiterea ordinului ar trebui să fie însoțită de o traducere cel puțin a elementelor ordinului care sunt prevăzute în prezentul regulament. În cazul în care un furnizor de servicii intermediare a convenit cu autoritățile unui stat membru să utilizeze o anumită limbă, acesta ar trebui să fie încurajat să accepte ordine în limba respectivă emise de autoritățile din alte state membre. Ordinele ar trebui să includă elemente care să-i permită destinatarului să identifice autoritatea emitentă, inclusiv datele de contact ale unui punct de contact din cadrul autorității respective, dacă este cazul, și să verifice autenticitatea ordinului.
- (36) Domeniul de aplicare teritorial al acestor ordine de acțiune împotriva conținutului ilegal ar trebui să fie stabilit în mod clar pe baza dreptului Uniunii sau a dreptului intern aplicabil care permite emiterea ordinului și nu ar trebui să depășească ceea ce este strict necesar pentru atingerea obiectivelor sale. În această privință, autoritatea judiciară sau administrativă națională, care poate fi o autoritate de aplicare a legii, emitentă a ordinului, ar trebui să pună în balanță obiectivul urmărit de ordin, în conformitate cu temeiul juridic care permite emiterea sa, și drepturile și interesele legitime ale tuturor terților care pot fi afectați de ordin, în special drepturile lor fundamentale prevăzute de Cartă. În special într-un context transfrontalier, efectul ordinului ar trebui limitat, în principiu, la teritoriul statului membru emitent, cu excepția cazului în care caracterul ilegal al conținutului decurge direct din dreptul Uniunii sau a cazului în care autoritatea emitentă consideră că drepturile în cauză necesită un domeniu de aplicare teritorial mai larg, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul internațional, ținând cont și de interesele curtoaziei internaționale.
- (37) Ordinele de a furniza informații reglementate de prezentul regulament se referă la furnizarea de informații specifice cu privire la destinatari individuali ai serviciului intermediar în cauză, care sunt identificați în ordinele respective în scopul stabilirii respectării normelor Uniunii sau a normelor naționale aplicabile de către destinatarii serviciului. Asemenea ordine ar trebui să solicite informații menite să permită identificarea destinatarilor serviciului în cauză. Prin urmare, cerințele de a furniza informații în temeiul prezentului regulament nu privesc ordinele referitoare la informații cu privire la un grup de destinatari ai serviciului care nu sunt identificați în mod specific, nici ordinele de a furniza informații agregate necesare în scopuri statistice sau în scopul elaborării de politici bazate pe date concrete.
- (38) Ordinele de a acționa împotriva conținutului ilegal și de a furniza informații fac obiectul normelor care garantează competența statului membru în care este stabilit furnizorul de servicii căruia îi este adresat ordinul și normelor care prevăd derogările posibile de la această competență în anumite cazuri, prevăzute la articolul 3 din Directiva 2000/31/CE, numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul respectiv. Având în vedere că ordinele în cauză se referă la elemente specifice de conținut ilegal și, respectiv, la anumite informații ilegale, atunci când sunt adresate unor furnizori de servicii intermediare stabiliți în alt stat membru, ordinele în cauză nu restrâng, în principiu, libertatea acestor furnizori de a presta servicii transfrontaliere. Prin urmare, normele prevăzute la articolul 3 din Directiva 2000/31/CE, inclusiv cele privind necesitatea de a justifica măsurile de derogare de la competența statului membru în care este stabilit furnizorul de servicii din anumite motive specificate și privind notificarea unor astfel de măsuri, nu se aplică în ceea ce privește ordinele respective.

- (39) Cerințele de a furniza informații privind mecanismele reparatorii aflate la dispoziția furnizorului de servicii intermediare și a destinatarului serviciului care a furnizat conținutul includ cerința de a furniza informații cu privire la mecanismele administrative de soluționare a plângerilor și la căile de atac judiciare, inclusiv la căile de atac împotriva ordinelor emise de autoritățile judiciare. În plus, coordonatorii serviciilor digitale pot elabora instrumente și orientări naționale în ceea ce privește mecanismele de depunere a plângerilor și mecanismele reparatorii aplicabile pe teritoriul lor, pentru a facilita accesul destinatarilor serviciului la astfel de mecanisme. În cele din urmă, atunci când aplică prezentul regulament, statele membre ar trebui să respecte dreptul fundamental la o cale de atac judiciară eficientă și la un proces echitabil, astfel cum se prevede la articolul 47 din Cartă. Prin urmare, prezentul regulament nu ar trebui să împiedice autoritățile judiciare sau administrative naționale relevante să emită un ordin de restabilire a conținutului în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern aplicabil, în cazul în care conținutul respectă condițiile generale de utilizare ale furnizorului de servicii intermediare, dar a fost considerat în mod eronat ca fiind ilegal de către respectivul furnizor și a fost eliminat.
- (40) Pentru a atinge obiectivele prezentului regulament și, în special, pentru a îmbunătăți funcționarea pieței interne și a asigura un mediu online sigur și transparent, este necesar să se stabilească un set clar, eficient, previzibil și echilibrat de obligații armonizate privind diligența pentru furnizorii de servicii intermediare. Aceste obligații ar trebui să vizeze, în special, garantarea diferitelor obiective de politică publică, cum ar fi siguranța și încrederea destinatarilor serviciului, inclusiv a consumatorilor, a minorilor și a utilizatorilor expuși unui risc deosebit de a fi ținta discursurilor de incitare la ură, a hărțuirii sexuale sau a altor acțiuni discriminatorii, protejarea drepturilor fundamentale relevante consacrate în Cartă, asigurarea unei răspunderi semnificative a furnizorilor respectivi și capacitatea destinatarilor și a altor părți afectate, facilitând în același timp supravegherea necesară de către autoritățile competente.
- (41) În această privință, este important ca obligațiile de diligență să fie adaptate tipului, dimensiunii și naturii serviciului intermediar în cauză. Prin urmare, prezentul regulament stabilește obligații de bază aplicabile tuturor furnizorilor de servicii intermediare, precum și obligații suplimentare pentru furnizorii de servicii de găzduire și, mai precis, pentru furnizorii de platforme online și de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari. În măsura în care furnizorii de servicii intermediare se încadrează într-o serie de categorii diferite, având în vedere natura serviciilor lor și dimensiunea lor, furnizorii de servicii intermediare ar trebui să respecte toate obligațiile corespunzătoare prevăzute de prezentul regulament în ceea ce privește serviciile respective. Respectivele obligații armonizate privind diligența, care ar trebui să fie rezonabile și nearbitrare, sunt necesare pentru a răspunde preocupărilor de politică publică identificate, cum ar fi protejarea intereselor legitime ale destinatarilor serviciului, împiedicarea practicilor ilegale și protejarea drepturilor fundamentale consacrate în Cartă. Obligațiile de diligență sunt independente de chestiunea răspunderii furnizorilor de servicii intermediare, care necesită astfel o evaluare separată.
- (42) Pentru a facilita o comunicare bidirecțională fără sincope și eficientă cu privire la chestiunile reglementate de prezentul regulament, inclusiv, după caz, prin confirmarea primirii unor astfel de comunicări, furnizorilor de servicii intermediare ar trebui să le revină obligația de a desemna un punct electronic de contact unic și de a publica și actualiza informațiile relevante referitoare la punctul respectiv de contact, inclusiv limbile care trebuie utilizate în astfel de comunicări. Punctul electronic de contact poate fi utilizat, de asemenea, de către notificatorii de încredere și entitățile profesionale care se află într-o relație specifică cu furnizorul de servicii intermediare. Spre deosebire de reprezentantul legal, punctul electronic de contact ar trebui să servească unor scopuri operaționale și nu ar trebui să fie obligat să aibă o locație fizică. Furnizorii de servicii intermediare pot desemna același punct unic de contact pentru cerințele prezentului regulament, precum și în scopul altor acte de drept al Uniunii. Atunci când precizează limbile de comunicare, furnizorii de servicii intermediare sunt încurajați să se asigure că limbile alese nu constituie în sine un obstacol în calea comunicării. Dacă este necesar, ar trebui să fie posibil ca furnizorii de servicii intermediare și autoritățile statelor membre să ajungă la un acord separat cu privire la limba de comunicare sau să identifice mijloace alternative de depășire a barierei lingvistice, inclusiv prin utilizarea tuturor mijloacelor tehnologice disponibile sau a resurselor umane interne și externe.
- (43) Furnizorilor de servicii intermediare ar trebui, de asemenea, să le revină obligația de a desemna un punct unic de contact pentru destinatarii serviciului, care să permită comunicarea rapidă, directă și eficientă, în special prin mijloace ușor accesibile, cum ar fi numărul de telefon, adresele de e-mail, formularele de contact electronic, roboții de chat sau mesageria instantanee. Ar trebui să se indice în mod explicit momentul în care un destinatar al serviciului comunică cu roboții de chat. Furnizorii de servicii intermediare ar trebui să permită destinatarilor serviciului să aleagă mijloace directe și eficiente de comunicare care nu se bazează exclusiv pe instrumente automatizate. Furnizorii de servicii intermediare ar trebui să depună toate eforturile rezonabile pentru a garanta că se alocă suficiente resurse umane și financiare pentru a se asigura desfășurarea acestei comunicări într-un mod rapid și eficient.

- (44) Furnizorii de servicii intermediare care sunt stabiliți într-o țară terță și care oferă servicii în Uniune ar trebui să desemneze un reprezentant legal împuternicit în mod suficient în Uniune și ar trebui să furnizeze autorităților relevante informații cu privire la reprezentanții lor legali și să facă publice aceste informații. Pentru a respecta respectiva obligație, astfel de furnizori de servicii intermediare ar trebui să se asigure că reprezentantul legal desemnat dispune de competențele și de resursele necesare pentru a coopera cu autoritățile relevante. Acesta ar putea fi cazul, de exemplu, atunci când un furnizor de servicii intermediare desemnează o filială a aceluiași grup de furnizori sau societatea-mamă a acestuia, dacă respectiva filială sau societate-mamă este stabilită în Uniune. Cu toate acestea, ar putea să nu fie cazul, de exemplu, atunci când reprezentantul legal face obiectul unei proceduri de reorganizare, de faliment, de insolvență a persoanei fizice sau a societăților. Respectiva obligație ar trebui să permită supravegherea eficace și, dacă este necesar, asigurarea respectării prezentului regulament în legătură cu furnizorii respectivi. Ar trebui să fie posibil ca un reprezentant legal să fie mandatat, în conformitate cu dreptul intern, de către mai mulți furnizori de servicii intermediare. Ar trebui să fie posibil ca reprezentantul legal să aibă și rolul de punct de contact, cu condiția respectării cerințelor relevante ale prezentului regulament.
- (45) Deși libertatea de a încheia contracte a furnizorilor de servicii intermediare ar trebui, în principiu, să fie respectată, este oportun să se stabilească anumite norme privind conținutul, aplicarea și asigurarea respectării condițiilor generale de utilizare ale furnizorilor respectivi, în interesul transparenței, al protecției destinatarilor serviciului și al evitării rezultatelor inechitabile sau arbitrare. Furnizorii de servicii intermediare ar trebui să indice în mod clar și să actualizeze, în condițiile generale de utilizare, informații privind motivele pe baza cărora pot restricționa furnizarea serviciului lor. În special, aceștia ar trebui să includă informații cu privire la orice politici, proceduri, măsuri și instrumente utilizate în scopul moderării conținutului, inclusiv procesul decizional algoritmic și verificarea de către o persoană, precum și regulamentul de procedură al sistemului lor intern de soluționare a plângerilor. De asemenea, aceștia ar trebui să furnizeze informații ușor de accesat despre dreptul de a înceta utilizarea serviciului. Furnizorii de servicii intermediare pot utiliza elemente grafice în condițiile lor generale de utilizare, cum ar fi pictograme sau imagini, pentru a ilustra principalele elemente ale cerințelor de informare prevăzute de prezentul regulament. Furnizorii ar trebui să informeze destinatarii serviciului lor prin mijloace adecvate cu privire la modificările semnificative aduse condițiilor generale de utilizare, de exemplu atunci când modifică normele privind informațiile permise în cadrul serviciului lor sau cu privire la alte modificări de acest tip care ar putea afecta în mod direct capacitatea destinatarilor de a utiliza serviciul.
- (46) Furnizorii de servicii intermediare care vizează în principal minorii, de exemplu prin proiectarea sau comercializarea serviciului, sau care sunt utilizate în mod predominant de minori, ar trebui să depună eforturi deosebite pentru a face ca explicația condițiilor lor generale de utilizare să fie ușor de înțeles de către minori.
- (47) Atunci când concep, aplică și asigură respectarea respectivelor restricții, furnizorii de servicii intermediare ar trebui să acționeze în mod nearbitrar și nediscriminatoriu și să țină seama de drepturile și interesele legitime ale destinatarilor serviciului, inclusiv de drepturile fundamentale, astfel cum sunt consacrate în Cartă. De exemplu, furnizorii de platforme online foarte mari ar trebui în special să acorde atenția cuvenită libertății de exprimare și de informare, inclusiv libertății și pluralismului mijloacelor de informare în masă. Toți furnizorii de servicii intermediare ar trebui, de asemenea, să acorde atenția cuvenită standardelor internaționale relevante pentru protecția drepturilor omului, cum ar fi Principiile directoare ale Organizației Națiunilor Unite privind afacerile și drepturile omului.
- (48) Având în vedere rolul lor special și raza lor de acoperire, platformelor online foarte mari și motoarelor de căutare online foarte mari ar trebui să le fie impuse cerințe suplimentare privind informarea și transparența condițiilor lor generale de utilizare. În consecință, furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari ar trebui să își prezinte condițiile generale de utilizare în limbile oficiale ale tuturor statelor membre în care își oferă serviciile și ar trebui, de asemenea, să le ofere destinatarilor serviciului un rezumat concis și ușor de citit al principalelor elemente ale condițiilor generale de utilizare. Astfel de rezumate ar trebui să identifice principalele elemente ale cerințelor de informare, inclusiv posibilitatea de a renunța cu ușurință la clauzele facultative.

- (49) Pentru a asigura un nivel adecvat de transparență și răspundere, furnizorii de servicii intermediare ar trebui să pună la dispoziția publicului un raport anual, într-un format care poate fi citit automat, în conformitate cu cerințele armonizate prevăzute în prezentul regulament, cu privire la activitatea de moderare a conținutului pe care o desfășoară, inclusiv cu privire la măsurile luate ca urmare a aplicării și a asigurării respectării condițiilor lor generale de utilizare. Cu toate acestea, pentru a se evita sarcinile disproporționate, aceste obligații de raportare în materie de transparență nu ar trebui să se aplice furnizorilor care se califică drept microîntreprinderi sau întreprinderi mici, în sensul definiției din Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei ⁽²⁵⁾ și care nu sunt platforme online foarte mari în sensul prezentului regulament.
- (50) Furnizorii de servicii de găzduire joacă un rol deosebit de important în combaterea conținutului ilegal online, deoarece stochează informații furnizate de destinatarii serviciului și la cererea acestora și oferă, de regulă, acces la informațiile respective și altor destinatari, uneori la scară largă. Este important ca toți furnizorii de servicii de găzduire, indiferent de dimensiunea lor, să instituie mecanisme de notificare și de acțiune ușor accesibile și ușor de utilizat care să faciliteze notificarea către furnizorul de servicii de găzduire în cauză a anumitor informații pe care partea care face notificarea le consideră a constitui conținut ilegal (denumită în continuare „notificarea”), notificare pe baza căreia furnizorul respectiv poate decide dacă este sau nu de acord cu evaluarea respectivă și dacă dorește să elimine sau să blocheze accesul la conținutul respectiv (denumită în continuare „acțiunea”). Astfel de mecanisme ar trebui să poată fi clar identificate, să fie situate aproape de informațiile în cauză și să fie cel puțin la fel de ușor de găsit și de utilizat ca mecanismele de notificare a conținutului care încalcă condițiile generale de utilizare ale furnizorului de servicii de găzduire. Cu condiția ca cerințele privind notificările să fie îndeplinite, ar trebui să fie posibil ca persoanele sau entitățile să poată notifica printr-o singură notificare mai multe elemente specifice de conținut cu privire la care se presupune că este ilegal, pentru a asigura funcționarea eficace a mecanismelor de notificare și de acțiune. Mecanismul de notificare ar trebui să permită, dar nu să impună, identificarea persoanei fizice sau a entității care transmite o notificare. Pentru anumite tipuri de informații notificate, ar putea fi necesară identitatea persoanei fizice sau a entității care transmite o notificare pentru a se stabili dacă informațiile în cauză constituie conținut ilegal, așa cum se presupune. Obligația de a stabili mecanisme de notificare și de acțiune ar trebui să se aplice, de exemplu, serviciilor de stocare și partajare de fișiere, serviciilor de găzduire de pagini web, serverelor publicitare și serviciilor de tip *pastebin* (de stocare de text), în măsura în care îndeplinesc condițiile necesare pentru a putea fi considerate servicii de găzduire care intră sub incidența prezentului regulament.
- (51) Având în vedere necesitatea de a ține cont în mod corespunzător de drepturile fundamentale garantate de Cartă ale tuturor părților interesate, orice acțiune întreprinsă de un furnizor de servicii de găzduire în urma primirii unei notificări ar trebui să fie precis orientată, în sensul că ar trebui să servească la eliminarea sau la blocarea accesului la anumite informații considerate a fi conținut ilegal, fără a afecta nejustificat libertatea de exprimare și de informare a destinatariilor serviciului. Așadar, ca regulă generală, notificările ar trebui să fie adresate furnizorilor de servicii de găzduire din partea cărora este de așteptat în mod rezonabil să aibă capacitatea tehnică și operațională de a acționa împotriva unor astfel de informații. Furnizorii de servicii de găzduire care primesc o notificare în urma căreia nu pot, din motive tehnice sau operaționale, să elimine informația vizată ar trebui să informeze persoana sau entitatea care a transmis notificarea.
- (52) Normele privind astfel de mecanisme de notificare și de acțiune ar trebui armonizate la nivelul Uniunii, astfel încât să se asigure prelucrarea promptă, diligentă și nearbitrară a notificărilor pe baza unor norme care să fie uniforme, transparente și clare și care să prevadă garanții ferme pentru protejarea drepturilor și intereselor legitime ale tuturor părților afectate, în special a drepturilor fundamentale garantate de Cartă, indiferent de statul membru în care sunt stabilite sau își au reședința părțile respective și de domeniul de drept în cauză. Drepturile fundamentale respective includ, după caz, dar nu se limitează la dreptul la libertatea de exprimare și de informare, dreptul la respectarea vieții private și de familie, dreptul la protecția datelor cu caracter personal, dreptul la nediscriminare și dreptul la o cale de atac eficientă pentru destinatarii serviciului, pentru furnizorii de servicii libertatea de a desfășura o activitate comercială, inclusiv libertatea contractuală, pentru părțile afectate de conținutul ilegal dreptul la demnitate umană, drepturile copilului, dreptul la protecția proprietății, inclusiv a proprietății intelectuale, și dreptul la nediscriminare. Furnizorii de servicii de găzduire ar trebui să acționeze în timp util în urma notificărilor, în special ținând cont de tipul de conținut ilegal notificat și de urgența de a acționa. De exemplu, ar fi de așteptat ca astfel de furnizori să acționeze fără întârziere atunci când se notifică conținut presupus ilegal care implică o amenințare la adresa vieții sau a siguranței persoanelor. Furnizorul de servicii de găzduire ar trebui să informeze persoana fizică sau entitatea care notifică conținutul respectiv, fără întârzieri nejustificate, după luarea unei decizii de a da sau a nu da curs notificării.

⁽²⁵⁾ Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36).

- (53) Mecanismele de notificare și de acțiune ar trebui să permită transmiterea de notificări suficiente de precizie și justificate temeinic pentru a permite furnizorului de servicii de găzduire în cauză să decidă în cunoștință de cauză și cu diligență, în concordanță cu libertatea de exprimare și de informare, cu privire la conținutul la care se referă notificarea, în special dacă conținutul respectiv trebuie considerat conținut ilegal și trebuie eliminat sau accesul la el trebuie blocat. Mecanismele menționate ar trebui să fie de așa natură încât să faciliteze transmiterea de notificări în care să se explice motivele pentru care persoana fizică sau entitatea care a transmis o notificare consideră că respectivul conținut constituie conținut ilegal și să se indice clar localizarea conținutului respectiv. În cazul în care o notificare conține suficiente informații pentru a permite unui furnizor de servicii de găzduire diligent să stabilească, fără o examinare juridică detaliată, caracterul ilegal evident al conținutului, ar trebui să se considere că notificarea determină cunoașterea efectivă sau conștientizarea a caracterului ilegal. Cu excepția transmiterii notificărilor referitoare la infracțiunile menționate la articolele 3-7 din Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁶⁾, aceste mecanisme ar trebui să solicite persoanei fizice sau entității care a transmis o notificare să își dezvăluie identitatea, pentru a evita abuzurile.
- (54) În cazul în care, din motivul că informațiile furnizate de destinatari constituie conținut ilegal sau sunt incompatibile cu condițiile sale generale de utilizare, un furnizor de servicii de găzduire decide să elimine sau să blocheze accesul la informațiile furnizate de un destinatar al serviciului sau să limiteze în alt mod vizibilitatea sau monetizarea acestor informații, de exemplu, în urma primirii unei notificări sau acționând din proprie inițiativă, inclusiv prin utilizarea exclusivă de instrumente automatizate, furnizorul respectiv ar trebui să informeze destinatarul, într-un mod clar și ușor de înțeles, cu privire la decizia sa, la motivele deciziei sale și la căile de atac disponibile pentru a contesta decizia, având în vedere consecințele negative pe care astfel de decizii le pot avea asupra destinatarului, inclusiv în ceea ce privește exercitarea dreptului fundamental la libertatea de exprimare. Această obligație ar trebui să se aplice indiferent de motivele deciziei, în special dacă acțiunea a fost întreprinsă deoarece informațiile notificate sunt considerate a constitui conținut ilegal sau a fi incompatibile cu condițiile generale de utilizare. Atunci când decizia a fost luată în urma primirii unei notificări, furnizorul de servicii de găzduire ar trebui să dezvăluie destinatarului serviciului identitatea persoanei sau a entității care a transmis notificarea numai în cazul în care aceste informații sunt necesare pentru a stabili caracterul ilegal al conținutului, de exemplu, în cazurile de încălcare a drepturilor de proprietate intelectuală.
- (55) Limitarea vizibilității poate consta în retrogradarea în ierarhie sau în sistemele de recomandare, precum și în limitarea accesibilității de către unul sau mai mulți destinatari ai serviciului sau în blocarea accesului utilizatorului la o comunitate online fără ca utilizatorul să știe acest lucru („shadow banning”). Monetizarea prin veniturile din publicitate a informațiilor furnizate de destinatarul serviciului poate fi limitată prin suspendarea sau încetarea plăților monetare sau a veniturilor asociate informațiilor respective. Obligația de a expune motivele nu ar trebui să se aplice însă conținutului comercial înșelător de largă circulație diseminat prin manipularea intenționată a serviciului, îndeosebi prin utilizarea neautentică a serviciului, cum ar fi recurgerea la boți sau la conturi false sau alte utilizări înșelătoare ale serviciului. Indiferent de alte posibilități de a contesta decizia furnizorului de servicii de găzduire, destinatarul serviciului ar trebui să aibă întotdeauna dreptul la o cale de atac eficientă în fața unei instanțe judecătorești, în conformitate cu dreptul intern.
- (56) În unele cazuri, un furnizor de servicii de găzduire poate lua cunoștință, de exemplu, prin notificarea transmisă de o parte sau prin măsuri voluntare proprii, de informații referitoare la o anumită activitate a unui destinatar al serviciului, cum ar fi furnizarea anumitor tipuri de conținut ilegal, care justifică în mod rezonabil, având în vedere toate circumstanțele relevante de care are cunoștință furnizorul de servicii de găzduire, suspiciunea că este posibil ca destinatarul respectiv să fi comis sau să fie în curs de a comite sau că este probabil să comită o infracțiune care implică o amenințare la adresa vieții sau a siguranței unei persoane, cum ar fi infracțiunile prevăzute în Directivele 2011/36/UE ⁽²⁷⁾, 2011/93/UE sau (UE) 2017/541 ⁽²⁸⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului. De exemplu, anumite elemente de conținut ar putea da naștere unei suspiciuni de amenințare la adresa publicului, cum ar fi instigarea la comiterea unor infracțiuni de terorism în sensul articolului 21 din Directiva (UE) 2017/541. În astfel de

⁽²⁶⁾ Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile și de înlocuire a Deciziei-cadru 2004/68/JAI a Consiliului (JO L 335, 17.12.2011, p. 1).

⁽²⁷⁾ Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului (JO L 101, 15.4.2011, p. 1).

⁽²⁸⁾ Directiva (UE) 2017/541 a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2017 privind combaterea terorismului și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/475/JAI a Consiliului și de modificare a Deciziei 2005/671/JAI a Consiliului (JO L 88, 31.3.2017, p. 6).

cazuri, furnizorul de servicii de găzduire ar trebui să informeze fără întârziere autoritățile de aplicare a legii competente cu privire la o astfel de suspiciune. Furnizorul de servicii de găzduire ar trebui să furnizeze toate informațiile relevante de care dispune, inclusiv, în cazurile relevante, conținutul în cauză și, dacă este disponibil, momentul în care a fost publicat conținutul, inclusiv fusul orar desemnat, o explicație a suspiciunii sale și informațiile necesare pentru localizarea și identificarea destinatarului în cauză al serviciului. Prezentul regulament nu oferă temeiul juridic pentru crearea de profiluri ale destinatarilor serviciului în vederea unei posibile identificări a infracțiunilor de către furnizorii de servicii de găzduire. Furnizorii de servicii de găzduire ar trebui, de asemenea, să respecte alte norme aplicabile de drept al Uniunii sau de drept intern pentru protecția drepturilor și libertăților persoanelor fizice atunci când informează autoritățile de aplicare a legii.

- (57) Pentru a evita sarcinile disproporționate, obligațiile suplimentare impuse prin prezentul regulament furnizorilor de platforme online, inclusiv platformelor care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții nu ar trebui să se aplice furnizorilor care se califică drept microîntreprinderi sau întreprinderi mici, în sensul definiției din Recomandarea 2003/361/CE. Din același motiv, obligațiile suplimentare respective nu ar trebui să se aplice nici furnizorilor de platforme online care s-au calificat anterior drept microîntreprinderi sau întreprinderi mici timp de 12 luni de la pierderea statutului respectiv. Astfel de furnizori nu ar trebui să fie exonerati de obligația de a furniza informații cu privire la numărul mediu lunar de destinatari activi ai serviciului la cererea coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire sau a Comisiei. Totuși, având în vedere că platformele online foarte mari sau motoarele de căutare online foarte mari au o acoperire mai largă și influențează în mai mare măsură modul în care destinatarii serviciului obțin informații și în care comunică online, astfel de furnizori nu ar trebui să beneficieze de excluderea respectivă, indiferent dacă se califică sau s-au calificat de curând drept microîntreprinderi sau întreprinderi mici. Normele de consolidare prevăzute în Recomandarea 2003/361/CE contribuie la asigurarea faptului că se previne orice eludare a respectivelor obligații suplimentare. Nicio dispoziție a prezentului regulament nu îi împiedică pe furnizorii de platforme online cărora li se aplică respectivul caz de excludere să instituie, în mod voluntar, un sistem care să respecte una sau mai multe dintre obligațiile respective.
- (58) Destinatarii serviciului ar trebui să poată contesta cu ușurință și în mod eficace anumite decizii care îi afectează ale furnizorilor de platforme online privind caracterul ilegal al conținutului sau incompatibilitatea acestuia cu condițiile generale de utilizare. Prin urmare, furnizorii de platforme online ar trebui să aibă obligația de a institui sisteme interne de soluționare a plângerilor care să îndeplinească anumite condiții menite să asigure faptul că sistemele sunt ușor accesibile și conduc la rezultate rapide, nediscriminatorii, nearbitrare și echitabile și că sunt supuse verificării de către o persoană atunci când se folosesc mijloace automatizate. Astfel de sisteme ar trebui să permită tuturor destinatarilor serviciului să depună o plângere și nu ar trebui să stabilească cerințe formale, cum ar fi trimiterea la anumite dispoziții juridice pertinente sau la explicații juridice complicate. Destinatarii serviciului care au transmis o notificare prin mecanismul de notificare și de acțiune prevăzut de prezentul regulament sau prin mecanismul de notificare a conținutului care încalcă condițiile generale de utilizare ale furnizorului de platforme online ar trebui să aibă dreptul de a recurge la mecanismul de soluționare a plângerilor pentru a ataca decizia furnizorului de platforme online cu privire la notificările lor, inclusiv atunci când consideră că măsurile luate de furnizorul respectiv nu au fost adecvate. Posibilitatea de a depune o plângere cu scopul de a anula deciziile atacate ar trebui să fie disponibilă timp de cel puțin șase luni, calculate din momentul în care furnizorul de platforme online l-a informat pe destinatarul serviciului despre decizie.
- (59) În plus, ar trebui să se prevadă posibilitatea de a participa cu bună-credință la soluționarea extrajudiciară a unor astfel de litigii, inclusiv a celor care nu au putut fi soluționate în mod satisfăcător prin intermediul sistemelor interne de soluționare a plângerilor, de către organisme certificate care au independența, mijloacele și cunoștințele de specialitate necesare pentru a-și desfășura activitățile într-un mod echitabil, rapid și eficient din punctul de vedere al costurilor. Ar trebui să se asigure independența organismelor de soluționare extrajudiciară a litigiilor și la nivelul persoanelor fizice responsabile cu soluționarea litigiilor, inclusiv prin norme care reglementează conflictele de interese. Taxele percepute de organismele de soluționare extrajudiciară a litigiilor ar trebui să fie rezonabile, accesibile, atractive, necostisitoare pentru consumator și proporționate și să fie evaluate de la caz la caz. În cazul în care un organism de soluționare extrajudiciară a litigiilor este certificat de coordonatorul serviciilor digitale competent, certificarea respectivă ar trebui să fie valabilă în toate statele membre. Furnizorii de platforme online ar trebui să poată refuza să se implice în proceduri extrajudiciare de soluționare a litigiilor în temeiul prezentului regulament atunci când același litigiu, în special din perspectiva informațiilor în cauză și a motivelor pentru care a

fost luată decizia contestată, a efectelor deciziei și a motivelor invocate pentru contestarea deciziei, a fost deja soluționat de instanța competentă sau face deja obiectul unei proceduri în curs în fața instanței competente sau în fața unui alt organism competent de soluționare extrajudiciară a litigiilor. Destinatarii serviciului ar trebui să poată alege între mecanismul intern de soluționare a plângerilor, soluționarea extrajudiciară a litigiilor și posibilitatea de a iniția, în orice etapă, proceduri judiciare. Întrucât rezultatul procedurii de soluționare extrajudiciară a litigiilor nu este obligatoriu, părțile nu ar trebui să fie împiedicate să inițieze proceduri judiciare cu privire la același litigiu. Posibilitățile astfel create de a contesta deciziile furnizorilor de platforme online nu ar trebui să afecteze în niciun fel posibilitatea de a recurge la căi de atac judiciare în conformitate cu legislația statului membru în cauză și, așadar, nici posibilitatea de a exercita dreptul la o cale de atac eficientă în temeiul articolului 47 din Cartă. Dispozițiile prezentului regulament privind soluționarea extrajudiciară a litigiilor nu ar trebui să oblige statele membre să înființeze astfel de organisme extrajudiciare de soluționare a litigiilor.

- (60) În ceea ce privește litigiile contractuale dintre consumatori și întreprinderi cu privire la achiziționarea de bunuri sau servicii, Directiva 2013/11/UE asigură accesul consumatorilor și al întreprinderilor din Uniune la entități de soluționare alternativă a litigiilor certificate din punctul de vedere al calității. În acest sens, ar trebui să se clarifice faptul că normele prezentului regulament privind soluționarea extrajudiciară a litigiilor nu aduc atingere directivei respective, inclusiv dreptului pe care îl au consumatorii, în temeiul directivei respective, de a se retrage din procedură în orice moment în cazul în care sunt nemulțumiți de executarea sau funcționarea procedurii.
- (61) Se pot lua măsuri mai rapide și mai fiabile împotriva conținutului ilegal atunci când furnizorii de platforme online iau măsurile necesare pentru a se asigura că notificările transmise de notificatorii de încredere care acționează în domeniul lor de competență desemnat prin intermediul mecanismelor de notificare și de acțiune prevăzute în prezentul regulament sunt tratate cu prioritate, fără a aduce atingere obligației de a prelucra și de a decide cu privire la toate notificările transmise în temeiul mecanismelor respective în timp util, în mod diligent și nearbitrar. Statutul de notificator de încredere ar trebui acordat de coordonatorul serviciilor digitale din statul membru în care este stabilit solicitantul și ar trebui recunoscut de toți furnizorii de platforme online în sensul prezentului regulament. Statutul de notificator de încredere ar trebui să fie acordat numai entităților, și nu persoanelor fizice, care au demonstrat, printre altele, că au cunoștințe de specialitate și competențe deosebite în combaterea conținutului ilegal și că lucrează în mod diligent, precis și obiectiv. Astfel de entități pot avea caracter public, cum ar fi, în cazul conținutului cu caracter terorist, unitățile de semnalare a conținutului online ale autorităților naționale de aplicare a legii sau ale Agenției Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) sau pot fi organizații neguvernamentale și organisme private sau semipublice, cum ar fi organizațiile care fac parte din rețeaua INHOPE de linii telefonice de urgență pentru raportarea materialelor care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor și organizațiile care s-au angajat să notifice discursurile ilegale rasiste și xenofobe din mediul online. Pentru a nu diminua plusvaloarea unui astfel de mecanism, numărul total al notificatorilor de încredere recunoscuți în conformitate cu prezentul regulament ar trebui să fie limitat. Sunt încurajate să solicite statutul de notificatori de încredere îndeosebi asociațiile industriale care reprezintă interesele membrilor lor, fără a se aduce atingere dreptului entităților sau al persoanelor fizice de a încheia acorduri bilaterale cu furnizorii de platforme online.
- (62) Notificatorii de încredere ar trebui să publice rapoarte ușor de înțeles și detaliate privind notificările transmise în conformitate cu prezentul regulament. Rapoartele respective ar trebui să prezinte informații precum numărul de notificări clasificate în funcție de furnizorul de servicii de găzduire, tipul de conținut și măsurile luate de furnizor. Având în vedere că notificatorii de încredere au demonstrat că dețin cunoștințe de specialitate și competență, este de așteptat ca prelucrarea notificărilor transmise de notificatorii de încredere să fie mai puțin împovăraătoare și deci mai rapidă în comparație cu notificările transmise de alți destinatari ai serviciului. Totuși, durata medie de prelucrare poate varia în funcție de factori precum tipul de conținut ilegal, calitatea notificărilor și procedurile tehnice efective stabilite pentru transmiterea unor astfel de notificări. De exemplu, deși Codul de conduită privind combaterea discursurilor ilegale de incitare la ură din mediul online din 2016 stabilește un criteriu de referință pentru întreprinderile participante referitor la timpul necesar pentru a prelucra notificările valabile în vederea eliminării discursurilor ilegale de incitare la ură, în cazul altor tipuri de conținut ilegal ar putea fi necesare termene de prelucrare foarte diferite, în funcție de faptele și circumstanțele concrete și de tipurile de conținut ilegal în cauză. Pentru ca statutul de notificator de încredere să nu fie folosit în mod abuziv, ar trebui ca acest statut să poată fi suspendat atunci când un coordonator al serviciilor digitale din țara de stabilire a inițiat o investigație din motive legitime.

Normele prezentului regulament privind notificatorii de încredere nu ar trebui înțelese ca împiedicând furnizorii de platforme online să acorde un tratament similar notificărilor transmise de entități sau persoane cărora nu li s-a acordat statutul de notificator de încredere în temeiul prezentului regulament, sau să coopereze în alt mod cu alte entități, în conformitate cu dreptul aplicabil, inclusiv cu prezentul regulament și cu Regulamentul (UE) 2016/794 al

Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁹⁾. Normele prezentului regulament nu ar trebui să împiedice furnizorii de platforme online să recurgă la un astfel de notificator de încredere sau la mecanisme similare pentru a lua măsuri rapide și fiabile împotriva conținutului incompatibil cu condițiile lor generale de utilizare, în special împotriva conținutului dăunător destinatarilor vulnerabili ai serviciului, precum minorii.

- (63) Utilizarea abuzivă a platformelor online prin furnizarea în mod frecvent de conținut vădit ilegal sau prin transmiterea frecventă de notificări sau plângeri vădit nefondate în cadrul mecanismelor și sistemelor instituite în temeiul prezentului regulament subminează încrederea și prejudiciază drepturile și interesele legitime ale părților în cauză. Prin urmare, este necesară instituirea unor garanții adecvate, proporționale și eficiente împotriva unei astfel de utilizări abuzive, garanții care trebuie să respecte drepturile și interesele legitime ale tuturor părților implicate, inclusiv drepturile și libertățile fundamentale aplicabile, astfel cum sunt consacrate în Cartă, îndeosebi libertatea de exprimare. Ar trebui să se considere că informațiile constituie conținut vădit ilegal și că notificările sau plângerile sunt vădit nefondate în cazul în care este evident pentru un nespecialist, fără efectuarea vreunei analize de fond, că acel conținut este ilegal, respectiv că notificările sau plângerile sunt nefondate.
- (64) În anumite condiții, furnizorii de platforme online ar trebui să își suspende temporar activitățile relevante în ceea ce privește persoana implicată în comportamentul abuziv. Acest lucru nu aduce atingere libertății furnizorilor de platforme online de a-și stabili condițiile generale de utilizare, precum și de a stabili măsuri mai stricte în cazul conținutului vădit ilegal în legătură cu infracțiuni grave, cum ar fi materialele care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor. Din motive de transparență, această posibilitate ar trebui să fie stabilită, în mod clar și suficient de detaliat, în condițiile generale de utilizare ale platformelor online. Ar trebui să fie întotdeauna posibilă introducerea unei căi de atac împotriva deciziilor luate în acest sens de furnizorii de platforme online, iar acestea ar trebui să facă obiectul supravegherii de către coordonatorul serviciilor digitale competent. Furnizorii de platforme online ar trebui să trimită un avertisment prealabil înainte de a decide cu privire la suspendare, care ar trebui să includă motivele eventualei suspendări și căile de atac împotriva deciziei furnizorilor platformei online. Atunci când decid cu privire la suspendare, furnizorii de platforme online ar trebui să trimită expunerea de motive în conformitate cu normele prevăzute în prezentul regulament. Normele prezentului regulament privind utilizarea abuzivă nu ar trebui să împiedice furnizorii de platforme online să ia alte măsuri pentru a împiedica furnizarea de conținut ilegal de către destinatarii serviciului lor sau alt tip de utilizare abuzivă a serviciilor lor, inclusiv prin încălcarea condițiilor lor generale de utilizare, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern aplicabil. Normele respective nu aduc atingere niciunei posibilități prevăzute în dreptul Uniunii sau în dreptul intern de a trage la răspundere persoanele implicate în utilizarea abuzivă, inclusiv pentru daune.
- (65) Având în vedere responsabilitățile și obligațiile speciale ale furnizorilor de platforme online, acestora ar trebui să le revină obligații de raportare în materie de transparență, care să se aplice în plus față de obligațiile de raportare în materie de transparență aplicabile tuturor furnizorilor de servicii intermediare în temeiul prezentului regulament. Pentru a stabili dacă platformele online și motoarele de căutare online pot fi platforme online foarte mari sau, respectiv, motoare de căutare online foarte mari cărora le revin anumite obligații suplimentare în temeiul prezentului regulament, obligațiile de raportare în materie de transparență pentru platformele online și motoarele de căutare online ar trebui să includă anumite obligații legate de publicarea și comunicarea de informații cu privire la numărul mediu lunar de destinatari activi ai serviciului în Uniune.
- (66) Pentru a asigura transparența și a permite controlul deciziilor de moderare a conținutului ale furnizorilor de platforme online, precum și monitorizarea răspândirii conținutului ilegal online, Comisia ar trebui să constituie și să publice o bază de date care să conțină deciziile și expunerile de motive ale furnizorilor de platforme online atunci când aceștia elimină sau limitează în alt mod disponibilitatea informațiilor și accesul la acestea. Pentru a actualiza în

⁽²⁹⁾ Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și de înlocuire și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI, 2009/934/JAI, 2009/935/JAI, 2009/936/JAI și 2009/968/JAI ale Consiliului (JO L 135, 24.5.2016, p. 53).

permanență baza de date, furnizorii de platforme online ar trebui să transmită deciziile și expunerea de motive într-un format standard, fără întârzieri nejustificate, după luarea unei decizii, pentru a permite actualizarea în timp real, atunci când acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic și proporțional cu mijloacele platformei online în cauză. Baza de date structurată ar trebui să permită accesul la informațiile relevante și interogarea acestora, în special în ceea ce privește tipul de presupus conținut ilegal în cauză.

- (67) Elementele de design manipulator („dark patterns”) de pe interfețele online ale platformelor online sunt practici care denaturează sau afectează considerabil, fie intenționat, fie prin efectele lor, capacitatea destinatarilor serviciului de a face alegeri sau decizii în mod autonom și în cunoștință de cauză. Se poate recurge la practicile respective pentru a-i convinge pe destinatarii serviciului să adopte comportamente indezirabile sau să ia decizii indezirabile care au consecințe negative pentru ei. Prin urmare, ar trebui ca furnizorilor de platforme online să li se interzică să înșele sau să manipuleze destinatarii serviciului și să denatureze sau să afecteze autonomia, procesul decizional sau alegerile destinatarilor serviciului prin structura, conceptul sau funcțiile unei interfețe online sau a unei părți din aceasta. Această interdicție ar trebui să includă, dar să nu se limiteze la opțiunile exploatare în materie de proiectare care direcționează destinatarul către acțiuni în beneficiul furnizorului de platforme online, dar care s-ar putea să nu fie în interesul destinatarului, prezentând opțiunile într-un mod care nu este neutru, de exemplu prin evidențierea anumitor opțiuni cu ajutorul unor elemente vizuale, auditive sau de altă natură atunci când îi cere destinatarului serviciului să ia o decizie.

Interdicția respectivă ar trebui să includă și adresarea unor cereri repetate destinatarului serviciului de a face o alegere atunci când alegerea a fost deja făcută, îngreunarea considerabilă a procedurii de anulare a unui serviciu în raport cu abonarea la serviciul respectiv sau îngreunarea anumitor opțiuni ori prelungirea timpului care le este necesar în raport cu alte opțiuni, îngreunarea excesivă a întreruperii achizițiilor sau a dezabonării de la o anumită platformă online, acordarea către consumatori a posibilității de a încheia contracte la distanță cu comercianții și înșelarea destinatarilor serviciului impulsivându-i să ia unele decizii privind tranzacțiile sau stabilind setări implicite foarte greu de modificat și influențând astfel, în mod nejustificat, procesul decizional al destinatarilor serviciului de o manieră care le afectează autonomia, procesul decizional și opțiunile. Totuși, normele care împiedică elementele de design manipulator nu ar trebui înțelese ca împiedicând furnizorii să interacționeze direct cu destinatarii serviciului și să le ofere acestora servicii noi sau suplimentare. Practicile legitime, cum ar fi, de exemplu, cele publicitare, care respectă dreptul Uniunii nu ar trebui să fie considerate în sine ca elemente de design manipulator. Normele respective privind elementele de design manipulator ar trebui interpretate ca aplicându-se și practicilor interzise care intră sub incidența prezentului regulament în măsura în care practicile respective nu sunt deja reglementate de Directiva 2005/29/CE sau de Regulamentul (UE) 2016/679.

- (68) Publicitatea online joacă un rol important în mediul online, inclusiv în ceea ce privește furnizarea de platforme online, atunci furnizarea serviciului este uneori remunerată integral sau parțial, direct sau indirect, prin venituri din publicitate. Publicitatea online poate contribui la apariția unor riscuri semnificative, de la comunicările cu caracter publicitar care constituie ele însele conținut ilegal la contribuția la stimulentele financiare pentru publicarea sau amplificarea în mediul online a conținutului și a activităților ilegale sau care sunt dăunătoare în alt mod sau la prezentarea discriminatorie a comunicărilor cu caracter publicitar care au impact asupra egalității de tratament a cetățenilor și a oportunităților oferite acestora. Pe lângă cerințele care decurg din articolul 6 din Directiva 2000/31/CE, furnizorilor de platforme online ar trebui, prin urmare, să le revină obligația de a se asigura că destinatarii serviciului dispun de anumite informații individualizate care sunt necesare pentru a înțelege când și în numele cui este prezentată comunicarea cu caracter publicitar. Furnizorii de platforme online ar trebui să se asigure că informațiile sunt puse în evidență, inclusiv prin marcaje vizuale sau audio standardizate, pot fi clar identificate și sunt lipsite de ambiguitate pentru destinatarul mediu al serviciului, iar informațiile ar trebui să fie adaptate la natura interfeței online a fiecărui serviciu. În plus, destinatarii serviciului ar trebui să dispună de informații ce pot fi accesate direct de pe interfața online pe care este prezentată comunicarea cu caracter publicitar cu privire la principalii parametri utilizați pentru a determina faptul că le este prezentată o anumită comunicare cu caracter publicitar, fiind oferite explicații utile cu privire la logica utilizată în acest scop, inclusiv cu privire la faptul că acest lucru se bazează pe crearea de profiluri.

Aceste explicații ar trebui să conțină informații privind metoda utilizată pentru prezentarea comunicării cu caracter publicitar, de exemplu, dacă este vorba de publicitate contextuală sau de alt tip de publicitate, și, după caz, principalele criterii folosite pentru crearea de profiluri; de asemenea, explicațiile ar trebui să informeze destinatarul despre toate mijloacele pe care le are la dispoziție pentru a modifica aceste criterii. Cerințele prezentului regulament privind furnizarea de informații cu caracter publicitar nu aduc atingere aplicării dispozițiilor relevante ale Regulamentului (UE) 2016/679, în special a celor referitoare la dreptul de opoziție, procesul decizional individual automatizat, inclusiv crearea de profiluri și, în mod particular, necesitatea de a obține consimțământul persoanei

vizate înainte de prelucrarea datelor cu caracter personal în scopul publicității direcționate. De asemenea, prezentul regulament nu aduce atingere dispozițiilor Directivei 2002/58/CE, în special celor privind stocarea informațiilor în echipamentele terminale și accesul la informațiile stocate în acestea. În cele din urmă, prezentul regulament completează aplicarea Directivei 2010/13/UE, care impune măsuri menite să permită utilizatorilor să declare comunicările comerciale audiovizuale din materialele video generate de utilizatori. Acesta completează, de asemenea, obligațiile care le revin comercianților în ceea ce privește divulgarea comunicărilor comerciale care decurg din Directiva 2005/29/CE.

- (69) Atunci când destinatarii serviciului li se prezintă comunicări cu caracter publicitar pe baza unor tehnici de direcționare a comunicării către un public-țintă care sunt optimizate pentru a răspunde intereselor lor și eventual pentru a profita de vulnerabilitățile lor, acest lucru poate avea efecte negative deosebit de grave. În anumite cazuri, tehnicile de manipulare pot avea efecte negative asupra unor grupuri întregi și pot amplifica prejudiciile societale, de exemplu, contribuind la campaniile de dezinformare sau discriminând anumite grupuri. Platformele online sunt medii deosebit de sensibile la astfel de practici și prezintă un risc societal mai mare. În consecință, furnizorii de platforme online nu ar trebui să prezinte comunicări cu caracter publicitar pe baza creării de profiluri în sensul definiției de la articolul 4 punctul 4 din Regulamentul (UE) 2016/679, utilizând categoriile speciale de date cu caracter personal menționate la articolul 9 alineatul (1) din regulamentul menționat, inclusiv categorii ale creării de profiluri bazate pe respectivele categorii speciale. Această interdicție nu aduce atingere obligațiilor care le revin furnizorilor de platforme online sau oricărui alt furnizor de servicii sau oricărei persoane care face publicitate implicate în diseminarea comunicărilor cu caracter publicitar în temeiul dreptului Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal.
- (70) O parte esențială a activității unei platforme online este modul în care informațiile sunt prioritizate și prezentate pe interfața sa online pentru a facilita și optimiza accesul la informații al destinatarii serviciului. Acest lucru se realizează, de exemplu, prin sugerarea, ierarhizarea și prioritizarea algoritmică a informațiilor, efectuarea unei distincții la nivel de text sau alte reprezentări vizuale sau prin organizarea în alt mod a informațiilor furnizate de destinatari. Astfel de sisteme de recomandare pot avea un impact considerabil asupra capacității destinatarii de a extrage informații online și de a interacționa cu acestea și pot inclusiv să le simplifice destinatarii serviciului căutarea informațiilor de interes și pot contribui la îmbunătățirea experienței utilizatorilor. Sistemele de recomandare joacă, de asemenea, un rol important în amplificarea anumitor mesaje, diseminarea virală a informațiilor și stimularea comportamentului online. Prin urmare, platformele online ar trebui să se asigure permanent că destinatarii serviciului lor sunt informați în mod corespunzător despre modul în care sistemele de recomandare influențează modul în care sunt afișate informațiile și despre faptul că acesta poate influența modul în care le sunt prezentate informațiile. Platformele online ar trebui să prezinte în mod clar și ușor de înțeles parametrii utilizați la astfel de sisteme de recomandare pentru a asigura faptul că destinatarii serviciului înțeleg modul în care se prioritizează informațiile care le sunt oferite. Printre parametrii respectivi ar trebui să se numere cel puțin criteriile cele mai importante pentru stabilirea informațiilor sugerate destinatarii serviciului și motivele care justifică importanța acordată, inclusiv atunci când informațiile sunt prioritizate pe baza creării de profiluri și a comportamentului online al destinatarii serviciului.
- (71) Protecția minorilor este un obiectiv de politică important al Uniunii. Se poate considera că o platformă online este accesibilă minorilor atunci când condițiile sale generale de utilizare le permit minorilor să utilizeze serviciul, când serviciul său este direcționat către minori sau este utilizat în mod predominant de aceștia sau când furnizorul are cunoștință în alt mod de faptul că unii dintre destinatarii serviciului său sunt minori, de exemplu, deoarece prelucrează deja în alte scopuri date cu caracter personal ale destinatarii serviciului său din care reiese vârsta acestora. Furnizorii de platforme online utilizate de minori ar trebui să ia măsuri adecvate și proporționale pentru a proteja minorii, de exemplu, proiectându-și interfețele online sau unele părți ale acestora astfel încât să aibă în mod implicit un maxim de confidențialitate, siguranță și securitate pentru minori, dacă este cazul, sau adoptând standarde de protecție minorilor sau coduri de conduită pentru protecția minorilor. Furnizorii respectivi ar trebui să aibă în vedere cele mai bune practici și orientări disponibile, cum ar fi cele furnizate în Comunicarea Comisiei intitulată „Un deceniu digital pentru copii și tineri: noua strategie europeană «Un internet mai bun pentru copii» (BIK+)”. Furnizorii de platforme online nu ar trebui să prezinte comunicări cu caracter publicitar bazate pe crearea de profiluri pentru care se folosesc datele cu caracter personal ale destinatarii serviciului atunci când știu cu grad rezonabil de certitudine că destinatarii serviciului este minor. În conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679, în special cu principiul reducerii la minimum a datelor prevăzut la articolul 5 alineatul (1) litera (c) din regulamentul respectiv, această interdicție nu ar trebui să determine furnizorul platformei online să păstreze, să obțină sau să prelucreze mai multe date cu caracter personal decât cele pe care le deține deja pentru a aprecia dacă destinatarii serviciului este minor. Prin urmare, această obligație nu ar trebui să îi încurajeze pe furnizorii de platforme online să înregistreze vârsta destinatarii serviciului înainte ca acesta să utilizeze serviciul. Această măsură nu ar trebui să aducă atingere dreptului Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal.

- (72) Pentru a contribui la crearea unui mediu online sigur, fiabil și transparent pentru consumatori, precum și pentru alte părți interesate, cum ar fi comercianții concurenți și titularii drepturilor de proprietate intelectuală, și pentru a descuraja comercianții să vândă produse sau servicii cu încălcarea normelor aplicabile, platformele online care permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții ar trebui să asigure trasabilitatea acestor comercianți. Prin urmare, comerciantului ar trebui să îi revină obligația de a pune anumite informații esențiale la dispoziția furnizorului de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții, inclusiv în scopul promovării de mesaje cu privire la produse sau al oferirii de produse. Obligația respectivă ar trebui să le revină și comercianților care promovează mesaje cu privire la produse sau servicii în numele mărcilor, pe baza unor acorduri subiacente. Respectivii furnizori de platforme online ar trebui să stocheze toate informațiile în mod securizat pe durata raportului lor contractual cu comerciantul și timp de șase luni după încetarea acestuia, pentru a permite depunerea eventualelor reclamații împotriva comerciantului sau respectarea ordinelor legate de comerciant.

Obligația respectivă este necesară și proporțională pentru ca informațiile să poată fi accesate în conformitate cu normele de drept aplicabile, inclusiv cea referitoare la protecția datelor cu caracter personal, de către autoritățile publice și părțile private care au un interes legitim, inclusiv prin ordinele de a furniza informații menționate în prezentul regulament. Această obligație nu aduce atingere eventualelor obligații de a păstra un anumit conținut pentru perioade mai lungi, în temeiul altor norme de drept al Uniunii sau de drept intern care este conform cu dreptul Uniunii. Fără a aduce atingere definiției prevăzute în prezentul regulament, pentru orice comerciant, indiferent dacă este persoană fizică sau juridică, identificat în temeiul articolului 6a alineatul (1) litera (b) din Directiva 2011/83/UE și al articolului 7 alineatul (4) litera (f) din Directiva 2005/29/CE, ar trebui să se poată asigura trasabilitatea atunci când oferă un produs sau un serviciu printr-o platformă online. Directiva 2000/31/CE obligă toți furnizorii de servicii ale societății informaționale să asigure accesul ușor, direct și permanent al destinatarilor serviciului și al autorităților competente la anumite informații care permit identificarea tuturor furnizorilor. Obligațiile privind trasabilitatea care le revin, în temeiul prezentului regulament, furnizorilor de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții nu aduc atingere aplicării Directivei (UE) 2021/514 a Consiliului ⁽³⁰⁾, care urmărește alte obiective legitime de interes public.

- (73) Pentru a asigura aplicarea eficientă și adecvată a obligației respective, fără a impune sarcini disproporționate, furnizorii de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții ar trebui să depună toate eforturile pentru a evalua fiabilitatea informațiilor furnizate de comercianții în cauză, în special prin utilizarea bazelor de date și a interfețelor oficiale online disponibile gratuit, cum ar fi registrele naționale ale comerțului și Sistemul de schimb de informații privind TVA, sau să impună comercianților în cauză să furnizeze documente justificative de încredere, cum ar fi copii ale documentelor de identitate, ale extraselor de conturi de plăți certificate, ale certificatelor întreprinderii și ale certificatelor emise de registrul comerțului. Aceștia pot utiliza și alte surse, disponibile pentru utilizare la distanță, care oferă un grad similar de fiabilitate în vederea respectării acestei obligații. Cu toate acestea, nu ar trebui să li se impună furnizorilor de platforme online în cauză obligația să întreprindă în mediul online demersuri excesive sau costisitoare de cercetare a faptelor sau să efectueze verificări disproporționate la fața locului. De asemenea, nu ar trebui să se considere că astfel de furnizori care au depus toate eforturile impuse de prezentul regulament garantează consumatorului sau altor părți interesate fiabilitatea informațiilor respective.

- (74) Furnizorii de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții ar trebui să își proiecteze și să își organizeze interfața online de așa manieră încât să le permită comercianților să își respecte obligațiile care le revin în temeiul dreptului relevant al Uniunii, în special cerințele prevăzute la articolele 6 și 8 din Directiva 2011/83/UE, la articolul 7 din Directiva 2005/29/CE, la articolele 5 și 6 din Directiva 2000/31/CE și la articolul 3 din Directiva 98/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³¹⁾. În acest sens, furnizorii de platforme online în cauză ar trebui să depună toate eforturile pentru a evalua dacă comercianții care le folosesc serviciile au încărcat informațiile complete pe interfețele lor online, în conformitate cu dreptul relevant aplicabil al Uniunii. Furnizorii de platforme online ar trebui să se asigure că produsele sau serviciile nu sunt oferite atât timp cât aceste informații nu sunt complete. Acest lucru nu ar trebui să constituie în sarcina furnizorilor de platforme online în cauză o obligație generală de monitorizare a produselor sau serviciilor oferite de comercianți cu

⁽³⁰⁾ Directiva (UE) 2021/514 a Consiliului din 22 martie 2021 de modificare a Directivei 2011/16/UE privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal (JO L 104, 25.3.2021, p. 1).

⁽³¹⁾ Directiva 98/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 privind protecția consumatorului prin indicarea prețurilor produselor oferite consumatorilor (JO L 80, 18.3.1998, p. 27).

ajutorul serviciilor lor și nici o obligație generală de cercetare a faptelor, în special de evaluare a exactității informațiilor furnizate de comercianți. Interfețele online ar trebui să fie ușor de utilizat și de accesat pentru comercianți și consumatori. În plus, după ce au permis comerciantului să ofere produsul sau serviciul relevant, furnizorii de platforme online în cauză ar trebui să depună eforturi rezonabile pentru a verifica aleatoriu dacă produsele sau serviciile oferite au fost identificate ca fiind ilegale în orice bază de date online sau interfață online oficială, accesibilă în mod liber și care poate fi citită automat dintr-un stat membru sau din Uniune. De asemenea, Comisia ar trebui să încurajeze trasabilitatea produselor prin soluții tehnologice, cum ar fi codurile de răspuns rapid semnate digital (coduri QR) sau jetoanele nefungibile. Comisia ar trebui să promoveze elaborarea de standarde și, în absența acestora, a unor soluții bazate pe piață care să poată fi acceptate de părțile în cauză.

- (75) Având în vedere importanța platformelor online foarte mari, datorită razei lor de acoperire, în special în ceea ce privește numărul de destinatari ai serviciului, facilitarea dezbaterilor publice, a tranzacțiilor economice și a diseminării către public de informații, opinii și idei și în ceea ce privește influențarea modului în care destinatarii obțin și comunică informații online, este necesar să se impună furnizorilor platformelor respective obligații specifice, pe lângă cele aplicabile tuturor platformelor online. Având în vedere rolul lor fundamental în localizarea și asigurarea accesibilității online a informațiilor, este necesar ca astfel de obligații să fie impuse, în măsura în care sunt aplicabile, și furnizorilor de motoare de căutare online foarte mari. Respectivul obligații suplimentare impuse furnizorilor de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari sunt necesare pentru a răspunde preocupărilor în materie de politici publice, neexistând măsuri alternative și mai puțin restrictive care să conducă în mod efectiv la același rezultat.
- (76) Platformele online foarte mari și motoarele de căutare online foarte mari pot cauza riscuri societale, diferite ca amploare și impact de cele cauzate de platformele mai mici. Furnizorii de astfel de platforme online foarte mari și motoare de căutare online foarte mari ar trebui deci să respecte cele mai stricte standarde de diligență necesară, proporțional cu impactul lor societal. Odată ce numărul destinatarilor activi ai unei platforme sau numărul destinatarilor activi ai unui motor de căutare online, calculat ca medie pe o perioadă de șase luni, ajunge să reprezinte o proporție semnificativă din populația Uniunii, riscurile sistemice pe care le prezintă platforma online sau motorul de căutare online ar putea avea un impact disproporționat în Uniune. Ar trebui să se considere că există o astfel de acoperire semnificativă în cazul în care numărul respectiv depășește un prag operațional stabilit la 45 de milioane, și anume un număr echivalent cu 10 % din populația Uniunii. Acest prag operațional ar trebui să fie actualizat și, prin urmare, Comisia ar trebui să fie împuternicită să completeze dispozițiile prezentului regulament prin adoptarea unor acte delegate, atunci când este necesar.
- (77) Pentru a stabili raza de acoperire a unei anumite platforme online sau a unui anumit motor de căutare online, este necesar să se stabilească individual numărul mediu de destinatari activi ai fiecărui serviciu. În consecință, numărul mediu lunar de destinatari activi ai unei platforme online ar trebui să reflecte toți destinatarii care folosesc efectiv serviciul cel puțin o dată într-o anumită perioadă, fiind expuși la informațiile diseminate pe interfața online a platformei online, de exemplu, vizionându-l sau ascultându-l, sau furnizând informații, așa cum fac platformele online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții.

În sensul prezentului regulament, folosirea serviciului nu se limitează la a interacționa cu informațiile prin clicuri, adăugarea de comentarii sau linkuri, partajare sau efectuarea achiziției sau tranzacții pe o platformă online. Așadar, noțiunea de destinatar activ al serviciului nu coincide neapărat cu cea de utilizator înregistrat al unui serviciu. În ceea ce privește motoarele de căutare online, conceptul de destinatari activi ai serviciului ar trebui să desemneze persoanele care vizionează informații pe interfața lor online, dar nu și, de exemplu, proprietarii site-urilor web indexate de un motor de căutare online, întrucât aceștia nu interacționează activ cu serviciul. Numărul destinatarilor activi ai unui serviciu ar trebui să includă toți destinatarii unici ai unui serviciu care folosesc serviciul respectiv. În acest scop, un destinatar al serviciului care utilizează interfețe online diferite, cum ar fi site-uri web sau aplicații, inclusiv în cazul în care serviciile sunt accesate prin localizatori uniformi de resurse (URL-uri) sau nume de domenii diferite, ar trebui să fie luat în considerare o singură dată la calcularea numărului, dacă este posibil. Totuși, noțiunea de destinatar activ al serviciului nu ar trebui să desemneze folosirea ocazională a serviciului de către destinatarii altor furnizori de servicii intermediare care pun indirect la dispoziție informațiile găzduite de furnizorul de platforme online prin linkuri adăugate sau prin indexarea efectuată de furnizorul unui motor de căutare online. În plus,

prezentul regulament nu impune furnizorilor de platforme online sau de motoare de căutare online să efectueze o urmărire specială a persoanelor fizice online. Furnizorilor le este permis să excludă utilizatorii automatizați, cum ar fi boții sau web scraperile, dacă sunt în măsură să facă acest lucru fără prelucrarea ulterioară a datelor cu caracter personal și fără urmărire. Calcularea numărului de destinatari activi ai serviciului poate fi influențată de evoluțiile pieței și evoluțiile tehnice, deci, prin urmare, Comisia ar trebui să fie împuternicită să completeze dispozițiile prezentului regulament prin adoptarea unor acte delegate prin care să stabilească metodologia de calculare a numărului de destinatari activi ai unei platforme online sau al unui motor de căutare online, dacă este necesar, ținând seama de natura serviciului și de modul în care destinatarii acestuia interacționează cu el.

- (78) Având în vedere efectele de rețea care caracterizează economia platformelor, baza de utilizatori a unei platforme online sau a unui motor de căutare online se poate extinde rapid și poate atinge dimensiunea unei platforme online foarte mari sau a unui motor de căutare online foarte mare, cu impactul aferent asupra pieței interne. Acest lucru se poate întâmpla în cazul unei creșteri exponențiale înregistrate în perioade scurte sau în cazul unei prezențe globale și al unei cifre de afaceri mari, care îi permit platformei online sau motorului de căutare online să valorifice pe deplin efectele de rețea și economiile de scară și de gamă. În special o cifră de afaceri anuală sau o capitalizare bursieră mare poate fi un indiciu al scalabilității rapide în ceea ce privește numărul de utilizatori. În aceste cazuri, coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire sau Comisia ar trebui să îi poată solicita furnizorului platformei online sau al motorului de căutare online o raportare mai frecventă cu privire la numărul de destinatari activi ai serviciului, pentru a putea identifica în timp util momentul în care platforma respectivă sau motorul de căutare respectiv ar trebui să fie desemnate drept platformă online foarte mare sau motor de căutare online foarte mare în sensul prezentului regulament.
- (79) Platformele online foarte mari și motoarele de căutare online foarte mari pot fi folosite într-un mod care influențează puternic siguranța online, formarea opiniei publice și a discursului, precum și comerțul online. Modul în care își concep serviciile este, în general, optimizat pentru a aduce beneficii modelelor lor de afaceri bazate adesea pe publicitate și poate cauza preocupări societale. Este nevoie de o reglementare și o aplicare eficace pentru a identifica și a atenua în mod eficace riscurile și daunele societale și economice care pot apărea. În temeiul prezentului regulament, furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari ar trebui, prin urmare, să evalueze riscurile sistemice care decurg din proiectarea, funcționarea și utilizarea serviciilor lor, precum și din potențialele utilizări abuzive de către destinatarii serviciului și ar trebui să ia măsuri de atenuare adecvate, cu respectarea drepturilor fundamentale. Atunci când stabilesc importanța eventualelor efecte și impacturi negative, furnizorii ar trebui să ia în considerare gravitatea impactului potențial și probabilitatea tuturor acestor riscuri sistemice. De exemplu, aceștia ar putea analiza dacă eventualele impacturi negative pot afecta multe persoane, dacă poate fi ireversibil sau cât de dificil este să se rezolve problema și să se restabilească situația dinainte de impactul potențial.
- (80) Furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari ar trebui să evalueze în profunzime patru categorii de riscuri sistemice. O primă categorie se referă la riscurile asociate diseminării de conținut ilegal, cum ar fi diseminarea de materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor sau discursuri ilegale de incitare la ură sau alte tipuri de utilizări abuzive ale serviciilor lor pentru comiterea de infracțiuni, precum și la riscurile asociate desfășurării de activități ilegale, cum ar fi vânzarea de produse sau servicii interzise de dreptul Uniunii sau de dreptul intern, inclusiv de produse periculoase sau contrafăcute sau comerțul ilegal cu animale. De exemplu, o astfel de diseminare sau astfel de activități pot constitui un risc sistemic considerabil în cazul în care accesul la conținutul ilegal se poate propaga rapid și pe scară largă cu ajutorul unor conturi cu o sferă de acoperire deosebit de mare sau prin alte mijloace de amplificare. Furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari ar trebui să evalueze riscul diseminării conținutului ilegal, indiferent dacă informațiile sunt sau nu și incompatibile cu condițiile lor generale de utilizare. Această evaluare nu aduce atingere răspunderii personale care revine destinatarului serviciului platformelor online foarte mari sau proprietarilor de site-uri web indexate de motoare de căutare online foarte mari pentru posibilul caracter ilegal al activității lor în conformitate cu normele de drept aplicabile.
- (81) O a doua categorie de riscuri se referă la impactul real sau previzibil al serviciului asupra exercitării drepturilor fundamentale, protejate de Cartă, inclusiv demnitatea umană, libertatea de exprimare și de informare, în care se încadrează și libertatea și pluralismul mijloacelor de informare în masă, dreptul la viață privată, dreptul la protecția datelor, dreptul la nediscriminare, drepturile copilului și protecția consumatorilor, dar fără a se limita la acestea. Astfel de riscuri pot apărea, de exemplu, în legătură cu modul în care sunt proiectate sistemele algoritmice utilizate

de platforma online foarte mare sau de motorul de căutare online foarte mare sau cu utilizarea abuzivă a serviciului acesteia prin transmiterea de notificări abuzive sau prin alte metode de reducere la tăcere sau de obstrucționare a concurenței. Atunci când evaluează riscurile pentru drepturile copilului, furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari ar trebui să ia în considerare, de exemplu, cât de ușor este pentru minori să înțeleagă proiectarea și funcționarea serviciului, precum și modul în care minorii pot fi expuși prin intermediul serviciului lor la conținuturi care pot afecta sănătatea și dezvoltarea fizică, mentală și morală a minorilor. Astfel de riscuri pot apărea, de exemplu, în ceea ce privește proiectarea de interfețe online care exploatează intenționat sau neintenționat punctele slabe și lipsa de experiență a minorilor sau care pot crea dependență.

- (82) O a treia categorie de riscuri se referă la efectele negative reale sau previzibile asupra proceselor democratice, a discursului civic și a proceselor electorale, precum și asupra siguranței publice.
- (83) O a patra categorie de riscuri decurge din preocupări similare privind proiectarea, funcționarea sau folosirea, inclusiv prin manipulare, a platformelor online foarte mari și a motoarelor de căutare online foarte mari, cu un efect negativ real sau previzibil asupra protecției sănătății publice, a minorilor și cu consecințe negative grave asupra bunăstării fizice și psihice a unei persoane sau în materie de violență bazată pe gen. Astfel de riscuri pot proveni și din campanii de dezinformare coordonate referitoare la sănătatea publică sau din proiectarea unei interfețe online care poate stimula dependențele comportamentale ale destinatarilor serviciului.
- (84) Atunci când evaluează astfel de riscuri sistemice, furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari ar trebui să se concentreze asupra sistemelor sau asupra altor elemente care pot alimenta riscurile, inclusiv asupra tuturor sistemelor algoritmice care pot prezenta interes, în special asupra sistemelor lor de recomandare și de publicitate, acordând atenție practicilor conexe de colectare și utilizare a datelor. Aceștia ar trebui, de asemenea, să evalueze dacă condițiile lor generale de utilizare și punerea în aplicare a acestora sunt adecvate, precum și dacă procesele de moderare a conținutului, instrumentele tehnice și resursele alocate sunt adecvate. Atunci când evaluează riscurile sistemice identificate în prezentul regulament, furnizorii respectivi ar trebui să se concentreze și asupra informațiilor care nu sunt ilegale, dar care alimentează riscurile sistemice identificate în prezentul regulament. Furnizorii respectivi ar trebui deci să acorde o atenție deosebită modului în care sunt folosite serviciile lor pentru a disemina sau amplifica conținutul care induce în eroare sau care este manipulator, inclusiv dezinformarea. În cazul în care amplificarea algoritmică a informațiilor alimentează riscurile sistemice, furnizorii respectivi ar trebui să prezinte acest lucru în mod corespunzător în evaluările lor de risc. În cazul în care riscurile sunt localizate sau există diferențe de limbă, furnizorii respectivi ar trebui să ia în considerare și acest aspect în evaluările lor de risc. Furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari ar trebui mai ales să evalueze modul în care proiectarea și funcționarea serviciului lor, precum și manipularea și utilizarea intenționată și adesea coordonată a serviciilor lor sau încălcarea sistemică a condițiilor lor de utilizare alimentează riscurile respective. Astfel de riscuri pot apărea, de exemplu, prin utilizarea neautentică a serviciului, precum crearea de conturi false, utilizarea boților sau utilizarea înșelătoare a unui serviciu și prin alte comportamente automatizate sau parțial automatizate, care pot conduce la diseminarea rapidă și pe scară largă către public a informațiilor care constituie conținut ilegal sau sunt incompatibile cu condițiile generale de utilizare ale unei platforme online sau ale unui motor de căutare online și care alimentează campaniile de dezinformare.
- (85) Pentru ca evaluările ulterioare ale riscurilor să se poată întemeia unele pe altele și să arate evoluția riscurilor identificate, precum și pentru a înlesni investigațiile și acțiunile de asigurare a respectării normelor, furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari ar trebui să păstreze toate documentele justificative privind evaluările riscurilor pe care le-au efectuat, cum ar fi informațiile referitoare la pregătirea acestora, datele care au stat la baza lor și datele privind testarea sistemelor lor algoritmice.
- (86) Furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari ar trebui să utilizeze mijloacele necesare pentru a atenua cu diligență riscurile sistemice identificate în evaluările riscurilor, cu respectarea drepturilor fundamentale. Toate măsurile adoptate ar trebui să respecte cerințele privind obligația de diligență prevăzute de prezentul regulament și să fie rezonabile și eficiente în atenuarea riscurilor sistemice concrete identificate. Acestea ar trebui să fie proporționale din perspectiva capacității economice a furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare și a necesității de a evita limitarea inutilă a utilizării serviciului lor, ținând seama în mod corespunzător de potențialele efecte negative asupra drepturilor fundamentale respective. Furnizorii respectivi ar trebui să acorde o atenție deosebită impactului asupra libertății de exprimare.

- (87) Furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari ar trebui să ia în considerare, în cadrul unor astfel de măsuri de atenuare, de exemplu adaptarea oricărui proiect, caracteristică sau funcționare necesară a serviciului lor, cum ar fi proiectarea interfeței online. Aceștia ar trebui să își adapteze și să aplice condițiile generale de utilizare după necesități și în conformitate cu normele prevăzute în prezentul regulament. Alte măsuri adecvate ar putea include adaptarea sistemelor lor de moderare a conținutului și a proceselor interne sau adaptarea proceselor și resurselor lor decizionale, inclusiv a personalului de moderare a conținutului, a formării acestora și a competențelor locale. Este vorba, în special, de rapiditatea și calitatea prelucrării notificărilor. În acest sens, de exemplu, Codul de conduită privind combaterea discursurilor ilegale de incitare la ură din mediul online din 2016 stabilește un criteriu de referință pentru prelucrarea notificărilor valabile pentru eliminarea conținutului ilegal de incitare la ură în mai puțin de 24 de ore. Furnizorii de platforme online foarte mari, în special cele utilizate în principal pentru diseminarea către public de conținut pornografic, ar trebui să își îndeplinească cu strictețe toate obligațiile care le revin în temeiul prezentului regulament în ceea ce privește conținutul ilegal care constituie violență cibernetică, de exemplu conținutul pornografic ilegal, pentru ca victimele să își poată exercita efectiv drepturile privind publicarea fără consimțământ de conținut intim sau manipulat, prin prelucrarea rapidă a notificărilor și eliminarea materialelor fără întârzieri nejustificate. Alte tipuri de conținut ilegal pot necesita termene mai lungi sau mai scurte pentru prelucrarea notificărilor, în funcție de faptele, circumstanțele și tipurile de conținut ilegal în cauză. Furnizorii respectivi pot, de asemenea, să inițieze sau să își intensifice cooperarea cu notificatori de încredere, să organizeze sesiuni de formare și schimburi cu organizații ale notificatorilor de încredere.
- (88) Furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari ar trebui să dea dovadă de diligență și în ceea ce privește măsurile pe care le iau pentru a-și testa și, dacă este necesar, pentru a-și adapta sistemele algoritmice, nu în ultimul rând sistemele lor de recomandare. Aceștia ar putea fi nevoiți să contracareze efectele negative ale recomandărilor personalizate și să corecteze criteriile utilizate în efectuarea de recomandări. Sistemele de publicitate utilizate de furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari pot fi, de asemenea, un catalizator pentru riscurile sistemice. Furnizorii respectivi ar trebui să aibă în vedere măsuri corective, cum ar fi încetarea perceperii de venituri din publicitate pentru anumite informații, sau alte acțiuni, ca de exemplu îmbunătățirea vizibilității surselor de informații oficiale, sau adaptarea structurală a sistemelor de publicitate. Este posibil ca furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari să trebuiască să își consolideze procesele interne sau supravegherea oricăreia dintre activitățile lor, în special în ceea ce privește detectarea riscurilor sistemice, și să efectueze evaluări mai frecvente sau mai bine direcționate ale riscurilor legate de noile funcții. Îndeosebi, dacă riscurile sunt comune pentru mai multe platforme online diferite sau motoare de căutare, aceștia ar trebui să coopereze cu alți furnizori de servicii, inclusiv prin inițierea sau aderarea la coduri de conduită existente sau la alte măsuri de autoreglementare. Aceștia ar trebui, de asemenea, să ia în considerare campanii de sensibilizare, în special în cazul în care riscurile sunt legate de campaniile de dezinformare.
- (89) Furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari ar trebui să țină seama de interesul superior al minorilor atunci când iau măsuri precum proiectarea serviciilor și a interfeței lor online, în special atunci când serviciile lor sunt destinate în primul rând minorilor sau sunt utilizate în mod predominant de minori. Aceștia ar trebui să se asigure că serviciile lor sunt organizate astfel încât să le permită minorilor să aibă acces cu ușurință la mecanismele prevăzute în prezentul regulament, după caz, inclusiv la mecanismele de notificare și de acțiune și de depunere a plângerilor. Aceștia ar trebui, de asemenea, să ia măsuri pentru a proteja minorii de conținutul care le poate afecta dezvoltarea fizică, mentală sau morală și să ofere instrumente care să permită accesul condiționat la astfel de informații. Atunci când selectează măsurile de atenuare adecvate, furnizorii pot lua în considerare, după caz, bunele practici din sectorul lor, inclusiv cele stabilite prin cooperarea în materie de autoreglementare, cum ar fi codurile de conduită, și ar trebui să țină seama de orientările din partea Comisiei.
- (90) Furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari ar trebui să se asigure că metodologiile lor de evaluare și atenuare a riscurilor se bazează pe cele mai bune informații și cunoștințe științifice disponibile și că își testează ipotezele de lucru cu grupurile cele mai afectate de riscuri și de măsurile pe care le iau. În acest sens, aceștia ar trebui, după caz, să efectueze evaluări ale riscurilor și să își conceapă măsurile de atenuare a riscurilor cu implicarea reprezentanților destinatarii serviciului, a reprezentanților grupurilor potențial afectate de

serviciile lor, a experților independenți și a organizațiilor societății civile. Aceștia ar trebui totodată să încerce să integreze astfel de consultări în metodologiile lor de evaluare și atenuare a riscurilor, inclusiv, după caz, prin anchete, grupuri de reflecție, mese rotunde și alte metode de consultare și de proiectare. Atunci când se evaluează dacă o măsură este rezonabilă, proporționată și eficientă, ar trebui să se acorde o atenție specială dreptului la libertatea de exprimare.

- (91) În perioade de criză, ar putea fi necesar ca furnizorii de platforme online foarte mari să ia de urgență anumite măsuri specifice, în plus față de măsurile pe care le-ar lua în vederea îndeplinirii obligațiilor care le revin în temeiul prezentului regulament. În această privință, ar trebui să se considere că o criză are loc atunci când apar circumstanțe extraordinare care pot conduce la o amenințare gravă la adresa siguranței publice sau a sănătății publice în Uniune sau în regiuni importante ale acesteia. Astfel de crize ar putea fi rezultatul conflictelor armate sau al actelor de terorism, inclusiv al unor conflicte sau acte de terorism emergente, al dezastrelor naturale, cum ar fi cutremurele și uraganele, precum și al pandemiilor și al altor amenințări transfrontaliere grave la adresa sănătății publice. Comisia ar trebui să fie în măsură să le solicite furnizorilor de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari, la recomandarea Comitetului european pentru servicii digitale („comitetul”), să inițieze de urgență un răspuns în situații de criză. Măsurile pe care le pot identifica și le pot lua în considerare furnizorii respectivi pot include, de exemplu, adaptarea proceselor de moderare a conținutului și creșterea resurselor dedicate moderării conținutului, adaptarea condițiilor generale de utilizare, a sistemelor algoritmice relevante și a sistemelor de publicitate, intensificarea cooperării cu notificatorii de încredere, luarea de măsuri de sensibilizare și promovarea informațiilor de încredere și adaptarea proiectării interfețelor lor online. Ar trebui prevăzute cerințele necesare pentru a se asigura că astfel de măsuri sunt luate într-un interval de timp foarte scurt și că mecanismul de răspuns în situații de criză este utilizat numai în cazul și în măsura în care acest lucru este strict necesar și că orice măsuri luate în cadrul acestui mecanism sunt eficiente și proporționale, ținând seama în mod corespunzător de drepturile și interesele legitime ale tuturor părților implicate. Utilizarea mecanismului nu ar trebui să aducă atingere celorlalte dispoziții ale prezentului regulament, cum ar fi cele privind evaluările riscurilor și măsurile de atenuare a riscurilor și asigurarea respectării acestora, precum și cele privind protocoalele pentru situații de criză.
- (92) Având în vedere necesitatea de a asigura efectuarea unei verificări de către experți independenți, furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari ar trebui să răspundă, prin audit independent, pentru respectarea obligațiilor prevăzute în prezentul regulament și, după caz, pentru orice angajament complementar asumat în temeiul codurilor de conduită și al protocoalelor pentru situații de criză. Pentru a se asigura că auditurile sunt efectuate în mod eficient, eficient și în timp util, furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari ar trebui să ofere cooperarea și asistența necesare organizațiilor care efectuează auditurile, inclusiv acordând auditorului acces la toate datele relevante necesare pentru a efectua auditul în mod corespunzător, inclusiv, după caz, la datele referitoare la sistemele algoritmice, precum și prin răspunsuri la întrebări orale sau scrise. Auditorii ar trebui, de asemenea, să fie în măsură să utilizeze alte surse de informații obiective, inclusiv studii efectuate de cercetători agreați. Furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari nu ar trebui să submineze în vreun fel desfășurarea auditului. Auditurile ar trebui să se desfășoare în conformitate cu cele mai bune practici din sector, cu o etică profesională ridicată și cu obiectivitate, ținând seama în mod corespunzător, după caz, de standardele de audit și de codurile de practică. Auditorii ar trebui să garanteze confidențialitatea, securitatea și integritatea informațiilor, cum ar fi secretele comerciale, pe care le obțin atunci când își îndeplinesc sarcinile. Această garanție nu ar trebui să reprezinte un mijloc de a eluda aplicabilitatea obligațiilor de audit prevăzute în prezentul regulament. Auditorii ar trebui să aibă cunoștințele de specialitate necesare în domeniul gestionării riscurilor și competența tehnică de a audita algoritmi. Aceștia ar trebui să fie independenți, astfel încât să își poată îndeplini sarcinile în mod adecvat și fiabil. Aceștia ar trebui să respecte cerințele de bază în materie de independență în ceea ce privește serviciile interzise care nu au legătură cu auditul, rotația întreprinderilor și onorariile contingente. În cazul în care independența lor și competența lor tehnică nu sunt de netăgăduit, aceștia ar trebui să demisioneze sau să se abțină de la misiunea de audit.
- (93) Raportul de audit ar trebui să fie justificat, astfel încât să ofere o imagine semnificativă a activităților întreprinse și a concluziilor la care s-a ajuns. Acesta ar trebui să reprezinte o sursă de informații pentru măsurile pe care le iau furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari în vederea îndeplinirii obligațiilor care le revin în temeiul prezentului regulament sau, după caz, raportul ar trebui să propună îmbunătățiri ale măsurilor respective. Raportul de audit ar trebui să fie transmis fără întârziere coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire, Comisiei și comitetului, după primirea raportului de audit. Furnizorii ar trebui să transmită, fără întârzieri nejustificate, după finalizare, fiecare raport privind evaluarea riscurilor și măsurile de atenuare, precum și raportul privind punerea în aplicare a măsurilor recomandate în urma auditului asupra furnizorului platformei

online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare care arată modul în care au integrat recomandările auditului. Raportul de audit ar trebui să includă o opinie de audit bazată pe concluziile desprinse din probele de audit obținute. Ar trebui emisă o opinie pozitivă în cazul în care toate dovezile arată că furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mari îndeplinește obligațiile prevăzute în prezentul regulament sau, după caz, orice angajamente pe care și le-a asumat în temeiul unui cod de conduită sau al unui protocol pentru situații de criză, în special prin identificarea, evaluarea și atenuarea riscurilor sistemice ale sistemului și serviciilor sale. O opinie pozitivă ar trebui să fie însoțită de observații, în cazul în care auditorul dorește să includă remarci care nu au un efect semnificativ asupra rezultatului auditului. Ar trebui emisă o opinie negativă în cazul în care auditorul consideră că furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare nu respectă prezentul regulament sau angajamentele pe care și le-a asumat. Dacă opinia de audit nu a putut ajunge la o concluzie pentru elemente specifice care intră în domeniul de aplicare al auditului, o expunere a motivelor pentru care nu s-a ajuns la o astfel de concluzie ar trebui inclusă în opinia de audit. Dacă este cazul, raportul ar trebui să includă o descriere a elementelor specifice care nu au putut fi auditate și o explicație a motivului pentru care acestea nu au putut fi auditate.

- (94) Obligațiile privind evaluarea și atenuarea riscurilor ar trebui să declanșeze, de la caz la caz, necesitatea ca furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari să evalueze și să adapteze proiectarea sistemelor lor de recomandare, după caz, de exemplu prin măsuri pentru a preveni sau a reduce la minimum prejudecățile care conduc la discriminarea persoanelor aflate în situații vulnerabile, în special atunci când acest lucru este în conformitate cu normele de drept privind protecția datelor și atunci când informațiile sunt personalizate pe baza unor categorii speciale de date cu caracter personal, astfel cu se menționează la articolul 9 din Regulamentul (UE) 2016/679. În plus, în completarea obligațiilor în materie de transparență aplicabile platformelor online în ceea ce privește sistemele lor de recomandare, furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari ar trebui să se asigure în mod consecvent că destinatarii serviciilor lor beneficiază de opțiuni alternative care nu se bazează pe crearea de profiluri, în sensul Regulamentului (UE) 2016/679, în ceea ce privește principalii parametri ai sistemelor lor de recomandare. Astfel de opțiuni ar trebui să fie direct accesibile de pe interfața online pe care sunt prezentate recomandările.
- (95) Sistemele de publicitate utilizate de platformele online foarte mari și de motoarele de căutare online foarte mari prezintă riscuri deosebite și necesită o supraveghere publică și de reglementare suplimentară, având în vedere amploarea lor și capacitatea acestora de a viza și de a ajunge la destinatarii serviciului pe baza comportamentului lor în interiorul și în afara interfeței online a platformei respective sau a motorului de căutare respectiv. Platformele online foarte mari sau motoarele de căutare online foarte mari ar trebui să asigure accesul public la registre cu evidența comunicărilor cu caracter publicitar prezentate pe interfețele lor online pentru a facilita supravegherea și cercetarea cu privire la riscurile emergente generate de distribuirea de comunicări cu caracter publicitar online, de exemplu în ceea ce privește comunicările cu caracter publicitar ilegale sau tehnicile de manipulare și dezinformarea, cu un impact negativ real și previzibil asupra sănătății publice, a securității publice, a dezbaterii civice, a participării politice și a egalității. Registrele cu evidența comunicărilor cu caracter publicitar ar trebui să includă conținutul comunicărilor cu caracter publicitar, inclusiv denumirea produsului, a serviciului sau a mărcii și obiectul comunicării cu caracter publicitar, datele conexe privind entitatea care face publicitate și privind persoana fizică sau juridică care a plătit comunicarea cu caracter publicitar, dacă aceasta diferă de entitatea susmenționată, precum și difuzarea comunicărilor cu caracter publicitar, în special în ceea ce privește publicitatea direcționată. Aceste informații ar trebui să includă atât informații privind criteriile de direcționare, cât și cele de difuzare, în special atunci când comunicările cu caracter publicitar le sunt difuzate unor persoane aflate în situații vulnerabile, cum ar fi minorii.
- (96) Pentru a monitoriza și a evalua în mod corespunzător respectarea de către platformele online foarte mari și de către motoarele de căutare online foarte mari a obligațiilor prevăzute în prezentul regulament, coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire sau Comisia poate solicita accesul la date specifice sau raportarea acestora, inclusiv a datelor referitoare la algoritmi. O astfel de cerere poate include, de exemplu, datele necesare pentru a evalua riscurile și posibilele prejudicii cauzate de sistemele platformei online foarte mare sau ale motorului de căutare online foarte mare, date privind acuratețea, funcționarea și testarea sistemelor algoritmice pentru moderarea conținutului, a sistemelor de recomandare sau de publicitate, inclusiv, după caz, date și algoritmi de pregătire ori date privind procesele și rezultatele moderării conținutului sau ale sistemelor interne de soluționare a plângerilor în sensul

prezentului regulament. Astfel de cereri de acces la date nu ar trebui să includă cereri de furnizare de informații specifice cu privire la destinatari individuali ai serviciului pentru a stabili dacă destinatarii respectivi respectă alte norme de drept al Uniunii sau de dreptul intern aplicabile. Investigațiile efectuate de cercetători cu privire la evoluția și gravitatea riscurilor sistemice online sunt deosebit de importante pentru corelarea asimetriilor în materie de informații și pentru instituirea unui sistem rezilient de atenuare a riscurilor, informarea furnizorilor de platforme online, a furnizorilor de motoare de căutare online, a coordonatorilor serviciilor digitale, a altor autorități competente, a Comisiei și a publicului.

- (97) Prin urmare, prezentul regulament prevede un cadru pentru garantarea accesului la datele provenite de la platformele online foarte mari și de la motoarele de căutare online foarte mari în favoarea cercetătorilor agreați afiliați unei organizații de cercetare, în sensul articolului 2 din Directiva (UE) 2019/790, noțiune care poate include, în sensul prezentului regulament, organizații ale societății civile care desfășoară activități de cercetare științifică cu scopul principal de a sprijini misiunea lor de interes public. Toate cererile de acces la date în temeiul cadrului respectiv ar trebui să fie proporționale și să protejeze în mod adecvat drepturile și interesele legitime, inclusiv protecția datelor cu caracter personal, a secretelor comerciale și a altor informații confidențiale, ale platformei online foarte mari sau ale motorului de căutare online foarte mare și ale oricăror alte părți interesate, inclusiv ale destinatarilor serviciului. Cu toate acestea, pentru a asigura realizarea obiectivului prezentului regulament, luarea în considerare a intereselor comerciale ale furnizorilor nu ar trebui să conducă la refuzul accesului la datele necesare pentru obiectivul specific de cercetare vizat de o cerere formulată în temeiul prezentului regulament. În această privință, fără a aduce atingere Directivei (UE) 2016/943 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³²⁾, furnizorii ar trebui să asigure accesul corespunzător al cercetătorilor, inclusiv, dacă este necesar, prin adoptarea unor măsuri de protecție tehnică, de exemplu prin intermediul sistemelor de protecție a datelor. Cererile de acces la date ar putea viza, de exemplu, numărul de vizualizări sau, după caz, alte tipuri de acces la conținut al destinatarilor serviciului înainte de eliminarea acestuia de către furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari.
- (98) În plus, în cazul în care datele sunt accesibile publicului, astfel de furnizori nu ar trebui să împiedice cercetătorii care îndeplinesc un set de criterii adecvat să utilizeze aceste date în scopuri de cercetare care contribuie la detectarea, identificarea și înțelegerea riscurilor sistemice. Aceștia ar trebui să ofere unor astfel de cercetători accesul, inclusiv, în cazul în care este posibil din punct de vedere tehnic, în timp real, la datele accesibile publicului, de exemplu cu privire la interacțiunile agregate cu conținutul provenit de la pagini publice, grupuri publice sau personalități publice, inclusiv date privind afișările și implicarea, cum ar fi numărul de reacții, de partajări și comentarii din partea destinatarilor serviciului. Furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari ar trebui să fie încurajați să coopereze cu cercetătorii și să ofere un acces mai larg la date pentru monitorizarea preocupărilor societale prin eforturi voluntare, inclusiv prin angajamente și proceduri convenite în temeiul codurilor de conduită sau al protocoalelor pentru situații de criză. Furnizorii și cercetătorii respectivi ar trebui să acorde o atenție deosebită protecției datelor cu caracter personal și să se asigure că orice prelucrare a datelor cu caracter personal respectă Regulamentul (UE) 2016/679. Furnizorii ar trebui să anonimizeze sau să pseudonimizeze datele cu caracter personal, cu excepția cazurilor în care acest lucru ar face imposibil scopul de cercetare urmărit.
- (99) Având în vedere complexitatea funcționării sistemelor implementate și riscurile sistemice pe care le prezintă acestea pentru societate, furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari ar trebui să instituie o funcție de conformitate, care ar trebui să fie independentă de funcțiile operaționale ale furnizorilor respectivi. Responsabilul principal al funcției de conformitate ar trebui să raporteze direct conducerii furnizorilor respectivi, inclusiv în ceea ce privește preocupările legate de nerespectarea prezentului regulament. Responsabilii de conformitate care fac parte din personalul de resort ar trebui să aibă calificările, cunoștințele, experiența și capacitatea necesare pentru a operaționaliza măsurile și a monitoriza respectarea prezentului regulament în cadrul organizării furnizorilor de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari. Furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari ar trebui să se asigure că funcția de conformitate este implicată, în mod corespunzător și în timp util, în toate aspectele legate de prezentul regulament, inclusiv în strategia și măsurile specifice de evaluare și de atenuare a riscurilor, precum și în evaluarea respectării, după caz, a angajamentelor asumate de furnizorii respectivi în temeiul codurilor de conduită și al protocoalelor pentru situații de criză la care aderă.

⁽³²⁾ Directiva (UE) 2016/943 a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția know-how-ului și a informațiilor de afaceri nedivulgate (secrete comerciale) împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale (JO L 157, 15.6.2016, p. 1).

- (100) Având în vedere riscurile suplimentare legate de activitățile lor și obligațiile suplimentare care le revin în temeiul prezentului regulament, platformelor online foarte mari și motoarelor de căutare online foarte mari ar trebui să li se aplice în mod specific obligații suplimentare în materie de transparență, în special pentru a raporta în mod exhaustiv cu privire la evaluările riscurilor efectuate și la măsurile subsecvente adoptate, astfel cum se prevede în prezentul regulament.
- (101) Comisia ar trebui să beneficieze de toate resursele necesare, în termeni de personal, cunoștințe de specialitate și mijloace financiare, pentru a-și duce la îndeplinire sarcinile în temeiul prezentului regulament. Pentru a asigura disponibilitatea resurselor necesare pentru supravegherea adecvată la nivelul Uniunii în temeiul prezentului regulament și având în vedere că statele membre ar trebui să aibă dreptul de a percepe o taxă de supraveghere furnizorilor stabiliți pe teritoriul lor în ceea ce privește sarcinile de supraveghere și de asigurare a respectării normelor exercitate de autoritățile lor, Comisia ar trebui să le perceapă platformelor online foarte mari și motoarelor de căutare online foarte mari o taxă de supraveghere, al cărei nivel să fie stabilit anual. Valoarea totală a taxei anuale de supraveghere percepute ar trebui să fie stabilită pe baza valorii totale a costurilor suportate de Comisie pentru a-și exercita sarcinile de supraveghere în temeiul prezentului regulament, astfel cum sunt estimate în mod rezonabil în prealabil. Această sumă ar trebui să includă costurile legate de exercitarea competențelor și sarcinilor specifice legate de supraveghere, investigare, asigurarea respectării normelor și monitorizare în ceea ce privește furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari, inclusiv costurile legate de desemnarea platformelor online foarte mari și a motoarelor de căutare online foarte mari sau de crearea, întreținerea și exploatarea bazelor de date avute în vedere în temeiul prezentului regulament.

Taxa respectivă ar trebui să includă și costurile legate de crearea, întreținerea și exploatarea informațiilor de bază și a infrastructurii instituționale pentru cooperarea dintre coordonatorii serviciilor digitale, comitet și Comisie, ținând seama de faptul că, având în vedere dimensiunea și raza lor de acoperire, platformele online foarte mari și motoarele de căutare foarte mari au un impact semnificativ asupra resurselor necesare pentru a sprijini o astfel de infrastructură. Estimarea costurilor totale ar trebui să ia în considerare costurile de supraveghere suportate în exercițiul precedent, inclusiv, dacă este cazul, costurile care depășesc taxa individuală anuală de supraveghere percepută în exercițiul precedent. Veniturile alocate externe care rezultă din taxele anuale de supraveghere ar putea fi utilizate pentru a finanța resurse umane suplimentare, cum ar fi agenții contractuali și experții naționali detașați, precum și alte cheltuieli legate de îndeplinirea sarcinilor încredințate Comisiei prin prezentul regulament. Taxa anuală de supraveghere care urmează să fie percepută furnizorilor de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari ar trebui să fie proporțională cu dimensiunea serviciului, astfel cum se reflectă în numărul de destinatari activi ai serviciului din Uniune. În plus, taxa individuală anuală de supraveghere nu ar trebui să depășească un plafon global pentru fiecare furnizor de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari, ținând seama de capacitatea economică a furnizorului serviciului sau serviciilor desemnate.

- (102) Pentru a facilita aplicarea eficace și consecventă a obligațiilor prevăzute în prezentul regulament, care pot necesita punerea în aplicare prin mijloace tehnologice, este important să fie promovate standarde voluntare care să vizeze anumite proceduri tehnice, în cazul în care sectorul de profil poate contribui la dezvoltarea unor mijloace standardizate pentru a-i sprijini pe furnizorii de servicii intermediare să respecte prezentul regulament, cum ar fi permiterea transmiterii de notificări, inclusiv prin intermediul interfețelor de programare a aplicațiilor, sau standarde legate de condițiile generale de utilizare, standarde legate de audituri sau standarde legate de interoperabilitatea registrelor cu evidența comunicărilor cu caracter publicitar. În plus, astfel de standarde ar putea include standarde legate de publicitatea online, sistemele de recomandare, accesibilitate și protecția minorilor în mediul online. Furnizorii de servicii intermediare au libertatea de a adopta standardele, dar adoptarea lor nu dă naștere unei prezumții de respectare a prezentului regulament. Totodată, prin furnizarea de bune practici, astfel de standarde ar putea fi utile în special pentru furnizorii relativ mici de servicii intermediare. Standardele ar putea face distincție între diferitele tipuri de conținut ilegal sau diferitele tipuri de servicii intermediare, după caz.
- (103) Comisia și comitetul ar trebui să încurajeze elaborarea de coduri de conduită voluntare, precum și respectarea dispozițiilor codurilor respective, pentru a contribui la aplicarea prezentului regulament. Comisia și comitetul ar trebui să vizeze definirea cu claritate prin codurile de conduită a naturii obiectivelor de interes public urmărite, faptul că acestea conțin mecanisme de evaluare independentă a îndeplinirii obiectivelor respective și că rolul autorităților competente este clar definit. Ar trebui să se acorde o atenție deosebită evitării efectelor negative asupra securității, protecției vieții private și a datelor cu caracter personal, precum și interdicției de a impune obligații

generale de monitorizare. Deși punerea în aplicare a codurilor de conduită ar trebui să fie cuantificabilă și să facă obiectul supravegherii publice, acest lucru nu ar trebui să afecteze caracterul voluntar al unor astfel de coduri și libertatea părților interesate de a decide cu privire la participarea lor. În anumite circumstanțe, este important ca platformele online foarte mari să coopereze în ceea ce privește elaborarea și aderarea la coduri de conduită specifice. Nicio dispoziție a prezentului regulament nu împiedică alți furnizori de servicii să adere la aceleași standarde de diligență, să adopte cele mai bune practici și să beneficieze de orientările furnizate de Comisie și de comitet, prin participarea la aceleași coduri de conduită.

- (104) Este oportun ca prezentul regulament să identifice anumite domenii de luat în considerare pentru astfel de coduri de conduită. În special, ar trebui analizate măsurile de atenuare a riscurilor legate de anumite tipuri de conținut ilegal prin acorduri de autoreglementare și coreglementare. Un alt aspect care trebuie luat în considerare este posibilul impact negativ al riscurilor sistemice asupra societății și democrației, cum ar fi dezinformarea sau activitățile manipulative și abuzive sau orice efecte negative asupra minorilor. Aceasta include operațiunile coordonate menite să amplifice informațiile, inclusiv dezinformarea, cum ar fi utilizarea boților sau a conturilor false pentru a crea informații intenționat incorecte sau care induc în eroare, uneori cu scopul de a obține câștiguri economice, care sunt deosebit de dăunătoare pentru destinatarii vulnerabili ai serviciului, cum ar fi minorii. În ceea ce privește aceste domenii, aderarea la un anumit cod de conduită și respectarea acestuia de către o platformă online foarte mare sau de către un motor de căutare online foarte mare pot fi considerate o măsură adecvată de atenuare a riscurilor. Refuzul unui furnizor al unei platforme online sau al unui motor de căutare online, fără a oferi explicații adecvate, de a da curs invitației Comisiei de a participa la aplicarea unui astfel de cod de conduită ar putea fi luat în considerare, după caz, atunci când se stabilește dacă platforma online sau motorul de căutare online a încălcat obligațiile prevăzute în prezentul regulament. Simplul fapt de a participa la un anumit cod de conduită sau de a-l aplica nu ar trebui să dea naștere, în sine, unei prezumții de respectare a prezentului regulament.
- (105) Codurile de conduită ar trebui să faciliteze accesul la platformele online foarte mari și la motoarele de căutare online foarte mari, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern, pentru a facilita utilizarea previzibilă a acestora de către persoanele cu dizabilități. În special, codurile de conduită ar putea asigura faptul că informațiile sunt prezentate într-un mod perceptibil, operabil, ușor de înțeles și robust și că formele și măsurile prevăzute în temeiul prezentului regulament sunt puse la dispoziție într-un mod ușor de găsit și accesibil persoanelor cu dizabilități.
- (106) Normele privind codurile de conduită prevăzute în prezentul regulament ar putea servi drept bază pentru eforturile de autoreglementare stabilite deja la nivelul Uniunii, inclusiv Angajamentul privind siguranța produselor, Memorandumul de înțelegere privind vânzarea pe internet a mărfurilor contrafăcute, Codul de conduită privind combaterea discursurilor ilegale de incitare la ură în mediul online, precum și Codul de bune practici privind dezinformarea. În special în ceea ce privește acest din urmă cod de conduită, în conformitate cu orientările Comisiei, a avut loc o consolidare a Codului de bune practici privind dezinformarea, astfel cum a anunțat Comisia în Planul de acțiune pentru democrația europeană.
- (107) Furnizarea de publicitate online implică, în general, mai mulți actori, inclusiv servicii intermediare care pun în legătură entitățile care publică comunicări cu caracter publicitar cu persoanele care fac publicitate. Codurile de conduită ar trebui să sprijine și să completeze obligațiile în materie de transparență legate de publicitate prevăzute în prezentul regulament care revin furnizorilor de platforme online, celor de platforme online foarte mari și celor de motoare de căutare online foarte mari, pentru a oferi mecanisme flexibile și eficiente de facilitare și consolidare a respectării acestor obligații, în special în ceea ce privește modalitățile de transmitere a informațiilor relevante. Acest lucru ar trebui să includă facilitarea transmiterii informațiilor privind persoana care plătește pentru comunicarea cu caracter publicitar, atunci când acesta diferă de persoana fizică sau juridică în numele căreia este prezentată comunicarea cu caracter publicitar pe interfața unei platforme online. Codurile de conduită ar trebui să includă și măsuri prin care să se asigure că informațiile utile cu privire la monetizarea datelor sunt partajate în mod corespunzător de-a lungul întregului lanț valoric. Implicarea unei game largi de părți interesate ar trebui să asigure faptul că respectivele coduri de conduită beneficiază de un sprijin larg, sunt solide din punct de vedere tehnic, eficiente și sunt cât mai ușor de utilizat, pentru a se asigura faptul că obligațiile în materie de transparență își ating obiectivele. Pentru a asigura eficacitatea codurilor de conduită, Comisia ar trebui să includă mecanisme de evaluare în elaborarea codurilor de conduită. După caz, Comisia poate invita Agenția pentru Drepturi Fundamentale sau Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor să își exprime opinia cu privire la un cod de conduită.

- (108) În plus față de mecanismul de răspuns în situații de criză pentru platforme online foarte mari și motoare de căutare online foarte mari, Comisia poate iniția elaborarea unor protocoale voluntare pentru situații de criză pentru a coordona un răspuns rapid, colectiv și transfrontalier în mediul online. Acesta poate fi cazul, de exemplu, atunci când platformele online sunt utilizate în mod abuziv pentru răspândirea rapidă a conținutului ilegal sau a dezinformării sau în care este necesar să se disemineze rapid informații fiabile. Având în vedere rolul important pe care îl au platformele online foarte mari în diseminarea informațiilor în societățile noastre și la nivel transfrontalier, furnizorii unor astfel de platforme ar trebui să fie încurajați să elaboreze și să aplice protocoale specifice pentru situații de criză. Astfel de protocoale pentru situații de criză ar trebui activate numai pentru o perioadă limitată de timp, iar măsurile adoptate ar trebui, de asemenea, să se limiteze la ceea ce este strict necesar pentru a face față circumstanțelor extraordinare în cauză. Măsurile respective ar trebui să fie consecvente cu prezentul regulament și nu ar trebui să constituie o obligație generală pentru furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari participanți de a monitoriza informațiile pe care le transmit sau le stochează și nici de a căuta în mod activ fapte sau circumstanțe care indică un conținut ilegal.
- (109) Pentru a asigura supravegherea și asigurarea respectării obligațiilor prevăzute în prezentul regulament în mod adecvat, statele membre ar trebui să desemneze cel puțin o autoritate care să aibă sarcina de a supraveghea aplicarea și de a asigura respectarea prezentului regulament, fără a aduce atingere posibilității de a desemna o autoritate existentă și formeii sale juridice în conformitate cu dreptul intern. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să poată încredința mai multor autorități competente sarcini și competențe specifice în materie de supraveghere sau de asigurare a respectării prezentului regulament, de exemplu pentru sectoare specifice pentru care autoritățile existente ar putea dobândi competențe suplimentare, cum ar fi autoritățile de reglementare din domeniul comunicațiilor electronice, autoritățile de reglementare din domeniul mass-mediei sau autoritățile de protecție a consumatorilor, în funcție de structura lor constituțională, organizațională și administrativă națională. În exercitarea sarcinilor care le revin, toate autoritățile competente ar trebui să contribuie la realizarea obiectivelor prezentului regulament, și anume la buna funcționare a pieței interne a serviciilor intermediare, în cadrul căreia normele armonizate pentru un mediu online sigur, previzibil și de încredere care să faciliteze inovarea și în special obligațiile de diligență aplicabile diferitelor categorii de furnizori de servicii intermediare sunt supravegheate și puse în aplicare în mod eficace, cu scopul de a asigura protecția efectivă a drepturilor fundamentale, astfel cum sunt consacrate în Cartă, la care se adaugă principiul protecției consumatorului. Prezentul regulament nu impune statelor membre obligația de a conferi autorităților competente sarcina de a se pronunța cu privire la legalitatea anumitor elemente de conținut.
- (110) Având în vedere caracterul transfrontalier al serviciilor în cauză și gama orizontală de obligații introduse de prezentul regulament, în fiecare stat membru ar trebui să fie identificată, drept coordonator al serviciilor digitale, o autoritate desemnată să îndeplinească sarcina de a supraveghea aplicarea prezentului regulament și, după caz, de a asigura respectarea acestuia. În cazul în care sunt desemnate mai multe autorități competente pentru a supraveghea aplicarea și a asigura respectarea prezentului regulament, o singură autoritate din statul membru respectiv ar trebui să fie desemnată drept coordonator al serviciilor digitale. Coordonatorul serviciilor digitale ar trebui să servească drept punct de contact unic în ceea ce privește toate aspectele legate de aplicarea prezentului regulament, pentru Comisie, comitet, coordonatorii serviciilor digitale ai altor state membre, precum și pentru alte autorități competente ale statului membru în cauză. În special, în cazul în care într-un anumit stat membru li se încredințează sarcini în temeiul prezentului regulament mai multor autorități competente, coordonatorul serviciilor digitale ar trebui să se coordoneze și să coopereze cu autoritățile respective în conformitate cu dreptul intern care stabilește sarcinile care le revin și fără a aduce atingere evaluării independente a celorlalte autorități competente. Deși nu implică nicio supraordonare ierarhică față de alte autorități competente în exercitarea sarcinilor lor, coordonatorul serviciilor digitale ar trebui să asigure implicarea efectivă a tuturor autorităților competente relevante și ar trebui să raporteze în timp util evaluarea lor în contextul cooperării privind supravegherea și asigurarea respectării normelor la nivelul Uniunii. În plus, pe lângă mecanismele specifice prevăzute în prezentul regulament în ceea ce privește cooperarea la nivelul Uniunii, statele membre ar trebui să asigure și cooperarea între coordonatorul serviciilor digitale și alte autorități competente desemnate la nivel național, după caz, prin instrumente adecvate, cum ar fi punerea în comun a resurselor, grupuri operative comune, investigații comune și mecanisme de asistență reciprocă.
- (111) Coordonatorul serviciilor digitale, precum și celelalte autorități competente desemnate în temeiul prezentului regulament joacă un rol crucial în asigurarea eficacității drepturilor și obligațiilor prevăzute în prezentul regulament și în realizarea obiectivelor acestuia. În consecință, este necesar să se asigure faptul că autoritățile respective dispun de mijloacele necesare, inclusiv de resurse financiare și umane, pentru a supraveghea toți furnizorii de servicii intermediare aflați în sfera lor de competență, în interesul tuturor cetățenilor Uniunii. Având în vedere diversitatea furnizorilor de servicii intermediare și utilizarea de către aceștia a unei tehnologii avansate în furnizarea serviciilor lor, este, de asemenea, esențial ca coordonatorul serviciilor digitale și autoritățile competente relevante să dispună

de personalul necesar și de experți cu competențe specializate, precum și de mijloace tehnice avansate și să gestioneze resursele financiare în mod autonom pentru a-și îndeplini sarcinile. Totodată, nivelul resurselor ar trebui să țină seama de dimensiunea, de complexitatea și de impactul societal potențial al furnizorilor de servicii intermediare aflați în sfera lor de competență, precum și de raza de acoperire a serviciilor lor în întreaga Uniune. Prezentul regulament nu aduce atingere competenței statelor membre de a institui mecanisme de finanțare bazate pe o taxă de supraveghere percepută furnizorilor de servicii intermediare în temeiul dreptului intern care este conform cu dreptul Uniunii, în măsura în care aceasta este percepută furnizorilor de servicii intermediare al căror loc principal de stabilire se află în statul membru în cauză și este strict limitată la ceea ce este necesar și proporțional pentru a acoperi costurile aferente îndeplinirii sarcinilor conferite autorităților competente în temeiul prezentului regulament, cu excluderea sarcinilor conferite Comisiei, și se asigură o transparență adecvată în ceea ce privește perceperea și utilizarea unei astfel de taxe de supraveghere.

- (112) Autoritățile competente desemnate în temeiul prezentului regulament ar trebui, de asemenea, să acționeze în deplină independență față de organismele private și publice, fără a avea obligația sau posibilitatea de a solicita sau primi instrucțiuni, inclusiv de la guvern, și fără a aduce atingere sarcinilor specifice de a coopera cu alte autorități competente, cu coordonatorii serviciilor digitale, cu comitetul și cu Comisia. Pe de altă parte, independența autorităților respective nu ar trebui să însemne că acestora nu li se pot aplica, în conformitate cu constituțiile naționale și fără a pune în pericol realizarea obiectivelor prezentului regulament, mecanisme proporționale de angajare a răspunderii cu privire la activitățile generale ale coordonatorilor serviciilor digitale, precum cheltuielile lor financiare, sau de raportare către parlamentele naționale. De asemenea, cerința de independență nu ar trebui să împiedice exercitarea controlului jurisdicțional sau posibilitatea de a se consulta sau de a face schimb periodic de opinii cu alte autorități naționale, inclusiv autorități de aplicare a legii, autorități de gestionare a crizelor sau autorități de protecție a consumatorilor, după caz, de exemplu prin informarea reciprocă cu privire la investigațiile în curs, fără a afecta exercitarea competențelor lor respective.
- (113) Statele membre pot desemna o autoritate națională existentă drept coordonator al serviciilor digitale sau îi pot atribui sarcini specifice de supraveghere a aplicării și de asigurare a respectării prezentului regulament, cu condiția ca orice autoritate astfel desemnată să respecte cerințele prevăzute în prezentul regulament, de exemplu în ceea ce privește independența sa. În plus, statele membre nu sunt, în principiu, împiedicate să fuzioneze funcții în cadrul unei autorități existente, în conformitate cu dreptul Uniunii. Măsurile în acest sens pot include, printre altele, interzicerea revocării din funcție a președintelui sau a unui membru al Consiliului de administrație al unui organ colegial al unei autorități existente înainte de expirarea mandatului acestora, pentru simplul motiv că a avut loc o reformă instituțională care implică fuziunea mai multor funcții în cadrul unei singure autorități, în lipsa unor norme care să garanteze că astfel de revocări nu pun în pericol independența și imparțialitatea membrilor respectivi.
- (114) Statele membre ar trebui să acorde coordonatorului serviciilor digitale și oricărei alte autorități competente desemnate în temeiul prezentului regulament competențe și mijloace suficiente pentru a asigura eficacitatea investigațiilor și a asigurării respectării regulamentului, în conformitate cu sarcinile care le-au fost încredințate. Aceasta include capacitatea autorităților competente de a adopta măsuri provizorii în conformitate cu dreptul intern în cazul riscului unui prejudiciu grav. Astfel de măsuri provizorii, care pot include ordine de a pune capăt unei presupuse încălcări date sau de a o corecta, nu ar trebui să depășească ceea ce este necesar pentru a asigura prevenirea unui prejudiciu grav în așteptarea deciziei finale. Coordonatorii serviciilor digitale ar trebui, în special, să poată căuta și obține informații care se află pe teritoriul lor, inclusiv în contextul investigațiilor comune, ținând seama în mod corespunzător de faptul că măsurile de supraveghere și de asigurare a respectării normelor privind un furnizor aflat în sfera de competență a unui alt stat membru sau a Comisiei ar trebui să fie adoptate de către coordonatorul serviciilor digitale al celui alt stat membru, atunci când este cazul conform procedurilor legate de cooperarea transfrontalieră, sau, după caz, de către Comisie.
- (115) Statele membre ar trebui să stabilească în dreptul lor intern, în conformitate cu dreptul Uniunii și, în special, cu prezentul regulament și cu Carta, condițiile și limitele detaliate pentru exercitarea competențelor de investigare și de asigurare a respectării normelor care revin coordonatorilor serviciilor digitale și altor autorități competente, după caz, în temeiul prezentului regulament.

- (116) În cursul exercitării competențelor respective, autoritățile competente ar trebui să respecte normele naționale aplicabile privind proceduri și aspecte precum necesitatea unei autorizări judiciare prealabile pentru a intra în anumite incinte și secretul profesional al avocatului. Dispozițiile respective ar trebui să asigure, în special, respectarea drepturilor fundamentale la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, inclusiv dreptul la apărare, și dreptul la respectarea vieții private. În acest sens, garanțiile prevăzute în legătură cu procedurile utilizate de Comisie în temeiul prezentului regulament ar putea servi drept punct de referință adecvat. Ar trebui garantată o procedură prealabilă, echitabilă și imparțială înainte de luarea oricărei decizii finale, inclusiv dreptul de a fi ascultat al persoanelor în cauză și dreptul de a avea acces la dosar, respectând în același timp confidențialitatea și secretul profesional și comercial, precum și obligația de a motiva în mod semnificativ deciziile. Acest lucru nu ar trebui însă să împiedice luarea de măsuri în caz de urgențe justificate în mod corespunzător și sub rezerva unor condiții și modalități procedurale adecvate. Exercițarea competențelor ar trebui, de asemenea, să fie proporțională, printre altele, cu natura și prejudiciul global real sau potențial cauzat de încălcare sau de presupusa încălcare. Autoritățile competente ar trebui să ia în considerare toate faptele și circumstanțele relevante ale cazului, inclusiv informațiile strânse de autoritățile competente ale altor state membre.
- (117) Statele membre ar trebui să se asigure că încălcările obligațiilor prevăzute în prezentul regulament pot fi sancționate într-un mod eficace, proporțional și cu efect de descurajare, ținând seama de natura, gravitatea, recurența și durata încălcării, având în vedere interesul public urmărit, domeniul de aplicare și tipul activităților desfășurate, precum și capacitatea economică a contravenientului. În special, sancțiunile ar trebui să ia în considerare dacă furnizorul de servicii intermediare în cauză nu își respectă în mod sistematic sau recurent obligațiile care îi revin în temeiul prezentului regulament, precum și, în cazul în care acest lucru este relevant, numărul de destinatari ai serviciului afectați, dacă încălcarea este săvârșită cu intenție sau din culpă și dacă furnizorul își desfășoară activitatea în mai multe state membre. În cazul în care prezentul regulament prevede un quantum maxim al amenzilor sau al penalităților cu titlu cominatoriu, acest quantum maxim ar trebui să se aplice pentru fiecare încălcare a prezentului regulament și fără a aduce atingere modulării amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu pentru anumite încălcări. Statele membre ar trebui să se asigure că impunerea de amenzi sau de penalități cu titlu cominatoriu pentru încălcări ar trebui să fie, în fiecare caz în parte, eficace, proporționată și cu efect de descurajare, prin stabilirea de norme și proceduri interne în conformitate cu prezentul regulament, ținând seama de toate criteriile privind condițiile generale de impunere a amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu.
- (118) Pentru a asigura în mod eficace respectarea obligațiilor impuse prin prezentul regulament, persoanele fizice sau organizațiile reprezentative ar trebui să poată depune plângeri legate de nerespectarea obligațiilor respective la coordonatorul serviciilor digitale de pe teritoriul pe care au primit serviciul, fără a aduce atingere normelor din prezentul regulament referitoare la sferele de competență și normelor aplicabile privind gestionarea plângerilor în conformitate cu principiile bunei administrări de la nivel național. Plângerile ar putea să ofere o imagine fidelă a preocupărilor legate de conformitatea unui anumit furnizor de servicii intermediare și ar putea fi, de asemenea, o modalitate de informare a coordonatorului serviciilor digitale cu privire la orice alte aspecte transversale. Coordonatorul serviciilor digitale ar trebui să implice alte autorități naționale competente, precum și coordonatorul serviciilor digitale al altui stat membru, în special cel al statului membru în care este stabilit furnizorul de servicii intermediare în cauză, dacă chestiunea respectivă necesită cooperare transfrontalieră.
- (119) Statele membre ar trebui să se asigure că coordonatorii serviciilor digitale pot lua măsuri eficace pentru a remedia anumite încălcări deosebit de grave și persistente ale prezentului regulament, care să fie proporționale cu aceste încălcări. În special în cazul în care măsurile respective pot afecta drepturile și interesele terților, cum ar fi cazul în care accesul la interfețele online este restricționat, este oportun să se solicite ca măsurile să facă obiectul unor garanții suplimentare. În special, terților care ar putea fi afectați ar trebui să li se ofere posibilitatea de a fi ascultați, iar astfel de ordine ar trebui emise numai atunci când nu sunt disponibile în mod rezonabil competențele de a lua astfel de măsuri, astfel cum sunt prevăzute de alte acte din dreptul Uniunii sau de drept intern, de exemplu pentru a proteja interesele colective ale consumatorilor, pentru a asigura eliminarea promptă a paginilor web care conțin sau diseminează pornografie infantilă sau pentru a bloca accesul la servicii utilizate de un terț pentru a încălca un drept de proprietate intelectuală.

- (120) Un astfel de ordin de restricționare a accesului nu ar trebui să depășească ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului său. În acest scop, ordinul de restricționare a accesului ar trebui să fie temporar și să se adreseze, în principiu, unui furnizor de servicii intermediare, cum ar fi furnizorul de servicii de găzduire, furnizorul de servicii de internet sau registrul de domenii ori operatorul de registru relevant, care se află într-o poziție rezonabilă pentru a atinge obiectivul în cauză fără a restricționa în mod nejustificat accesul la informații legale.
- (121) Fără a aduce atingere dispozițiilor privind exonerarea de răspundere prevăzute în prezentul regulament în ceea ce privește informațiile transmise sau stocate la cererea unui destinatar al serviciului, un furnizor de servicii intermediare ar trebui să fie răspunzător pentru daunele suferite de destinatarul serviciului care sunt cauzate de încălcarea de către furnizorul respectiv a obligațiilor sale prevăzute în prezentul regulament. Orice despăgubire ar trebui să fie în conformitate cu normele și procedurile prevăzute în dreptul intern aplicabil și fără a aduce atingere altor căi de atac disponibile în temeiul normelor de protecție a consumatorilor.
- (122) Coordonatorul serviciilor digitale ar trebui să publice periodic, de exemplu pe site-ul său web, un raport cu privire la activitățile desfășurate în temeiul prezentului regulament. În special, raportul ar trebui să fie publicat în format care să poată fi citit automat și să includă o prezentare generală a plângerilor primite și a acțiunilor întreprinse, de exemplu numărul total de plângeri primite și numărul de plângeri care au condus la deschiderea unei investigații formale sau la transmiterea către alți coordonatori ai serviciilor digitale, fără referiri la date cu caracter personal. Coordonatorul serviciilor digitale este informat cu privire la ordinele de acțiune împotriva conținutului ilegal sau de a furniza informații reglementate de prezentul regulament și prin intermediul sistemului de schimb de informații, motiv pentru care coordonatorul serviciilor digitale ar trebui să includă în raportul său anual numărul și categoriile de astfel de ordine adresate furnizorilor de servicii intermediare emise de autoritățile judiciare și administrative din statul său membru.
- (123) Din motive de claritate, simplitate și eficacitate, competența de a supraveghea și de a asigura respectarea obligațiilor prevăzute în prezentul regulament ar trebui să fie conferită autorităților competente din statul membru în care se află locul principal de stabilire al furnizorului de servicii intermediare, și anume cel în care furnizorul își are sediul central sau sediul social unde se desfășoară principalele funcții financiare și de control operațional. În ceea ce privește furnizorii care nu sunt stabiliți în Uniune, dar care oferă servicii în Uniune și, prin urmare, intră sub incidența prezentului regulament, jurisdicția ar trebui să fie cea a statului membru în care furnizorii respectivi și-au desemnat reprezentantul legal, având în vedere atribuțiile reprezentanților legali în temeiul prezentului regulament. Cu toate acestea, în interesul aplicării eficiente a prezentului regulament, toate statele membre sau Comisia, după caz, ar trebui să dispună de competențe în ceea ce privește furnizorii care nu și-au desemnat un reprezentant legal. Competențele respective pot fi exercitate de oricare dintre autoritățile competente sau de Comisie, cu condiția ca furnizorul să nu facă obiectul unor proceduri de asigurare a respectării normelor pentru aceleași fapte de către o altă autoritate competentă sau de către Comisie. Pentru a asigura respectarea principiului ne bis in idem și, în special, pentru a evita ca aceeași încălcare a obligațiilor prevăzute în prezentul regulament să fie sancționată de mai multe ori, fiecare stat membru care intenționează să își exercite competența cu privire la astfel de furnizori ar trebui, fără întârzieri nejustificate, să informeze toate celelalte autorități, inclusiv Comisia, prin intermediul sistemului de schimb de informații instituit în scopul prezentului regulament.
- (124) Având în vedere impactul lor potențial și provocările pe care le presupune supravegherea eficientă a acestora, sunt necesare norme speciale privind supravegherea și asigurarea respectării normelor în ceea ce privește furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari. Comisia ar trebui să fie responsabilă, cu sprijinul autorităților naționale competente, după caz, de supravegherea și aplicarea publică a aspectelor ce țin de riscurile sistemice, cum ar fi cele cu un impact larg asupra intereselor colective ale destinatarilor serviciului. Prin urmare, Comisia ar trebui să aibă competențe exclusive de supraveghere și de asigurare a respectării obligațiilor suplimentare de gestionare a riscurilor sistemice care revin furnizorilor de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari în temeiul prezentului regulament. Competențele exclusive ale Comisiei nu ar trebui să aducă atingere anumitor sarcini administrative care revin autorităților competente din statul membru de stabilire în temeiul prezentului regulament, cum ar fi verificarea cercetătorilor.

- (125) Competențele de supraveghere și de asigurare a respectării obligațiilor de diligență necesară, altele decât obligațiile suplimentare de gestionare a riscurilor sistemice care revin furnizorilor de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari în temeiul prezentului regulament ar trebui să fie exercitate în comun de Comisie și de autoritățile naționale competente. Pe de o parte, este posibil ca, în multe situații, Comisia să fie mai bine plasată pentru a trata încălcările sistemice comise de furnizorii respectivi, cum ar fi cele care afectează mai multe state membre sau încălcările grave repetate sau care privesc nerespectarea obligației de instituire a unor mecanisme eficiente impuse de prezentul regulament. Pe de altă parte, este posibil ca autoritățile competente din statul membru în care se află locul principal de stabilire al unui furnizor de platforme online foarte mari sau al unui motor de căutare online foarte mare să fie mai bine plasate pentru a trata încălcările individuale comise de furnizorii respectivi, care nu ridică probleme sistemice sau transfrontaliere. Din motive de eficiență, pentru a evita suprapunerile și pentru a asigura respectarea principiului ne bis in idem, ar trebui să îi revină Comisiei sarcina de a evalua dacă consideră oportun să exercite respectivele competențe partajate într-un anumit caz și, odată ce a inițiat procedurile, ar trebui ca statele membre să nu o mai poată face. Statele membre ar trebui să coopereze îndeaproape atât între ele, cât și cu Comisia, iar Comisia ar trebui să coopereze îndeaproape cu statele membre, pentru a se asigura că sistemul de supraveghere și de asigurare a respectării normelor instituit prin prezentul regulament funcționează fără probleme și în mod eficace.
- (126) Dispozițiile prezentului regulament privind sferile de competență nu ar trebui să aducă atingere normelor de drept al Uniunii și normelor naționale de drept internațional privat privind competența judiciară și legea aplicabilă în materie civilă și comercială, cum ar fi acțiunile introduse de consumatori în fața instanțelor din statul membru în care își au domiciliul, în conformitate cu dispozițiile relevante din dreptul Uniunii. În ceea ce privește obligațiile care revin furnizorilor de servicii intermediare în temeiul prezentului regulament de a informa autoritatea emitentă cu privire la modul în care s-a dat curs ordinelor de acțiune împotriva conținutului ilegal și de a furniza informații, normele privind sferile de competență ar trebui să se aplice numai în ceea ce privește supravegherea asigurării respectării obligațiilor respective, dar nu și altor aspecte, cum ar fi competența de a iniția acțiunea respectivă.
- (127) Având în vedere relevanța transfrontalieră și transsectorială a serviciilor intermediare, este necesar un nivel ridicat de cooperare pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului regulament și disponibilitatea informațiilor relevante pentru îndeplinirea sarcinilor de asigurare a respectării normelor prin intermediul sistemului de schimb de informații. Cooperarea poate lua diferite forme, în funcție de aspectele în cauză, fără a aduce atingere efectuării investigațiilor comune specifice. În orice caz, este necesar ca coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire a unui furnizor de servicii intermediare să informeze alți coordonatori ai serviciilor digitale despre aspecte referitoare la un astfel de furnizor și despre investigații și acțiuni care urmează să fie întreprinse în ceea ce-l privește pe acesta. În plus, atunci când o autoritate competentă dintr-un stat membru deține informații relevante pentru o investigație efectuată de autoritățile competente din statul membru de stabilire sau este în măsură să colecteze astfel de informații situate pe teritoriul său, la care autoritățile competente din statul membru de stabilire nu au acces, coordonatorul serviciilor digitale din țara de destinație ar trebui să ofere asistență coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire în timp util, inclusiv prin exercitarea competențelor sale de investigare în conformitate cu procedurile naționale aplicabile și cu Carta. Destinatarul unor astfel de măsuri de investigare ar trebui să le respecte și să fie tras la răspundere în caz de nerespectare, iar autoritățile competente din statul membru de stabilire ar trebui să se poată baza pe informațiile colectate prin intermediul asistenței reciproce, pentru a asigura respectarea prezentului regulament.
- (128) Coordonatorul serviciilor digitale din țara de destinație, în special pe baza plângerilor primite sau, după caz, a contribuției altor autorități naționale competente, ori comitetul în cazul unor chestiuni care implică cel puțin trei state membre, ar trebui să poată solicita coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire luarea unor măsuri de investigare sau de asigurare a respectării normelor cu privire la un furnizor aflat în sfera sa de competență. Astfel de cereri de acțiune ar trebui să se bazeze pe dovezi bine întemeiate care să demonstreze existența unei presupuse încălcări cu impact negativ asupra intereselor colective ale destinatarilor serviciului în statul său membru sau cu un impact societal negativ. Coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire ar trebui să se poată baza pe asistența reciprocă sau să îl invite pe coordonatorul serviciilor digitale solicitant la o investigație comună în cazul în care sunt necesare informații suplimentare pentru a lua o decizie, fără a aduce atingere posibilității de a solicita Comisiei să evalueze chestiunea dacă are motive să suspecteze că ar putea fi în joc o încălcare sistemică de către o platformă online foarte mare sau de către un motor de căutare online foarte mare.

- (129) Comitetul ar trebui să poată sesiza Comisia în caz de dezacord în ceea ce privește evaluările sau măsurile luate sau propuse sau în cazul în care nu se adoptă măsuri în conformitate cu prezentul regulament în urma unei cereri de cooperare transfrontalieră sau a unei investigații comune. În cazul în care, pe baza informațiilor puse la dispoziție de autoritățile în cauză, Comisia consideră că măsurile propuse, inclusiv nivelul propus al amenziilor, nu pot asigura în mod eficace respectarea obligațiilor prevăzute în prezentul regulament, aceasta ar trebui, în consecință, să își poată exprima îndoielile serioase și să îi poată solicita coordonatorului serviciilor digitale competent să reevalueze chestiunea și să ia măsurile necesare pentru a asigura respectarea prezentului regulament într-un anumit termen. Această posibilitate nu aduce atingere obligației generale a Comisiei de a supraveghea aplicarea dreptului Uniunii și, dacă este necesar, de a asigura respectarea acestuia, sub controlul Curții de Justiție a Uniunii Europene, în conformitate cu tratatele.
- (130) Pentru a facilita supravegherea și investigațiile transfrontaliere privind obligațiile prevăzute în prezentul regulament care implică mai multe state membre, coordonatorii serviciilor digitale din țara de stabilire ar trebui să poată, prin intermediul sistemului de schimb de informații, să invite alți coordonatori ai serviciilor digitale la o investigație comună privind o presupusă încălcare a prezentului regulament. Ar trebui ca și alți coordonatori ai serviciilor digitale și alte autorități competente, după caz, să se poată alătura investigației propuse de coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire, cu excepția cazului în care acesta din urmă consideră că un număr prea mare de autorități participante poate afecta eficacitatea investigației, ținând cont de caracteristicile presupusei încălcări și de lipsa efectelor directe asupra destinatarilor serviciului din statele membre respective. Activitățile investigației comune pot include o varietate de acțiuni care urmează să fie coordonate de coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire în funcție de disponibilitățile autorităților participante, cum ar fi exerciții coordonate de colectare a datelor, punerea în comun a resurselor, grupuri operative, cereri coordonate de informații sau inspecții comune la sedii. Toate autoritățile competente care participă la o investigație comună ar trebui să coopereze cu coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire, inclusiv prin exercitarea competențelor lor de investigare în limitele teritoriului lor, în conformitate cu procedurile interne aplicabile. Investigația comună ar trebui să se încheie într-un anumit interval de timp, cu un raport final care să țină cont de contribuția tuturor autorităților competente participante. De asemenea, în cazul în care cel puțin trei coordonatori ai serviciilor digitale din țările de destinație solicită acest lucru, comitetul poate recomanda unui coordonator al serviciilor digitale din țara de stabilire să inițieze o astfel de investigație comună și să ofere indicații cu privire la organizarea sa. Pentru a evita blocajele, comitetul ar trebui să poată sesiza Comisia în cazuri specifice, inclusiv atunci când coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire refuză să lanseze investigația, iar comitetul nu este de acord cu justificarea oferită.
- (131) Pentru a asigura o aplicare consecventă a prezentului regulament, este necesar să se înființeze la nivelul Uniunii un grup consultativ independent, Comitetul european pentru servicii digitale, care ar trebui să sprijine Comisia și să contribuie la coordonarea acțiunilor coordonatorilor serviciilor digitale. Comitetul ar trebui să fie alcătuit din coordonatorii serviciilor digitale, în cazul în care aceștia au fost numiți, fără a aduce atingere posibilității coordonatorilor serviciilor digitale de a invita la reuniunile lor delegați ad-hoc sau de a numi delegați ad-hoc din cadrul altor autorități competente cărora li s-au încredințat sarcini specifice în temeiul prezentului regulament, atunci când acest lucru este necesar în conformitate cu sarcinile și competențele care le-au fost alocate la nivel național. În cazul în care există mai mulți participanți dintr-un stat membru, dreptul de vot ar trebui să rămână limitat la un reprezentant pe fiecare stat membru.
- (132) Comitetul ar trebui să contribuie la obținerea unei perspective comune la nivelul Uniunii cu privire la aplicarea consecventă a prezentului regulament și la cooperarea între autoritățile competente, inclusiv prin consilierea Comisiei și a coordonatorilor serviciilor digitale cu privire la măsurile adecvate de investigare și de asigurare a respectării normelor, în special în ceea ce privește furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari și ținând cont, în special, de libertatea furnizorilor de servicii intermediare de a furniza servicii pe întreg teritoriul Uniunii. Comitetul ar trebui, de asemenea, să contribuie la elaborarea de modele și coduri de conduită relevante și la analiza tendințelor generale emergente în ceea ce privește dezvoltarea serviciilor digitale în Uniune, inclusiv prin emiterea de avize sau recomandări privind aspectele referitoare la standarde.

- (133) În acest scop, comitetul ar trebui să poată adopta avize, cereri și recomandări adresate coordonatorilor serviciilor digitale sau altor autorități naționale competente. Deși acestea nu sunt obligatorii din punct de vedere juridic, decizia de abatere de la ele ar trebui să fie explicată în mod corespunzător și ar putea fi luată în considerare de către Comisie atunci când evaluează respectarea prezentului regulament de către statul membru în cauză.
- (134) Comitetul ar trebui să reunească reprezentanții coordonatorilor serviciilor digitale și ai eventualelor alte autorități competente, sub președinția Comisiei, pentru a asigura o evaluare a aspectelor care i-au fost prezentate într-o dimensiune pe deplin europeană. Având în vedere posibilele elemente transversale care ar putea fi relevante pentru alte cadre de reglementare de la nivelul Uniunii, comitetului ar trebui să i se permită să coopereze cu alte organe, oficii, agenții și grupuri consultative ale Uniunii cu responsabilități în domenii precum egalitatea, inclusiv egalitatea de gen, nediscriminarea, protecția datelor, comunicațiile electronice, serviciile audiovizuale, detectarea și investigarea fraudelor care aduc atingere bugetului Uniunii în ceea ce privește taxele vamale sau dreptul concurenței, după cum este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor sale.
- (135) Comisia, prin intermediul președintelui comitetului, ar trebui să participe în cadrul comitetului fără drept de vot. Prin intermediul președintelui, Comisia ar trebui să se asigure că ordinea de zi a reuniunilor este stabilită în conformitate cu cererile membrilor comitetului, astfel cum se prevede în regulamentul de procedură, și în conformitate cu atribuțiile comitetului prevăzute în prezentul regulament.
- (136) Având în vedere necesitatea de a asigura sprijin pentru activitățile comitetului, acesta ar trebui să se poată baza pe cunoștințele de specialitate și pe resursele umane ale Comisiei și ale autorităților naționale competente. Modalitățile operaționale specifice pentru funcționarea internă a comitetului ar trebui detaliate suplimentar în regulamentul de procedură al comitetului.
- (137) Având în vedere importanța platformelor online foarte mari sau a motoarelor de căutare online foarte mari, determinată de raza de acoperire și impactul lor, nerespectarea de către acestea a obligațiilor specifice care le sunt aplicabile poate afecta un număr semnificativ de destinații ai serviciului din diferite state membre și poate cauza prejudicii societale majore, astfel de nerespectări putând fi, totodată, foarte greu de identificat și abordat. Din acest motiv, Comisia, în cooperare cu coordonatorii serviciilor digitale și cu comitetul, ar trebui să dezvolte cunoștințele de specialitate și capacitățile la nivelul Uniunii în ceea ce privește supravegherea platformelor online foarte mari sau motoarele de căutare online foarte mari. Prin urmare, Comisia ar trebui să fie în măsură să coordoneze și să se bazeze pe cunoștințele de specialitate și resursele acestor autorități, de exemplu analizând, în mod permanent sau temporar, tendințele sau problemele specifice care apar cu privire la una sau mai multe platforme online foarte mari sau unul sau mai multe motoare de căutare online foarte mari. Statele membre ar trebui să coopereze cu Comisia la dezvoltarea acestor capacități, inclusiv prin detașarea de personal, după caz, și să contribuie la crearea unei capacități comune de supraveghere la nivelul Uniunii. Pentru a dezvolta cunoștințele de specialitate și capacitățile la nivelul Uniunii, Comisia se poate baza, de asemenea, pe cunoștințele de specialitate și capacitățile deținute de Observatorul privind economia platformelor online, astfel cum a fost înființat prin Decizia din 26 aprilie 2018 a Comisiei privind înființarea grupului de experți pentru Observatorul privind economia platformelor online, pe organismele specializate competente, precum și pe centrele de excelență. Comisia poate invita experți care dețin cunoștințe de specialitate specifice, inclusiv, în special, cercetători agreați, reprezentanți ai agențiilor și organelor Uniunii, reprezentanți ai industriei, asociații care reprezintă utilizatorii sau societatea civilă, organizații internaționale, experți din sectorul privat, precum și alte părți interesate.
- (138) Comisia ar trebui să fie în măsură să investigheze încălcările din proprie inițiativă, în conformitate cu competențele prevăzute în prezentul regulament, inclusiv solicitând acces la date, solicitând informații sau efectuând inspecții, precum și bazându-se pe sprijinul coordonatorilor serviciilor digitale. În cazul în care supravegherea de către autoritățile naționale competente a presupuselor încălcări individuale ale furnizorilor de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari indică probleme sistemice, cum ar fi probleme cu un impact extins asupra intereselor colective ale destinațiilor serviciului, coordonatorii serviciilor digitale ar trebui să poată, pe baza unei cereri motivate corespunzător, să sesizeze Comisia cu privire la aceste aspecte. O astfel de cerere ar trebui să conțină cel puțin toate faptele și circumstanțele necesare din care rezultă presupusa încălcare și caracterul său sistemic. În funcție de rezultatul propriei evaluări, Comisia ar trebui să fie în măsură să ia măsurile de investigare și de asigurare a respectării normelor necesare în temeiul prezentului regulament, inclusiv, dacă este cazul, să inițieze o investigație sau să adopte măsuri provizorii.

- (139) Pentru a-și îndeplini în mod eficace sarcinile, Comisia ar trebui să mențină o marjă de apreciere în ceea ce privește decizia de a iniția proceduri împotriva furnizorilor de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari. Odată ce Comisia a inițiat procedura, coordonatorii serviciilor digitale din țările de stabilire în cauză ar trebui să fie împiedicați să își exercite competențele de investigare și de asigurare a respectării normelor în ceea ce privește comportamentul în cauză al furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare, astfel încât să se evite suprapunerile, inconsecvențele și riscurile de nerespectare a principiului *ne bis in idem*. Cu toate acestea, Comisia ar trebui să fie în măsură să solicite contribuția individuală sau comună la investigație a coordonatorilor serviciilor digitale. În conformitate cu obligația de cooperare loială, coordonatorii serviciilor digitale ar trebui să depună toate eforturile pentru a da curs cererilor justificate și proporționale ale Comisiei în contextul unei investigații. Mai mult, coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire, precum și comitetul și orice alt coordonator de servicii digitale, după caz, ar trebui să furnizeze Comisiei toate informațiile și asistența necesare pentru a-i permite să își îndeplinească sarcinile în mod eficace, inclusiv informații colectate în contextul exercițiilor de colectare de date sau de acces la date, în măsura în care temeiul juridic în baza căruia au fost colectate informațiile nu împiedică acest lucru. La rândul său, Comisia ar trebui să informeze coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire și comitetul cu privire la exercitarea competențelor sale și, în special, cu privire la momentul în care intenționează să inițieze procedura și să își exercite competențele de investigare. În plus, atunci când le comunică furnizorilor de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari constatările sale preliminare, inclusiv orice aspect cu privire la care are obiecții, Comisia ar trebui să le comunice și comitetului. Comitetul ar trebui să își prezinte opiniile cu privire la obiecțiile și evaluarea formulate de Comisie, iar Comisia ar trebui să țină cont de aviz în raționamentul pe care se bazează decizia sa finală.
- (140) Având în vedere atât provocările specifice care pot apărea în încercarea de a asigura respectarea normelor de către furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari, cât și importanța eficacității unei astfel de acțiuni, date fiind dimensiunea și impactul acestora, precum și prejudiciile pe care le pot cauza, Comisia ar trebui să dispună de competențe solide de investigare și de asigurare a respectării normelor pentru a-i permite să investigheze, să asigure respectarea și să monitorizeze conformitatea cu normele prevăzute în prezentul regulament, cu respectarea deplină a dreptului fundamental de a fi auzit și de a avea acces la dosar în contextul unei proceduri de asigurare a respectării normelor, a principiului proporționalității și a drepturilor și intereselor părților afectate.
- (141) Comisia ar trebui să poată solicita informațiile necesare pentru a asigura punerea în aplicare efectivă și respectarea obligațiilor prevăzute în prezentul regulament în întreaga Uniune. În special, Comisia ar trebui să aibă acces la orice documente, date și informații relevante necesare pentru inițierea și desfășurarea investigațiilor și pentru monitorizarea respectării obligațiilor relevante prevăzute în prezentul regulament, indiferent de cine deține documentele, datele sau informațiile în cauză și indiferent de forma sau formatul acestora, de suportul de stocare sau de locul exact în care sunt stocate. Comisia ar trebui să poată solicita în mod direct, printr-o cerere de informații motivată corespunzător, ca furnizorul platformei online foarte mare sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză, precum și orice altă persoană fizică sau juridică care acționează în scopuri legate de activitatea sa comercială, economică, meșteșugărească sau profesională, care ar putea, în mod rezonabil, să aibă cunoștință de informații referitoare la încălcare sau la presupusa încălcare, după caz, să furnizeze orice dovezi, date și informații relevante. În plus, Comisia ar trebui să poată solicita orice informații relevante de la orice autoritate, organism sau agenție publică a statului membru în scopurile prezentului regulament. Comisia ar trebui să fie în măsură ca, prin exercitarea competențelor de investigare, precum cereri de informații sau interviuri, să solicite accesul la documente, date, informații, baze de date și algoritmi ai persoanelor relevante, precum și explicații referitoare la acestea, și să intervieveze, cu consimțământul acestora, orice persoane fizice sau juridice care ar putea fi în posesia unor informații utile și să înregistreze declarațiile făcute prin orice mijloace tehnice. Comisia ar trebui, de asemenea, să fie împuternicită să efectueze inspecțiile necesare pentru a asigura respectarea dispozițiilor relevante ale prezentului regulament. Respectivele competențe de investigare urmăresc să completeze posibilitatea Comisiei de a solicita asistență coordonatorilor serviciilor digitale și altor autorități ale statelor membre, de exemplu prin furnizarea de informații sau în exercitarea competențelor respective.

- (142) Măsurile provizorii pot constitui un instrument important pentru a se asigura faptul că, atât timp cât o investigație este în curs, încălcarea investigată nu conduce la riscul unor prejudicii grave pentru destinatarul serviciului. Acest instrument este important pentru a se evita evoluții care ar putea fi foarte greu de inversat printr-o decizie luată de Comisie la finalul procedurii. Prin urmare, Comisia ar trebui să aibă competența de a impune măsuri provizorii printr-o decizie în cadrul unei proceduri inițiate în vederea eventualei adoptări a unei decizii de neconformitate. Această competență ar trebui să se aplice în cazurile în care Comisia a constatat *prima facie* o încălcare a obligațiilor în temeiul prezentului regulament de către furnizorul unei platforme online foarte mari sau al unui motor de căutare online foarte mare. O decizie prin care se impun măsuri provizorii ar trebui să se aplice numai pe o perioadă determinată, care fie poate dura până la încheierea procedurii de către Comisie, fie poate avea o durată fixă, putând fi reînnoită în măsura în care acest lucru este necesar și adecvat.
- (143) Comisia ar trebui să poată lua măsurile necesare pentru a monitoriza punerea în aplicare efectivă a obligațiilor prevăzute în prezentul regulament și respectarea acestora. Astfel de măsuri ar trebui să includă capacitatea de a numi experți externi independenți și auditori care să ofere asistență Comisiei în acest proces, inclusiv, după caz, experți și auditori din partea autorităților competente din statele membre, cum ar fi autoritățile de protecție a datelor sau autoritățile de protecție a consumatorilor. La numirea auditorilor, Comisia ar trebui să asigure o rotație suficientă.
- (144) Ar trebui să se poată asigura respectarea obligațiilor relevante prevăzute în prezentul regulament prin impunerea de amenzi și de penalități cu titlu cominatoriu. În acest scop, ar trebui stabilite, de asemenea, niveluri adecvate ale amenzilor și ale penalităților cu titlu cominatoriu aplicabile pentru nerespectarea obligațiilor și încălcarea normelor de procedură, sub rezerva unor termene de prescripție corespunzătoare, în conformitate cu principiul proporționalității și cu principiul *ne bis in idem*. Comisia și autoritățile naționale relevante ar trebui să își coordoneze eforturile de asigurare a respectării normelor pentru a se asigura că aceste principii sunt respectate. În special, Comisia ar trebui să țină cont de orice amendă și sancțiune aplicată aceleiași persoane juridice pentru aceleași fapte printr-o decizie definitivă în cadrul unei proceduri referitoare la o încălcare a altor norme de drept al Uniunii sau de drept intern, astfel încât să se asigure că ansamblul amenzilor și al sancțiunilor aplicate corespunde gravității încălcărilor comise. Toate deciziile adoptate de Comisie în temeiul prezentului regulament fac obiectul controlului Curții de Justiție a Uniunii Europene în conformitate cu TFUE. Curtea de Justiție a Uniunii Europene ar trebui să aibă competență de fond în ceea ce privește amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu în conformitate cu articolul 261 din TFUE.
- (145) Având în vedere potențialele efecte societale semnificative ale unei încălcări a obligațiilor suplimentare de gestionare a riscurilor sistemice care le revin exclusiv platformelor online foarte mari și motoarelor de căutare online foarte mari și pentru a aborda aceste preocupări de politică publică, este necesar să se prevadă un sistem de supraveghere consolidată a oricărei acțiuni întreprinse pentru a pune capăt și a remedia în mod eficace încălcările prezentului regulament. Prin urmare, odată ce a fost constatată și, dacă este necesar, sancționată o încălcare a uneia dintre dispozițiile prezentului regulament care se aplică exclusiv platformelor online foarte mari sau motoarelor de căutare online foarte mari, Comisia ar trebui să solicite furnizorului unei astfel de platforme sau al unui astfel de motor de căutare să elaboreze un plan de acțiune detaliat pentru a remedia orice efect al încălcării pentru viitor și să comunice respectivul plan de acțiune coordonatorilor serviciilor digitale, Comisiei și comitetului, într-un termen stabilit de Comisie. Comisia, ținând cont de avizul comitetului, ar trebui să stabilească dacă măsurile incluse în planul de acțiune sunt suficiente pentru a remedia încălcarea, luând în considerare, de asemenea, dacă respectarea codului de conduită aplicabil este inclusă printre măsurile propuse. Comisia ar trebui, de asemenea, să monitorizeze orice măsură ulterioară luată de furnizorul în cauză al unei platforme online foarte mari sau al unui motor de căutare online foarte mare, astfel cum se prevede în planul său de acțiune, luând în considerare, de asemenea, un audit independent al furnizorului. În cazul în care, în urma punerii în aplicare a planului de acțiune, Comisia consideră în continuare că încălcarea nu a fost pe deplin remediată sau în cazul în care planul de acțiune nu a fost pus la dispoziție sau nu este considerat adecvat, aceasta ar trebui să poată face uz de orice competență de investigare sau de asigurare a respectării normelor în temeiul prezentului regulament, inclusiv de competența de a impune penalități cu titlu cominatoriu și de a iniția procedura de blocare a accesului la serviciul în cadrul căruia a avut loc încălcarea.

- (146) Furnizorii platformelor online foarte mari sau ai motoarelor de căutare online foarte mari în cauză și alte persoane asupra cărora își exercită competențele Comisia, ale căror interese pot fi afectate de o decizie, ar trebui să aibă posibilitatea de a-și prezenta observațiile înaintea adoptării deciziei, iar deciziile adoptate ar trebui să facă obiectul unei publicități ample. Este esențial ca informațiile confidențiale să fie protejate, asigurându-se totodată dreptul la apărare al părților interesate. În plus, Comisia ar trebui să se asigure, respectând totodată confidențialitatea informațiilor, că orice informație pe care se bazează decizia sa este divulgată într-o măsură care să îi permită destinatarului deciziei să înțeleagă faptele și considerațiile care au condus la adoptarea deciziei.
- (147) Pentru a se garanta aplicarea și respectarea armonizată a prezentului regulament, este important să se asigure că autoritățile naționale, inclusiv instanțele naționale, dispun de toate informațiile necesare pentru a asigura că deciziile lor nu contravin unei decizii adoptate de Comisie în temeiul prezentului regulament. Acest lucru nu aduce atingere articolului 267 din TFUE.
- (148) Pentru a monitoriza și a asigura respectarea prezentului regulament în mod eficace, este necesar un schimb de informații continuu și în timp real între coordonatorii serviciilor digitale, comitet și Comisie, pe baza fluxurilor de informații și a procedurilor prevăzute în prezentul regulament. Acest lucru poate justifica, de asemenea, accesul altor autorități competente la acest sistem, după caz. În același timp, dat fiind că informațiile schimbate pot fi confidențiale sau pot implica date cu caracter personal, acestea ar trebui să rămână protejate împotriva accesului neautorizat, în conformitate cu scopurile pentru care au fost colectate. Din acest motiv, toate comunicările dintre autoritățile ar trebui să se desfășoare pe baza unui sistem fiabil și sigur de schimb de informații, ale cărui detalii ar trebui stabilite într-un act de punere în aplicare. Sistemul de schimb de informații se poate baza pe instrumentele existente ale pieței interne, în măsura în care acestea pot îndeplini obiectivele prezentului regulament într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor.
- (149) Fără a aduce atingere drepturilor destinatarilor serviciului de a apela la un reprezentant în conformitate cu Directiva (UE) 2020/1828 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³³⁾ sau la orice alt tip de reprezentare prevăzut în dreptul intern, destinatarii serviciului ar trebui să aibă, de asemenea, dreptul de a mandata o persoană juridică sau un organism public să le exercite drepturile prevăzute în prezentul regulament. Aceste drepturi pot include drepturile legate de transmiterea de notificări, de contestarea deciziilor luate de furnizorii de servicii intermediare și de depunerea de plângeri împotriva furnizorilor pentru încălcarea prezentului regulament. Anumite organisme, organizații și asociații au cunoștințe de specialitate și competențe speciale în ceea ce privește detectarea și semnalarea deciziilor eronate sau nejustificate de moderare a conținutului, iar plângerile lor în numele destinatarilor serviciului pot avea un impact pozitiv asupra libertății de exprimare și de informare în general, astfel încât furnizorii de platforme online ar trebui să trateze plângerile respective fără întârzieri nejustificate.
- (150) Din motive de eficacitate și eficiență, Comisia ar trebui să efectueze o evaluare generală a prezentului regulament. În special, respectiva evaluare generală ar trebui să abordeze, printre altele, domeniul de aplicare al serviciilor care fac obiectul prezentului regulament, interacțiunea sa cu alte acte juridice, impactul prezentului regulament asupra funcționării pieței interne, în special în ceea ce privește serviciile digitale, punerea în aplicare a codurilor de conduită, obligația de a desemna un reprezentant legal stabilit în Uniune, efectul obligațiilor asupra întreprinderilor mici și a microîntreprinderilor, eficacitatea mecanismului de supraveghere și de asigurare a respectării normelor și impactul asupra dreptului la libertatea de exprimare și de informare. În plus, pentru a evita sarcinile disproporționate și pentru a asigura eficacitatea continuă a prezentului regulament, Comisia ar trebui să efectueze o evaluare a impactului obligațiilor prevăzute în prezentul regulament asupra întreprinderilor mici și mijlocii, în termen de trei ani de la punerea sa în aplicare, și o evaluare a domeniului de aplicare al serviciilor care fac obiectul prezentului regulament, în special pentru platformele online foarte mari și pentru motoarele de căutare online foarte mari, precum și a interacțiunii sale cu alte acte juridice, în termen de trei ani de la intrarea sa în vigoare.

⁽³³⁾ Directiva (UE) 2020/1828 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2020 privind acțiunile în reprezentare pentru protecția intereselor colective ale consumatorilor și de abrogare a Directivei 2009/22/CE (JO L 409, 4.12.2020, p. 1).

- (151) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei pentru a stabili modele privind forma, conținutul și alte detalii referitoare la rapoartele privind moderarea conținutului, pentru a stabili cuantumul taxei anuale de supraveghere percepute furnizorilor de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari, pentru a stabili modalitățile practice pentru procedurile, audierile și divulgarea negociată a informațiilor efectuate în contextul supravegherii, investigării, asigurării respectării normelor și monitorizării în ceea ce privește furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari, precum și pentru a stabili modalitățile practice și operaționale pentru funcționarea sistemului de schimb de informații și interoperabilitatea acestuia cu alte sisteme relevante. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁴⁾.
- (152) În vederea îndeplinirii obiectivelor prezentului regulament, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei pentru a completa prezentul regulament în ceea ce privește criteriile de identificare a platformelor online foarte mari și a motoarelor de căutare online foarte mari, etapele procedurale, metodologiile de audit și modelele de raportare pentru audituri, specificațiile tehnice pentru cererile de acces și metodologia și procedurile detaliate pentru stabilirea taxei de supraveghere. Este deosebit de important ca în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional privind o mai bună legislație din 13 aprilie 2016 ⁽³⁵⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (153) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale recunoscute de Cartă și drepturile fundamentale care constituie principiile generale ale dreptului Uniunii. În consecință, prezentul regulament ar trebui să fie interpretat și aplicat în conformitate cu aceste drepturi fundamentale, inclusiv cu libertatea de exprimare și de informare, precum și libertatea și pluralismul mijloacelor de informare în masă. Atunci când își exercită competențele prevăzute în prezentul regulament, toate autoritățile publice implicate ar trebui să atingă, în situațiile în care drepturile fundamentale relevante intră în conflict, un echilibru just între drepturile în cauză, în conformitate cu principiul proporționalității.
- (154) Având în vedere amploarea și impactul riscurilor societale pe care îl pot cauza platformele online foarte mari și motoarele de căutare online foarte mari, precum și necesitatea de a aborda cu prioritate riscurile respective și capacitatea de a fi luate măsurile necesare, se justifică limitarea termenului la expirarea căruia prezentul regulament începe să li se aplice furnizorilor serviciilor respective.
- (155) Întrucât obiectivele prezentului regulament, și anume de a contribui la buna funcționare a pieței interne și de a asigura un mediu online sigur, previzibil și de încredere, în care drepturile fundamentale consacrate în Cartă sunt protejate în mod corespunzător, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, deoarece acestea nu pot realiza armonizarea și cooperarea necesare acționând singure, dar, având în vedere domeniul de aplicare teritorială și personală, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor respective.
- (156) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁶⁾ și a emis un aviz la 10 februarie 2021 ⁽³⁷⁾,

⁽³⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁽³⁵⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

⁽³⁶⁾ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

⁽³⁷⁾ JO C 149, 27.4.2021, p. 3.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

- (1) Scopul prezentului regulament este de a contribui la buna funcționare a pieței interne pentru servicii intermediare prin stabilirea unor norme armonizate pentru un mediu online sigur, previzibil și fiabil care facilitează inovarea și în care drepturile fundamentale consacrate în Cartă, inclusiv principiul protecției consumatorilor, sunt protejate în mod eficace.
- (2) Prezentul regulament stabilește norme armonizate cu privire la furnizarea de servicii intermediare pe piața internă. În special, regulamentul stabilește:
- (a) un cadru pentru exonerarea condiționată de răspundere a furnizorilor de servicii intermediare;
 - (b) norme privind obligațiile specifice în materie de diligență, adaptate anumitor categorii specifice de furnizori de servicii intermediare;
 - (c) norme privind punerea în aplicare și asigurarea respectării prezentului regulament, inclusiv în ceea ce privește cooperarea și coordonarea între autoritățile competente.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

- (1) Prezentul regulament se aplică serviciilor intermediare oferite destinatarilor serviciului care sunt stabiliți sau sunt situați în Uniune, indiferent de locul în care sunt stabiliți furnizorii serviciilor intermediare respective.
- (2) Prezentul regulament nu se aplică serviciilor care nu sunt servicii intermediare și nici cerințelor impuse unui astfel de serviciu, indiferent dacă serviciul este furnizat prin utilizarea unui serviciu intermediar.
- (3) Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării Directivei 2000/31/CE.
- (4) Prezentul regulament nu aduce atingere normelor stabilite de alte acte juridice ale Uniunii care reglementează alte aspecte ale furnizării de servicii intermediare pe piața internă sau care detaliază și completează prezentul regulament, în special următoarele:
- (a) Directiva 2010/13/UE;
 - (b) dreptul Uniunii privind drepturile de autor și drepturile conexe;
 - (c) Regulamentul (UE) 2021/784;
 - (d) Regulamentul (UE) 2019/1148;
 - (e) Regulamentul (UE) 2019/1150;
 - (f) dreptul Uniunii privind protecția consumatorilor și siguranța produselor, inclusiv Regulamentele (UE) 2017/2394 și (UE) 2019/1020 și Directivele 2001/95/CE și 2013/11/UE;
 - (g) dreptul Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal, în special Regulamentul (UE) 2016/679 și Directiva 2002/58/CE;

- (h) dreptul Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie civilă, în special Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 sau orice act juridic al Uniunii care stabilește normele privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale și necontractuale;
- (i) dreptul Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie penală, în special un regulament privind ordinele europene de divulgare și de păstrare a probelor electronice în materie penală;
- (j) o directivă de stabilire a unor norme armonizate privind desemnarea reprezentanților legali în scopul obținerii de probe în cadrul procedurilor penale.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (a) „serviciu al societății informaționale” înseamnă un serviciu în sensul definiției de la articolul 1 alineatul (1) litera (b) din Directiva (UE) 2015/1535;
- (b) „destinatar al serviciului” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care utilizează un serviciu intermediar, în special cu scopul de a căuta informații sau de a le face accesibile;
- (c) „consumator” înseamnă orice persoană fizică care acționează în alte scopuri decât cele ale activității sale comerciale, economice, meșteșugărești sau profesionale;
- (d) „a oferi servicii în Uniune” înseamnă a permite persoanelor fizice sau juridice din unul sau mai multe state membre să utilizeze serviciile unui furnizor de servicii intermediare care are o legătură substanțială cu Uniunea;
- (e) „legătură substanțială cu Uniunea” înseamnă o legătură între un furnizor de servicii intermediare și Uniune care decurge fie din faptul că furnizorul este stabilit în Uniune, fie din criteriile factuale specifice, cum ar fi:
 - un număr semnificativ de destinatari ai serviciului în unul sau mai multe state membre în raport cu populația acestuia sau a acestora; sau
 - direcționarea activităților către unul sau mai multe state membre;
- (f) „comerciant” înseamnă orice persoană fizică sau juridică, indiferent dacă este publică sau privată, care acționează, inclusiv prin intermediul unei alte persoane care acționează în numele sau în contul ei, în scopuri legate de activitatea sa comercială, economică, meșteșugărească sau profesională;
- (g) „serviciu intermediar” înseamnă unul dintre următoarele servicii ale societății informaționale:
 - (i) un serviciu de „simplă transmitere” („mere conduit”), care constă în transmiterea într-o rețea de comunicații a informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului sau în furnizarea accesului la o rețea de comunicații;
 - (ii) un serviciu de „stocare în cache” („caching”), care constă în transmiterea într-o rețea de comunicații a informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului, implicând stocarea automată, intermediară și temporară a informațiilor transmise, singurul scop al efectuării stocării fiind acela de a face mai eficientă transmiterea mai departe a informațiilor către alți destinatari, la cererea acestora;
 - (iii) un serviciu de „găzduire” („hosting”), care constă în stocarea informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului, la cererea acestuia;
- (h) „conținut ilegal” înseamnă orice informație care, în sine sau prin raportare la o activitate, inclusiv vânzarea de produse sau furnizarea de servicii, nu este conformă cu dreptul Uniunii sau cu dreptul oricărui stat membru care este conform cu dreptul Uniunii, indiferent de obiectul sau natura exactă a dreptului respectiv;

- (i) „platformă online” înseamnă un serviciu de găzduire care, la cererea unui destinatar al serviciului, stochează și diseminează informații către public, cu excepția cazului în care activitatea respectivă este o caracteristică minoră și pur auxiliară a unui alt serviciu sau o funcție minoră a serviciului principal și, din motive obiective și tehnice, nu poate fi utilizată fără celălalt serviciu, iar integrarea caracteristicii sau a funcției în celălalt serviciu nu este un mijloc de a eluda aplicarea prezentului regulament;
- (j) „motor de căutare online” înseamnă un serviciu intermediar care le permite utilizatorilor să introducă interogări pentru a căuta, în principiu, în toate site-urile web sau site-urile web într-o anumită limbă pe baza unei interogări privind orice subiect sub forma unui cuvânt, a unei solicitări vocale, a unei fraze sau a unui alt element introdus și care furnizează rezultate în orice format în care se pot găsi informații legate de conținutul căutat;
- (k) „diseminare către public” înseamnă punerea informațiilor la dispoziția unui număr potențial nelimitat de terți, la cererea destinatarului serviciului care a furnizat informațiile;
- (l) „contract la distanță” înseamnă contract la distanță în sensul definiției de la articolul 2 punctul 7 din Directiva 2011/83/UE;
- (m) „interfață online” înseamnă orice software, inclusiv un site web sau o parte a acestuia, și aplicații, inclusiv aplicații mobile;
- (n) „coordonator al serviciilor digitale din țara de stabilire” înseamnă coordonatorul serviciilor digitale din statul membru în care se află locul principal de stabilire al furnizorului unui serviciu intermediar ori în care își are reședința sau este stabilit reprezentantul legal al furnizorului respectiv;
- (o) „coordonator al serviciilor digitale din țara de destinație” înseamnă coordonatorul serviciilor digitale dintr-un stat membru în care este furnizat serviciul intermediar;
- (p) „destinatar activ al unei platforme online” înseamnă un destinatar al serviciului care a interacționat cu o platformă online fie solicitând platformei online să găzduiască informații, fie prin expunerea la informațiile găzduite de platforma online și diseminate prin intermediul interfeței sale online;
- (q) „destinatar activ al unui motor de căutare online” înseamnă un destinatar al serviciului care a introdus o interogare într-un motor de căutare online și a fost expus la informațiile indexate și prezentate prin intermediul interfeței sale online;
- (r) „comunicare cu caracter publicitar” înseamnă informațiile menite să promoveze mesajul unei persoane juridice sau fizice, indiferent dacă promovarea se realizează în scop comercial sau necomercial, și prezentate de o platformă online pe interfața sa online contra unei remunerații, cu scopul specific de a promova informațiile respective;
- (s) „sistem de recomandare” înseamnă un sistem complet sau parțial automatizat utilizat de o platformă online pentru a sugera în interfața sa online informații specifice destinatarilor serviciului sau pentru a prioritiza informațiile respective, inclusiv ca urmare a unei căutări inițiate de destinatarul serviciului sau a stabilirii în alt mod a ordinii sau a vizibilității relative a informațiilor afișate;
- (t) „moderare a conținutului” înseamnă activitățile, automatizate sau neautomatizate, întreprinse de furnizorii de servicii intermediare cu scopul, în special, de a detecta, identifica și aborda conținutul ilegal sau informațiile incompatibile cu condițiile generale de utilizare ale acestora, furnizate de destinatarul serviciului, inclusiv măsurile luate care afectează disponibilitatea, vizibilitatea și accesibilitatea conținutului ilegal respectiv sau a informațiilor respective, cum ar fi retrogradarea, demonetizarea, blocarea accesului la conținutul și informațiile respective sau eliminarea acestora, ori măsurile luate care afectează capacitatea destinatarilor serviciului de a furniza informațiile respective, cum ar fi închiderea sau suspendarea contului destinatarului;
- (u) „condiții generale de utilizare” înseamnă toate clauzele, indiferent de denumirea sau forma lor, care reglementează relația contractuală dintre furnizorul de servicii intermediare și destinatarul serviciului;

- (v) „persoane cu dizabilități” înseamnă persoane cu dizabilități în sensul definiției de la articolul 3 punctul 1 din Directiva (UE) 2019/882 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁸⁾;
- (w) „comunicare comercială” înseamnă comunicare comercială în sensul definiției de la articolul 2 litera (f) din Directiva 2000/31/CE;
- (x) „cifră de afaceri” înseamnă suma obținută de o întreprindere în sensul articolului 5 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽³⁹⁾.

CAPITOLUL II

RĂSPUNDEREA FURNIZORILOR DE SERVICII INTERMEDIARE

Articolul 4

„Simpla transmitere” („Mere conduit”)

(1) În cazul în care se furnizează un serviciu al societății informaționale care constă în transmiterea într-o rețea de comunicații a informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului sau în furnizarea accesului la o rețea de comunicații, furnizorul de servicii nu este responsabil pentru informațiile transmise sau accesate, cu condiția ca furnizorul:

- (a) să nu inițieze transmiterea;
- (b) să nu selecteze destinatarul transmiterii; și
- (c) să nu selecteze sau să modifice informațiile care fac obiectul transmiterii.

(2) Activitățile de transmitere și de furnizare a accesului prevăzute la alineatul (1) includ stocarea automată, intermediară și tranzitorie a informațiilor transmise, atât timp cât stocarea servește exclusiv pentru executarea transmiterii în rețeaua de comunicații și cu condiția ca durata stocării să nu depășească timpul care este necesar în mod rezonabil pentru a efectua transmiterea.

(3) Prezentul articol nu afectează posibilitatea ca o autoritate judiciară sau administrativă să solicite furnizorului de servicii, în conformitate cu sistemul juridic al unui stat membru, să pună capăt unei încălcări sau să o prevină.

Articolul 5

„Stocarea în cache”

(1) În cazul în care se furnizează un serviciu al societății informaționale care constă în transmiterea într-o rețea de comunicații a informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului, furnizorul de servicii nu este responsabil pentru stocarea automată, intermediară și temporară a informațiilor respective, atât timp cât stocarea servește exclusiv pentru a face mai eficientă sau mai sigură transmiterea mai departe a informațiilor către alți destinatari ai serviciului, la cererea acestora, cu condiția ca furnizorul:

- (a) să nu modifice informațiile;
- (b) să respecte condițiile de acces la informație;
- (c) să se conformeze normelor privind actualizarea informației, precizate într-un mod recunoscut și folosit pe scară largă în industrie;

⁽³⁸⁾ Directiva (UE) 2019/882 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind cerințele de accesibilitate aplicabile produselor și serviciilor (JO L 151, 7.6.2019, p. 70).

⁽³⁹⁾ Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (JO L 24, 29.1.2004, p. 1).

- (d) să nu împiedice folosirea licită a tehnologiei, recunoscută și folosită pe scară largă în industrie, în scopul de a obține date privind utilizarea informației; și
 - (e) să acționeze prompt pentru a elimina informațiile pe care le-a stocat sau pentru a bloca accesul la acestea de îndată ce ia cunoștință efectiv de faptul că informațiile aflate la originea transmiterii au fost eliminate din rețea ori accesul la acestea a fost blocat sau de faptul că o autoritate judiciară sau administrativă a dispus eliminarea informațiilor respective sau blocarea accesului la acestea.
- (2) Prezentul articol nu afectează posibilitatea ca o autoritate judiciară sau administrativă să solicite furnizorului de servicii, în conformitate cu sistemul juridic al unui stat membru, să pună capăt unei încălcări sau să o prevină.

Articolul 6

Găzduirea

- (1) În cazul în care se furnizează un serviciu al societății informaționale care constă în stocarea informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului, furnizorul serviciului nu este responsabil pentru informațiile stocate la cererea unui destinatar al serviciului, cu condiția ca furnizorul:
- (a) să nu aibă cunoștință efectiv despre activitatea ilegală sau conținutul ilegal, iar în ceea ce privește acțiunile în despăgubiri, să nu aibă cunoștință de fapte sau circumstanțe din care să rezulte caracterul ilegal al activității sau al conținutului; sau
 - (b) din momentul în care ia cunoștință de aceste aspecte, să acționeze prompt pentru a elimina conținutul ilegal sau pentru a bloca accesul la acesta.
- (2) Alineatul (1) nu se aplică atunci când destinatarul serviciului acționează sub autoritatea sau sub controlul furnizorului.
- (3) Alineatul (1) nu se aplică în ceea ce privește răspunderea în temeiul dreptului privind protecția consumatorilor care le revine platformelor online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții, în cazul în care o astfel de platformă online prezintă informația specifică sau facilitează în alt mod tranzacția specifică în cauză în așa fel încât un consumator obișnuit să creadă că informația, produsul sau serviciul care face obiectul tranzacției este furnizat fie de platforma online însăși, fie de un destinatar al serviciului care acționează sub autoritatea sau sub controlul său.
- (4) Prezentul articol nu afectează posibilitatea ca o autoritate judiciară sau administrativă să solicite furnizorului de servicii, în conformitate cu sistemul juridic al unui stat membru, să pună capăt unei încălcări sau să o prevină.

Articolul 7

Investigații voluntare din proprie inițiativă și conformitatea juridică

Furnizorii de servicii intermediare nu sunt considerați neeligibili pentru a beneficia de exonerarea de răspundere menționată la articolele 4, 5 și 6 pentru simplul motiv că efectuează, cu bună-credință și diligență, investigații voluntare din proprie inițiativă sau adoptă alte măsuri menite să detecteze, să identifice și să elimine conținutul ilegal sau să blocheze accesul la acesta ori pentru că iau măsurile necesare pentru a se conforma cerințelor de drept al Uniunii și de drept intern care este conform cu dreptul Uniunii, inclusiv cerințelor prevăzute în prezentul regulament.

Articolul 8

Absența obligației generale de monitorizare sau de cercetare activă a faptelor

Furnizorilor de servicii intermediare nu li se impune o obligație generală de monitorizare a informațiilor pe care furnizorii de servicii intermediare le transmit sau le stochează și nici obligația de a căuta în mod activ fapte sau circumstanțe care să indice activități ilegale.

Articolul 9

Ordine de a acționa împotriva conținutului ilegal

(1) La primirea unui ordin de a acționa împotriva unui anumit element sau a mai multor elemente de conținut ilegal, care a fost emis de autoritățile judiciare sau administrative naționale relevante în temeiul dreptului aplicabil al Uniunii sau al dreptului intern aplicabil care este conform cu dreptul Uniunii, furnizorii de servicii intermediare informează fără întârzieri nejustificate autoritatea emitentă a ordinului sau orice altă autoritate indicată în ordin cu privire la modul în care s-a dat curs ordinului, precizând dacă și când s-a dat curs ordinului.

(2) Statele membre se asigură că, atunci când i se transmite furnizorului un ordin astfel cum este menționat la alineatul (1), ordinul respectiv îndeplinește cel puțin următoarele condiții:

(a) ordinul respectiv conține următoarele elemente:

- (i) o trimitere la temeiul juridic al ordinului din dreptul Uniunii sau din dreptul intern;
- (ii) o expunere de motive care explică de ce informațiile constituie conținut ilegal, făcând trimitere la una sau mai multe dispoziții specifice din dreptul Uniunii sau din dreptul intern care este conform cu dreptul Uniunii;
- (iii) informații care identifică autoritatea competentă;
- (iv) informații clare care să permită furnizorului de servicii intermediare să identifice și să localizeze conținutul ilegal în cauză, cum ar fi unul sau mai multe URL-uri și, dacă este necesar, informații suplimentare;
- (v) informații privind mecanismele reparatorii aflate la dispoziția furnizorului de servicii intermediare și a destinatarului serviciului care a furnizat conținutul;
- (vi) dacă este cazul, informații despre autoritatea căreia urmează să i se transmită informațiile cu privire la modul în care s-a dat curs ordinelor;

(b) domeniul de aplicare teritorial al ordinului respectiv, pe baza normelor aplicabile din dreptul Uniunii și din dreptul intern, inclusiv din Cartă, și, după caz, a principiilor generale de drept internațional, este limitat la ceea ce este strict necesar pentru atingerea obiectivului său;

(c) ordinul respectiv este transmis în una dintre limbile declarate de furnizorul de servicii intermediare în temeiul articolului 11 alineatul (3) sau într-o altă limbă oficială a statelor membre, convenită între autoritatea care emite ordinul și furnizorul respectiv, și este trimis punctului electronic de contact desemnat de furnizorul respectiv în conformitate cu articolul 11; în cazul în care ordinul nu este redactat în limba declarată de furnizorul de servicii intermediare sau într-o altă limbă convenită între autoritate și furnizor, ordinul poate fi transmis în limba autorității care emite ordinul, cu condiția ca acesta să fie însoțit de o traducere în limba declarată de furnizor sau în limba convenită între autoritate și furnizor, care să privească cel puțin elementele prevăzute la literele (a) și (b) de la prezentul alineat.

(3) Autoritatea care emite ordinul sau, după caz, autoritatea specificată în ordin transmite coordonatorului serviciilor digitale din statul membru al autorității emitente ordinul, împreună cu orice informație primită de la furnizorul de servicii intermediare cu privire la modul în care s-a dat curs ordinului respectiv.

(4) După primirea ordinului din partea autorității judiciare sau administrative, coordonatorul serviciilor digitale din statul membru în cauză transmite, fără întârzieri nejustificate, o copie a ordinului menționat la alineatul (1) de la prezentul articol tuturor celorlalți coordonatori ai serviciilor digitale prin intermediul sistemului instituit în conformitate cu articolul 85.

(5) Cel târziu în momentul în care s-a dat curs ordinului sau, după caz, în momentul prevăzut de autoritatea emitentă în ordinul său, furnizorii de servicii intermediare îl informează pe destinatarul serviciului în cauză cu privire la ordinul primit și la modul în care s-a dat curs ordinului. Aceste informații furnizate destinatarului serviciului includ o expunere de motive, căile de atac posibile și o descriere a domeniului de aplicare teritorial al ordinului, în conformitate cu alineatul (2).

(6) Condițiile și cerințele prevăzute la prezentul articol nu aduc atingere cerințelor prevăzute de dreptul intern procesual civil și penal.

Articolul 10

Ordine de a furniza informații

(1) La primirea unui ordin de a furniza o anumită informație cu privire la unul sau mai mulți destinatari individuali ai serviciului, care a fost emis de autoritățile judiciare sau administrative naționale relevante în temeiul dreptului aplicabil al Uniunii și al dreptului intern aplicabil care este conform cu dreptul Uniunii, furnizorii de servicii intermediare informează fără întârzieri nejustificate autoritatea emitentă a ordinului sau orice altă autoritate indicată în ordin cu privire la primirea ordinului și la modul în care s-a dat curs ordinului, precizând dacă și când s-a dat curs ordinului.

(2) Statele membre se asigură că, atunci când i se transmite furnizorului un ordin astfel cum este menționat la alineatul (1), ordinul respectiv îndeplinește cel puțin următoarele condiții:

(a) ordinul respectiv conține următoarele elemente:

- (i) o trimitere la temeiul juridic al ordinului din dreptul Uniunii sau din dreptul intern;
- (ii) informații care identifică autoritatea competentă;
- (iii) informații clare care să permită furnizorului de servicii intermediare să identifice destinatarul sau destinatarii specifici cu privire la care se solicită informații, cum ar fi unul sau mai multe nume de cont sau identificatori unici;
- (iv) o expunere de motive care explică scopul pentru care sunt solicitate informațiile și motivul pentru care cerința de a furniza informațiile este necesară și proporțională pentru a stabili dacă destinatarii serviciilor intermediare respectă dreptul aplicabil al Uniunii sau dreptul intern aplicabil care este conform cu dreptul Uniunii, cu excepția cazului în care o astfel de expunere de motive nu poate fi furnizată din motive legate de prevenirea, investigarea, depistarea și urmărirea penală a infracțiunilor;
- (v) informații privind mecanismele reparatorii aflate la dispoziția furnizorului și a destinatarilor serviciului în cauză;
- (vi) dacă este cazul, informații privind autoritatea căreia urmează să i se transmită informațiile cu privire la modul în care s-a dat curs ordinelor;

(b) ordinul respectiv impune doar obligația ca furnizorul să furnizeze informații colectate deja în scopul furnizării serviciului și care se află sub controlul acestuia;

(c) ordinul respectiv este transmis în una dintre limbile declarate de furnizorul de servicii intermediare în temeiul articolului 11 alineatul (3) sau într-o altă limbă oficială a statelor membre, convenită între autoritatea care emite ordinul și furnizor, și este trimis punctului electronic de contact desemnat de furnizorul respectiv în conformitate cu articolul 11; în cazul în care ordinul nu este redactat în limba declarată de furnizorul de servicii intermediare sau într-o altă limbă convenită între autoritate și furnizor, ordinul poate fi transmis în limba autorității care emite ordinul, cu condiția ca acesta să fie însoțit de o traducere în limba declarată de furnizor sau în limba convenită între autoritate și furnizor, care să privească cel puțin elementele prevăzute la literale (a) și (b) de la prezentul alineat.

(3) Autoritatea care emite ordinul sau, după caz, autoritatea specificată în ordin transmite coordonatorului serviciilor digitale din statul membru al autorității emitente ordinul, împreună cu orice informație primită de la furnizorul de servicii intermediare cu privire la modul în care s-a dat curs ordinului respectiv.

(4) După primirea ordinului din partea autorității judiciare sau administrative, coordonatorul serviciilor digitale din statul membru în cauză transmite, fără întârzieri nejustificate, o copie a ordinului menționat la alineatul (1) de la prezentul articol tuturor coordonatorilor serviciilor digitale prin intermediul sistemului instituit în conformitate cu articolul 85.

(5) Cel târziu în momentul în care s-a dat curs ordinului sau, după caz, în momentul prevăzut de autoritatea emitentă în ordinul său, furnizorii de servicii intermediare îl informează pe destinatarul serviciului în cauză cu privire la ordinul primit și la modul în care s-a dat curs ordinului. Aceste informații furnizate destinatarului serviciului includ o expunere de motive și căile de atac posibile, în conformitate cu alineatul (2).

(6) Condițiile și cerințele prevăzute la prezentul articol nu aduc atingere cerințelor prevăzute de dreptul intern procesual civil și penal.

CAPITOLUL III

OBLIGAȚII DE DILIGENȚĂ PENTRU UN MEDIU ONLINE TRANSPARENT ȘI SIGUR

SECȚIUNEA 1

Dispoziții aplicabile tuturor furnizorilor de servicii intermediare

Articolul 11

Puncte de contact pentru autoritățile statelor membre, Comisie și comitet

(1) Furnizorii de servicii intermediare desemnează un punct unic de contact care să le permită să comunice direct, prin mijloace electronice, cu autoritățile statelor membre, cu Comisia și cu comitetul menționat la articolul 61 în vederea aplicării prezentului regulament.

(2) Furnizorii de servicii intermediare fac publice informațiile necesare pentru a identifica și a comunica cu ușurință cu punctele lor unice de contact. Informațiile respective trebuie să fie ușor accesibile și se actualizează.

(3) Furnizorii de servicii intermediare precizează în informațiile menționate la alineatul (2) limba sau limbile oficiale ale statelor membre care, în plus față de o limbă înțeleasă la scară largă de un număr cât mai mare de cetățeni ai Uniunii, pot fi utilizate pentru a comunica cu punctele lor de contact și care includ cel puțin una dintre limbile oficiale ale statului membru în care furnizorul de servicii intermediare își are locul principal de stabilire sau în care își are reședința sau este stabilit reprezentantul legal al acestuia.

Articolul 12

Puncte de contact pentru destinatarii serviciului

(1) Furnizorii de servicii intermediare desemnează un punct unic de contact care să permită destinatarului serviciului să comunice direct și rapid cu aceștia, prin mijloace electronice și într-un mod ușor de utilizat, inclusiv permițând destinatarilor serviciului să aleagă mijloacele de comunicare, care nu se bazează exclusiv pe instrumente automatizate.

(2) În plus față de obligațiile prevăzute în Directiva 2000/31/CE, furnizorii de servicii intermediare fac publice informațiile necesare pentru ca destinatarii serviciului să poată identifica și comunica cu ușurință punctele lor unice de contact. Informațiile respective trebuie să fie ușor accesibile și se actualizează.

Articolul 13

Reprezentați legali

(1) Furnizorii de servicii intermediare care nu sunt stabiliți în Uniune, dar care oferă servicii în Uniune desemnează în scris o persoană juridică sau fizică care să acționeze ca reprezentant legal al acestora în unul dintre statele membre în care furnizorul își oferă serviciile.

(2) Furnizorii de servicii intermediare îi împuternicesc pe reprezentanții lor legali pentru a fi contactați în plus față de furnizori sau în locul acestora de către autoritățile competente ale statelor membre, Comisie și comitet cu privire la toate aspectele necesare pentru primirea, respectarea și executarea deciziilor emise în legătură cu prezentul regulament. Furnizorii de servicii intermediare acordă reprezentantului lor legal competențele necesare și resurse suficiente pentru a garanta cooperarea lor eficientă și în timp util cu autoritățile competente ale statelor membre, cu Comisia și cu comitetul și pentru a se conforma unor astfel de decizii.

(3) Reprezentantul legal desemnat poate fi tras la răspundere pentru nerespectarea obligațiilor prevăzute în prezentul regulament, fără a se aduce atingere răspunderii și acțiunilor în justiție care ar putea fi introduse împotriva furnizorului de servicii intermediare.

(4) Furnizorii de servicii intermediare notifică numele, adresa poștală, adresa de e-mail și numărul de telefon ale reprezentantului lor legal coordonatorului serviciilor digitale din statul membru în care își are reședința sau în care este stabilit reprezentantul legal. Furnizorii de servicii intermediare se asigură că informațiile sunt puse la dispoziția publicului și sunt ușor accesibile, exacte și se actualizează.

(5) Desemnarea unui reprezentant legal în cadrul Uniunii în temeiul alineatului (1) nu este echivalentă stabilirii în Uniune.

Articolul 14

Condiții generale de utilizare

(1) Furnizorii de servicii intermediare includ, în condițiile lor generale de utilizare, informații cu privire la orice restricții pe care le impun în legătură cu utilizarea serviciului lor în ceea ce privește informațiile furnizate de destinatarul serviciului. Informațiile respective includ informații cu privire la politicile, procedurile, măsurile și instrumentele utilizate în scopul moderării conținutului, inclusiv procesul decizional algoritmic și verificarea de către o persoană, precum și cu privire la regulamentul de procedură al sistemului lor intern de soluționare a plângerilor. Informațiile respective sunt prezentate într-un limbaj clar, simplu, inteligibil, accesibil și lipsit de ambiguitate și se pun la dispoziția publicului într-un format ușor accesibil și care poate fi citit automat.

(2) Furnizorii de servicii intermediare notifică destinatarul serviciului cu privire la orice modificare semnificativă a condițiilor generale de utilizare.

(3) În cazul în care un serviciu intermediar este destinat în primul rând minorilor sau este utilizat în mod predominant de minori, furnizorul serviciului intermediar respectiv explică condițiile și eventualele restricții de utilizare a serviciului într-un mod pe care minorii îl pot înțelege.

(4) Furnizorii de servicii intermediare acționează în mod diligent, obiectiv și proporțional în aplicarea și asigurarea respectării restricțiilor menționate la alineatul (1), ținând seama în mod corespunzător de drepturile și interesele legitime ale tuturor părților implicate, inclusiv de drepturile fundamentale ale destinatarilor serviciului, cum ar fi libertatea de exprimare, libertatea și pluralismul mijloacelor de informare în masă și alte drepturi fundamentale, astfel cum sunt consacrate în Cartă.

(5) Furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari oferă destinatarilor serviciului un rezumat concis, ușor accesibil și într-un format care poate fi citit automat al condițiilor generale de utilizare, inclusiv al căilor de atac și al mecanismelor reparatorii disponibile, într-un limbaj clar și lipsit de ambiguitate.

(6) Platformele online foarte mari și motoarele de căutare online foarte mari, în sensul articolului 33, își publică condițiile generale de utilizare în limbile oficiale ale tuturor statelor membre în care își oferă serviciile.

Articolul 15

Obligațiile de raportare în materie de transparență ale furnizorilor de servicii intermediare

(1) Furnizorii de servicii intermediare pun la dispoziția publicului, într-un format care poate fi citit automat și într-un mod ușor accesibil, cel puțin o dată pe an, rapoarte clare și ușor de înțeles cu privire la orice moderare a conținutului pe care au efectuat-o în perioada relevantă. Rapoartele respective includ, în special, după caz, informații privind următoarele aspecte:

- (a) pentru furnizorii de servicii intermediare, numărul de ordine primite de la autoritățile statelor membre, inclusiv ordinele emise în conformitate cu articolele 9 și 10, clasificate în funcție de tipul de conținut ilegal în cauză, statul membru care emite ordinul și durata de timp mediană necesară pentru a informa autoritatea care emite ordinul sau orice altă autoritate indicată în ordin cu privire la primirea acestuia și pentru a da curs ordinului;
- (b) pentru furnizorii de servicii de găzduire, numărul de notificări transmise în conformitate cu articolul 16, clasificate în funcție de tipul de conținut presupus ilegal în cauză, numărul de notificări transmise de notificatorii de încredere, orice acțiune întreprinsă în urma notificărilor, făcând distincție între acțiunile întreprinse în temeiul legii sau al condițiilor generale de utilizare ale furnizorului, numărul de notificări prelucrate exclusiv prin mijloace automatizate, precum și durata de timp mediană necesară pentru a întreprinde acțiunea;
- (c) pentru furnizorii de servicii intermediare, informații utile și ușor de înțeles cu privire la moderarea conținutului efectuată din proprie inițiativă, inclusiv utilizarea instrumentelor automatizate, măsurile luate pentru a oferi formare și asistență persoanelor responsabile de moderarea conținutului, numărul și tipul de măsuri luate care afectează disponibilitatea, vizibilitatea și accesibilitatea informațiilor furnizate de destinarii serviciului și capacitatea destinatarilor de a furniza informații prin intermediul serviciului, precum și alte restricții conexe ale serviciului; informațiile raportate se clasifică în funcție de tipul de conținut ilegal sau de încălcarea condițiilor generale ale furnizorului de servicii, de metoda de detectare și de tipul de restricție aplicată;
- (d) pentru furnizorii de servicii intermediare, numărul de plângeri primite prin intermediul sistemelor interne de soluționare a plângerilor în conformitate cu condițiile generale de utilizare ale furnizorului și, în plus, pentru furnizorii de platforme online, în conformitate cu articolul 20, temeiul plângerilor respective, deciziile luate cu privire la plângerile respective, durata de timp mediană necesară pentru luarea deciziilor respective și numărul de cazuri în care deciziile respective au fost anulate;
- (e) orice utilizare a mijloacelor automatizate în scopul moderării conținutului, inclusiv o descriere calitativă, o specificare a scopurilor exacte, a indicatorilor de acuratețe și a ratei posibile de eroare a mijloacelor automatizate utilizate pentru îndeplinirea acestor scopuri, precum și orice garanții aplicate.
- (2) Alineatul (1) de la prezentul articol nu se aplică furnizorilor de servicii intermediare care se califică drept microîntreprinderi sau întreprinderi mici în sensul definiției din Recomandarea 2003/361/CE și care nu sunt platforme online foarte mari în sensul articolului 33 din prezentul regulament.
- (3) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili modele privind forma, conținutul și alte detalii referitoare la rapoartele menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, inclusiv perioade de raportare armonizate. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 88.

SECȚIUNEA 2

Dispoziții suplimentare aplicabile furnizorilor de servicii de găzduire, inclusiv platformelor online

Articolul 16

Mecanisme de notificare și de acțiune

- (1) Furnizorii de servicii de găzduire instituie mecanisme care să permită oricărei persoane fizice sau entități să notifice acestor furnizori prezența în cadrul serviciului pe care îl oferă a anumitor informații pe care persoana sau entitatea respectivă le consideră a constitui conținut ilegal. Mecanismele respective trebuie să fie ușor de accesat și de utilizat și permit transmiterea notificărilor exclusiv prin mijloace electronice.

(2) Mecanismele menționate la alineatul (1) sunt de așa natură încât să faciliteze transmiterea de notificări suficient de precise și justificate în mod corespunzător. În acest scop, furnizorii de servicii de găzduire iau măsurile necesare pentru a permite și a facilita transmiterea de notificări care să conțină toate elementele următoare:

- (a) o explicație suficient de justificată a motivelor pentru care persoana fizică sau entitatea susține că informațiile în cauză constituie conținut ilegal;
- (b) o indicație clară a localizării electronice exacte a informațiilor respective, de exemplu URL-ul sau URL-urile exacte sau, dacă este necesar, informații suplimentare care să permită identificarea conținutului ilegal, adaptate în funcție de tipul de conținut și de tipul specific de serviciu de găzduire;
- (c) numele și adresa de e-mail ale persoanei fizice sau ale entității care transmite notificarea, cu excepția cazului în care informațiile sunt considerate ca implicând una dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7 din Directiva 2011/93/UE;
- (d) o declarație care să confirme că persoana fizică sau entitatea care transmite notificarea are cu bună-credință convingerea că informațiile și susținerile cuprinse în notificare sunt exacte și complete.

(3) Se consideră că notificările menționate la prezentul articol conduc la cunoașterea efectivă sau la conștientizarea, în sensul articolului 6, a informațiilor specifice în cauză, în cazul în care permit unui furnizor diligent de servicii de găzduire să identifice caracterul ilegal al activității sau al informațiilor relevante fără o examinare juridică detaliată.

(4) În cazul în care notificarea conține datele de contact electronice ale persoanei fizice sau ale entității care a transmis-o, furnizorul de servicii de găzduire trimite, fără întârzieri nejustificate, persoanei fizice sau entității respective o confirmare de primire a notificării.

(5) De asemenea, furnizorul notifică fără întârzieri nejustificate persoanei fizice sau entității respective decizia pe care a luat-o în legătură cu informațiile la care se referă notificarea, oferind informații cu privire la căile de atac posibile în legătură cu decizia respectivă.

(6) Furnizorii de servicii de găzduire prelucrează toate notificările pe care le primesc în cadrul mecanismelor menționate la alineatul (1) și iau decizii cu privire la informațiile la care se referă notificările, în timp util, cu diligență, în mod nearbitrar și cu obiectivitate. În cazul în care utilizează mijloace automatizate pentru prelucrarea respectivă sau pentru luarea deciziilor, furnizorii de servicii de găzduire includ informații cu privire la utilizarea unor astfel de mijloace în notificarea menționată la alineatul (5).

Articolul 17

Expunerea de motive

(1) Furnizorii de servicii de găzduire furnizează oricărui destinatar afectat al serviciului o expunere de motive clară și specifică pentru oricare dintre următoarele restricții impuse pe motiv că informațiile furnizate de destinatarul serviciului constituie conținut ilegal sau sunt incompatibile cu condițiile generale de utilizare ale acestora:

- (a) orice restricții privind vizibilitatea anumitor informații furnizate de destinatarul serviciului, inclusiv eliminarea conținutului, blocarea accesului la conținut sau retrogradarea conținutului;
- (b) suspendarea, sistarea sau alte restricții ale plăților monetare;
- (c) suspendarea sau sistarea totală sau parțială a furnizării serviciului;
- (d) suspendarea sau închiderea contului destinatarului serviciului.

(2) Alineatul (1) se aplică numai în cazul în care furnizorul cunoaște datele de contact electronice relevante. Acesta se aplică cel târziu de la data impunerii restricției, indiferent de motivul sau de modul în care aceasta a fost impusă.

Alineatul (1) nu se aplică în cazul în care informațiile constituie conținut comercial înșelător de largă circulație.

- (3) Expunerea de motive menționată la alineatul (1) conține cel puțin următoarele informații:
- (a) informații din care să reiasă dacă decizia implică fie eliminarea informațiilor, blocarea accesului la informații sau retrogradarea acestora ori restricționarea vizibilității acestora sau suspendarea ori rezilierea plăților monetare asociate informațiilor respective, fie impunerea altor măsuri dintre cele menționate la alineatul (1) cu privire la informații și, după caz, domeniul de aplicare teritorial al deciziei și durata acesteia;
 - (b) faptele și circumstanțele care au fost avute în vedere în luarea deciziei, inclusiv, după caz, informații din care să reiasă dacă decizia a fost luată ca urmare a unei notificări transmise în conformitate cu articolul 16 sau pe baza unor investigații voluntare din proprie inițiativă și, dacă este strict necesar, identitatea notificatorului;
 - (c) după caz, informații privind utilizarea mijloacelor automatizate în procesul decizional, inclusiv informații din care să reiasă dacă decizia a fost luată în privința conținutului detectat sau identificat prin mijloace automatizate;
 - (d) în cazul în care decizia se referă la un presupus conținut ilegal, o trimitere la temeiul juridic pe care se bazează și explicarea motivelor pentru care se consideră că informațiile constituie conținut ilegal în baza respectivului temei;
 - (e) în cazul în care temeiul deciziei este presupusa incompatibilitate a informațiilor cu condițiile generale de utilizare ale furnizorului de servicii de găzduire, o trimitere la temeiul contractual invocat și explicarea motivelor pentru care se consideră că informațiile sunt incompatibile în baza respectivului temei;
 - (f) informații clare și ușor de înțeles privind căile de atac la care poate recurge destinatarul serviciului în ceea ce privește decizia, în special, după caz, mecanismele interne de soluționare a plângerilor, soluționarea extrajudiciară a litigiilor și căile de atac judiciare.
- (4) Informațiile furnizate de furnizorii de servicii de găzduire în conformitate cu prezentul articol trebuie să fie clare, ușor de înțeles și cât mai precise și mai specifice posibil în mod rezonabil în circumstanțele date. În special, informațiile trebuie să fie de așa natură încât să permită în mod rezonabil destinatarului serviciului în cauză să își exercite în mod efectiv căile de atac posibile menționate la alineatul (3) litera (f).
- (5) Prezentul articol nu se aplică ordinelor menționate la articolul 9.

Articolul 18

Notificarea suspiciunilor de infracțiuni

- (1) În cazul în care un furnizor de servicii de găzduire ia cunoștință de o informație care creează suspiciunea că a avut loc, are loc sau este probabil să aibă loc o infracțiune care implică o amenințare la adresa vieții sau a siguranței uneia sau mai multor persoane, furnizorul informează cu promptitudine autoritățile de aplicare a legii sau autoritățile judiciare ale statului membru sau ale statelor membre în cauză cu privire la suspiciunea sa și furnizează toate informațiile relevante disponibile.
- (2) În cazul în care nu poate identifica cu un grad rezonabil de certitudine statul membru în cauză, furnizorul serviciilor de găzduire informează autoritățile de aplicare a legii din statul membru în care își are reședința sau este stabilit reprezentantul său legal ori informează Europolul sau ambele instituții.

În sensul prezentului articol, statul membru în cauză este statul membru în care se suspectează că a avut loc, are loc sau este probabil să aibă loc infracțiunea ori statul membru în care își are reședința sau în care se află infractorul prezumat ori statul membru în care își are reședința sau în care se află victima infracțiunii prezumate.

SECȚIUNEA 3

Dispoziții suplimentare aplicabile furnizorilor de platforme online

Articolul 19

Excluderea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici

(1) Prezenta secțiune, cu excepția articolului 24 alineatul (3), nu se aplică furnizorilor de platforme online care se califică drept microîntreprinderi sau întreprinderi mici, în sensul definiției din Recomandarea 2003/361/CE.

Prezenta secțiune, cu excepția articolului 24 alineatul (3), nu se aplică furnizorilor de platforme online care s-au calificat anterior pentru statutul de microîntreprindere sau întreprindere mică în sensul definiției din Recomandarea 2003/361/CE în cursul celor 12 luni de la pierderea statutului respectiv în temeiul articolului 4 alineatul (2) din recomandarea menționată, cu excepția cazului în care aceștia sunt platforme online foarte mari în conformitate cu articolul 33.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, prezenta secțiune se aplică furnizorilor de platforme online care au fost desemnate drept platforme online foarte mari în conformitate cu articolul 33, indiferent dacă aceștia se califică drept microîntreprinderi sau întreprinderi mici.

Articolul 20

Sistemul intern de soluționare a plângerilor

(1) Furnizorii de platforme online oferă destinatarilor serviciului, inclusiv persoanelor fizice sau entităților care au transmis o notificare, pe o perioadă de cel puțin șase luni de la data deciziei menționate la prezentul alineat, acces la un sistem intern eficace de soluționare a plângerilor, care să le permită acestora să depună plângeri pe cale electronică și în mod gratuit, în legătură cu deciziile luate de furnizorul platformei online la primirea unei notificări sau în legătură cu următoarele decizii luate de furnizorul platformei online pe motiv că informațiile furnizate de destinatari constituie conținut ilegal sau sunt incompatibile cu condițiile lor generale de utilizare:

- (a) deciziile de a elimina sau nu informațiile, de a bloca sau nu accesul la acestea ori de a restrânge sau nu vizibilitatea lor;
- (b) deciziile de a suspenda sau nu ori de a sista sau nu furnizarea serviciului către destinatari, integral sau parțial;
- (c) deciziile de a suspenda sau nu ori de a închide sau nu conținutul destinatarilor;
- (d) deciziile de a suspenda sau nu, de a sista sau nu ori de a restricționa sau nu în alt mod capacitatea de a monetiza informațiile furnizate de destinatari.

(2) Perioada de cel puțin șase luni menționată la alineatul (1) de la prezentul articol se consideră că începe în ziua în care destinatarul serviciului este informat cu privire la decizie în conformitate cu articolul 16 alineatul (5) sau cu articolul 17.

(3) Furnizorii de platforme online se asigură că sistemele lor interne de soluționare a plângerilor sunt ușor de accesat, ușor de utilizat și permit și facilitează depunerea de plângeri suficient de precise și justificate în mod corespunzător.

(4) Furnizorii de platforme online tratează plângerile depuse prin intermediul sistemului lor intern de soluționare a plângerilor în timp util, în mod nediscriminatoriu, diligent, și nearbitrar. În cazul în care o plângere conține motive suficiente pentru ca furnizorul platformei online să considere că decizia sa de a nu da curs notificării este nefondată sau că informațiile la care se referă plângerea nu sunt ilegale și nu sunt incompatibile cu condițiile generale de utilizare ale platformei sau conține informații care indică faptul că comportamentul reclamantului nu justifică măsurile luate, furnizorul platformei online anulează decizia menționată la alineatul (1) fără întârzieri nejustificate.

(5) Furnizorii de platforme online îi informează pe reclamanți fără întârzieri nejustificate cu privire la decizia motivată pe care au luat-o în legătură cu informațiile la care se referă plângerea și cu privire la posibilitatea de soluționare extrajudiciară a litigiului prevăzută la articolul 21 și cu privire la alte căi de atac disponibile.

(6) Furnizorii de platforme online se asigură că deciziile menționate la alineatul (5) sunt luate sub supravegherea unui personal calificat în mod corespunzător, iar nu numai pe baza unor mijloace automatizate.

Articolul 21

Soluționarea extrajudiciară a litigiilor

(1) Destinatarii serviciului, inclusiv persoanele fizice sau entitățile care au transmis notificări, cărora li se adresează deciziile menționate la articolul 20 alineatul (1) au dreptul de a opta pentru orice organism de soluționare extrajudiciară a litigiilor care a fost certificat în conformitate cu alineatul (3) de la prezentul articol în vederea soluționării litigiilor legate de deciziile respective, inclusiv a plângerilor care nu au fost soluționate prin intermediul sistemului intern de soluționare a plângerilor menționat la articolul respectiv.

Furnizorii de platforme online se asigură că informațiile cu privire la posibilitatea destinatarilor serviciului de a apela la soluționarea extrajudiciară a litigiilor, astfel cum se menționează la primul paragraf, sunt ușor accesibile pe interfața lor online, clare și ușor de utilizat.

Primul paragraf nu aduce atingere dreptului destinatarului serviciului în cauză de a iniția, în orice etapă, proceduri pentru a contesta deciziile respective ale furnizorilor de platforme online în fața unei instanțe judecătorești, în conformitate cu dreptul aplicabil.

(2) Ambele părți colaborează cu bună credință cu organismul certificat de soluționare extrajudiciară a litigiilor selectat, în vederea soluționării litigiului.

Furnizorii de platforme online pot refuza să colaboreze cu un astfel de organism de soluționare extrajudiciară a litigiilor dacă a fost deja soluționat un litigiu privind aceleași informații și aceleași motive de presupusă ilegalitate sau incompatibilitate a conținutului.

Organismul certificat de soluționare extrajudiciară a litigiilor nu are competența de a le impune părților o soluție obligatorie cu privire la litigiu.

(3) Coordonatorul serviciilor digitale din statul membru în care este stabilit organismul de soluționare extrajudiciară a litigiilor certifică respectivul organism, pentru o perioadă de maximum cinci ani, care poate fi reînnoită, la cererea organismului în cauză, dacă organismul a demonstrat că îndeplinește toate condițiile următoare:

- (a) este imparțial și independent, inclusiv din punct de vedere financiar, de furnizorii de platforme online și de destinatarii serviciului furnizat de furnizorii de platforme online, inclusiv de persoanele fizice sau entitățile care au transmis notificări;
- (b) dispune de cunoștințele de specialitate necesare în ceea ce privește chestiunile apărute în unul sau mai multe domenii specifice ale conținutului ilegal sau în ceea ce privește aplicarea și asigurarea respectării condițiilor generale de utilizare ale uneia sau mai multor tipuri de platforme online, permițând organismului să contribuie în mod eficace la soluționarea unui litigiu;
- (c) membrii săi sunt remunerați într-o manieră care nu are legătură cu rezultatul procedurii;
- (d) procesul de soluționare extrajudiciară a litigiilor pe care îl asigură este ușor accesibil prin intermediul tehnologiei comunicațiilor electronice și oferă posibilitatea de a iniția soluționarea litigiilor și de a transmite online documentele justificative necesare;
- (e) are capacitatea de a soluționa litigiul într-un mod rapid, eficace și eficient din punctul de vedere al costurilor și în cel puțin una dintre limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii;
- (f) procesul de soluționare extrajudiciară a litigiilor pe care îl asigură se derulează în conformitate cu norme de procedură clare și echitabile, ușor accesibile publicului și care sunt conforme cu dreptul aplicabil, inclusiv cu prezentul articol.

Coordonatorul serviciilor digitale menționează în certificat, după caz:

- (a) aspectele specifice la care se referă expertiza organismului, astfel cum se menționează la primul paragraf litera (b); și
- (b) limba sau limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii în care organismul poate să soluționeze litigii, astfel cum se menționează la primul paragraf litera (e).

(4) Organismele certificate de soluționare extrajudiciară a litigiilor raportează anual cu privire la funcționarea lor coordonatorului serviciilor digitale care le-a certificat, specificând cel puțin numărul de litigii pe care le-au primit, informațiile cu privire la rezultatele litigiilor respective, durata medie de soluționare a acestora și eventualele deficiențe sau dificultăți întâmpinate. Acestea furnizează informații suplimentare la cererea respectivului coordonator al serviciilor digitale.

Coordonatorii serviciilor digitale întocmesc, o dată la doi ani, un raport privind funcționarea organismelor extrajudiciare de soluționare a litigiilor pe care le-au certificat. În special, raportul respectiv:

- (a) enumeră numărul de litigii pe care le-a primit anual fiecare organism certificat de soluționare extrajudiciară a litigiilor;
- (b) indică rezultatele procedurilor inițiate în fața organismelor respective și durata medie de soluționare a litigiilor;
- (c) identifică și explică eventualele deficiențe sau dificultăți sistematice sau sectoriale întâlnite în legătură cu funcționarea organismelor respective;
- (d) identifică cele mai bune practici privind funcționarea organismelor respective;
- (e) conține recomandări cu privire la modul de îmbunătățire a funcționării organismelor respective, după caz.

Organismele certificate de soluționare extrajudiciară a litigiilor pun la dispoziția părților soluția lor într-un termen rezonabil și nu mai târziu de 90 de zile calendaristice de la primirea plângerii. În cazul unor litigii extrem de complexe, organismul certificat de soluționare extrajudiciară a litigiilor poate, la libera sa alegere, să prelungească termenul de 90 de zile calendaristice cu un termen suplimentar de cel mult 90 de zile, durata totală maximă neputând depăși 180 de zile.

(5) În cazul în care organismul de soluționare extrajudiciară a litigiilor dă câștig de cauză destinatarului serviciului, inclusiv persoanei fizice sau entității care a transmis o notificare, furnizorul platformei online suportă toate taxele facturate de organismul de soluționare extrajudiciară a litigiilor și rambursează destinatarului respectiv, inclusiv persoanei fizice sau entității, orice alte cheltuieli rezonabile pe care acesta le-a suportat în legătură cu soluționarea litigiului. În cazul în care organismul de soluționare extrajudiciară a litigiilor dă câștig de cauză furnizorului platformei online, destinatarul serviciului, inclusiv persoana fizică sau entitatea, nu are obligația să ramburseze eventualele taxe sau alte cheltuieli pe care le-a suportat sau pe care trebuie să le suporte furnizorul platformei online în legătură cu soluționarea litigiului, cu excepția cazului în care organismul constată că destinatarul respectiv a acționat în mod vădit cu rea-credință.

Taxele percepute furnizorilor de platforme online de organismul de soluționare extrajudiciară a litigiilor pentru soluționarea litigiului trebuie să fie rezonabile și, în orice caz, nu pot depăși costurile care incumbă organismului respectiv. Soluționarea litigiilor trebuie să fie gratuită sau să aibă o contravaloare simbolică pentru destinatarii serviciului.

Înainte de inițierea procedurii de soluționare a litigiilor, organismele certificate de soluționare extrajudiciară a litigiilor aduc la cunoștința destinatarului serviciului, inclusiv a persoanelor fizice sau a entităților care au transmis o notificare, și furnizorului platformei online în cauză taxele sau mecanismele utilizate pentru stabilirea taxelor.

(6) Statele membre pot institui organisme extrajudiciare de soluționare a litigiilor în sensul alineatului (1) sau pot sprijini activitățile unora sau ale tuturor organismelor extrajudiciare de soluționare a litigiilor pe care le-au certificat în conformitate cu alineatul (3).

Statele membre se asigură că niciuna dintre activitățile lor desfășurate în temeiul primului paragraf nu afectează capacitatea coordonatorilor serviciilor digitale de a certifica organismele în cauză în conformitate cu alineatul (3).

(7) Coordonatorul serviciilor digitale care a certificat un organism de soluționare extrajudiciară a litigiilor revocă respectiva certificare dacă, în urma unei investigații efectuate fie din proprie inițiativă, fie pe baza informațiilor primite de la terți, stabilește că organismul de soluționare extrajudiciară a litigiilor nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (3). Înainte de a revoca certificarea respectivă, coordonatorul serviciilor digitale oferă organismului respectiv posibilitatea de a reacționa la constatările investigației sale și la intenția sa de a revoca certificarea organismului de soluționare extrajudiciară a litigiilor.

(8) Coordonatorii serviciilor digitale notifică Comisiei organismele de soluționare extrajudiciară a litigiilor pe care le-au certificat în conformitate cu alineatul (3), inclusiv, după caz, mențiunile indicate la al doilea paragraf de la alineatul respectiv, precum și organismele de soluționare extrajudiciară a litigiilor a căror certificare a fost revocată. Comisia publică o listă a organismelor respective, inclusiv a mențiunilor respective, pe un site web special ușor accesibil și actualizează lista.

(9) Prezentul articol nu aduce atingere Directivei 2013/11/UE și nici procedurilor de soluționare alternativă a litigiilor și entităților pentru consumatori instituite în temeiul directivei respective.

Articolul 22

Notificatorii de încredere

(1) Furnizorii de platforme online iau măsurile tehnice și organizatorice necesare pentru a se asigura că notificările transmise de notificatorii de încredere care acționează în domeniul lor de competență desemnat prin intermediul mecanismelor menționate la articolul 16 sunt tratate cu prioritate și că acestea sunt prelucrate și că se ia o decizie în privința acestora fără întârzieri nejustificate.

(2) Statutul de „notificator de încredere” în temeiul prezentului regulament se acordă, la cererea oricărei entități, de coordonatorul serviciilor digitale din statul membru în care este stabilit solicitantul, dacă solicitantul demonstrează că îndeplinește toate condițiile următoare:

- (a) are cunoștințe de specialitate și competențe specifice în detectarea, identificarea și notificarea conținutului ilegal;
- (b) este independent de orice furnizori de platforme online;
- (c) își desfășoară activitățile de așa manieră încât să transmită notificări cu diligență, acuratețe și obiectivitate.

(3) Notificatorii de încredere publică, cel puțin o dată pe an, rapoarte ușor de înțeles și detaliate cu privire la notificările transmise în conformitate cu articolul 16 în cursul perioadei vizate. Raportul enumeră cel puțin numărul de notificări clasificate în funcție de:

- (a) identitatea furnizorului de servicii de găzduire;
- (b) tipul de conținut notificat despre care se presupune că este ilegal;
- (c) măsurile luate de furnizor.

Rapoartele respective includ o explicație a procedurilor stabilite pentru a se asigura că notificatorul de încredere își menține independența.

Notificatorii de încredere transmit rapoartele respective coordonatorului serviciilor digitale care le-a acordat statutul de notificator de încredere și pune rapoartele respective la dispoziția publicului. Informațiile din rapoartele respective nu conțin date cu caracter personal.

(4) Coordonatorii serviciilor digitale comunică Comisiei și comitetului numele, adresele și adresele de e-mail ale entităților cărora le-au acordat statutul de notificator de încredere în conformitate cu alineatul (2) sau cărora le-au suspendat statutul în conformitate cu alineatul (6) ori l-au revocat în conformitate cu alineatul (7).

(5) Comisia publică informațiile menționate la alineatul (4) într-o bază de date accesibilă publicului într-un format ușor accesibil și care poate fi citit automat și actualizează baza de date.

(6) În cazul în care un furnizor de platforme online deține informații din care rezultă că un notificator de încredere a transmis, prin intermediul mecanismelor prevăzute la articolul 16, un număr semnificativ de notificări insuficient de precise, incorecte sau motivate în mod inadecvat, inclusiv informații colectate în legătură cu prelucrarea plângerilor prin intermediul sistemelor interne de soluționare a plângerilor prevăzute la articolul 20 alineatul (4), furnizorul comunică informațiile respective coordonatorului serviciilor digitale care a acordat statutul de notificator de încredere entității în cauză, furnizând explicațiile și documentele justificative necesare. La primirea informațiilor de la furnizorul de platforme online și în cazul în care coordonatorul serviciilor digitale consideră că există motive legitime pentru a deschide o investigație, statutul de notificator de încredere se suspendă pe durata investigației. Investigația respectivă se realizează fără întârzieri nejustificate.

(7) Coordonatorul serviciilor digitale care a acordat statutul de notificator de încredere unei entități revocă statutul respectiv dacă stabilește, în urma unei investigații efectuate fie din proprie inițiativă, fie pe baza informațiilor primite de la terți, inclusiv a informațiilor furnizate de un furnizor de platforme online în temeiul alineatului (6), că entitatea nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (2). Înainte de a revoca statutul respectiv, coordonatorul serviciilor digitale oferă entității posibilitatea de a reacționa la constatările investigației sale și la intenția sa de a revoca statutul entității de notificator de încredere.

(8) Comisia, după consultarea comitetului, poate, după caz, emite orientări pentru a oferi asistență furnizorilor de platforme online și coordonatorilor serviciilor digitale în aplicarea alineatelor (2), (6) și (7).

Articolul 23

Măsuri și protecție împotriva utilizării abuzive

(1) Furnizorii de platforme online suspendă, pe o perioadă rezonabilă de timp și după ce au emis în prealabil un avertisment, furnizarea serviciilor lor către destinatarii serviciului care furnizează frecvent conținut care este în mod vădit ilegal.

(2) Furnizorii de platforme online suspendă, pe o perioadă rezonabilă de timp și după ce au emis în prealabil un avertisment, prelucrarea notificărilor și a plângerilor transmise prin intermediul mecanismelor de notificare și de acțiune și al sistemelor interne de soluționare a plângerilor menționate la articolul 16 și, respectiv, la articolul 20, de către persoanele fizice sau entitățile ori de către reclamantii care transmit frecvent notificări sau plângeri care sunt în mod vădit nefondate.

(3) Atunci când decid cu privire la suspendare, furnizorii de platforme online evaluează, de la caz la caz și în timp util, cu diligență și obiectiv, dacă un destinatar al serviciului, o persoană fizică, o entitate sau un reclamant întreprinde practicile de utilizare abuzivă menționate la alineatele (1) și (2), ținând seama de toate faptele și circumstanțele relevante care rezultă din informațiile aflate la dispoziția furnizorului platformei online. Circumstanțele respective includ cel puțin următoarele:

- (a) numărul absolut de elemente de conținut vădit ilegal sau de notificări ori plângeri vădit nefondate, transmise într-un anumit interval de timp;
- (b) proporția relativă a numărului respectiv în raport cu numărul total de informații furnizate sau de notificări transmise într-un anumit interval de timp;
- (c) gravitatea utilizărilor abuzive, inclusiv natura conținutului ilegal, și a consecințelor acestora;
- (d) în cazul în care poate fi identificată, intenția destinatarului serviciului, a persoanei fizice, a entității sau a reclamantului.

(4) Furnizorii de platforme online stabilesc, în mod clar și detaliat, în condițiile lor generale de utilizare, politica lor în ceea ce privește utilizarea abuzivă menționată la alineatele (1) și (2) și dau exemple privind faptele și circumstanțele pe care le iau în considerare atunci când evaluează dacă anumite comportamente constituie utilizare abuzivă și durata suspendării.

*Articolul 24***Obligațiile de raportare în materie de transparență ale furnizorilor de platforme online**

- (1) Pe lângă informațiile menționate la articolul 15, furnizorii de platforme online includ în rapoartele menționate la articolul respectiv informații cu privire la următoarele:
- (a) numărul litigiilor înaintate organismelor extrajudiciare de soluționare a litigiilor menționate la articolul 21, rezultatele procedurii de soluționare a litigiilor și durata de timp mediană necesară pentru finalizarea procedurilor de soluționare a litigiilor, precum și ponderea litigiilor în cazul cărora furnizorul platformei online a pus în aplicare deciziile organismului;
 - (b) numărul suspendărilor impuse în temeiul articolului 23, făcând distincție între suspendările aplicate pentru furnizarea de conținut vădit ilegal, transmiterea de notificări vădit nefondate și depunerea de plângeri vădit nefondate.
- (2) Până la 17 februarie 2023 și, ulterior, cel puțin o dată la șase luni, furnizorii de platforme online publică, pentru fiecare platformă online sau motor de căutare online, într-o secțiune accesibilă publicului a interfeței lor online, informații privind numărul mediu lunar de destinatari activi ai serviciului din Uniune, calculat ca medie pe perioada celor șase luni anterioare și în conformitate cu metodologia prevăzută în actele delegate menționate la articolul 33 alineatul (3), în cazul în care au fost adoptate astfel de acte delegate.
- (3) Furnizorii de platforme online sau de motoare de căutare online comunică coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire și Comisiei, fără întârzieri nejustificate, la cererea acestora, informațiile menționate la alineatul (2), actualizate până la data unei astfel de cereri. Respectivul coordonator al serviciilor digitale sau Comisia poate solicita furnizorului platformei online sau al motorului de căutare online să furnizeze informații suplimentare în ceea ce privește calculul menționat la alineatul respectiv, inclusiv explicații și justificări cu privire la datele utilizate. Informațiile respective nu includ date cu caracter personal.
- (4) În cazul în care coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire, pe baza informațiilor primite în temeiul alineatelor (2) și (3) de la prezentul articol, are motive să stabilească că un furnizor de platforme online sau de motoare de căutare online atinge pragul mediu lunar de destinatari activi ai serviciului în Uniune prevăzut la articolul 33 alineatul (1), acesta informează Comisia în acest sens.
- (5) Furnizorii de platforme online transmit Comisiei, fără întârzieri nejustificate, deciziile și expunerile de motive menționate la articolul 17 alineatul (1), în vederea includerii acestora într-o bază de date care poate fi citită automat, gestionată de Comisie. Furnizorii de platforme online se asigură că informațiile transmise nu conțin date cu caracter personal.
- (6) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili modele privind forma, conținutul și alte detalii referitoare la rapoartele menționate la alineatul (1) de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 88.

*Articolul 25***Proiectarea și organizarea interfețelor online**

- (1) Furnizorii de platforme online nu își proiectează, nu își organizează și nu își exploatează interfețele online într-un mod care induce în eroare sau manipulează destinatarii serviciilor lor, ori într-un mod care denaturează semnificativ ori afectează semnificativ în alt mod capacitatea destinatarilor serviciului lor de a lua decizii libere și în cunoștință de cauză.
- (2) Interdicția stabilită la alineatul (1) nu se aplică practicilor reglementate de Directiva 2005/29/CE sau de Regulamentul (UE) 2016/679.
- (3) Comisia poate emite orientări privind aplicarea alineatului (1) unor practici specifice, în special:
- (a) evidențierea anumitor opțiuni atunci când se solicită o decizie din partea destinatarului serviciului;

- (b) solicitarea repetată ca destinatarul serviciului să facă o alegere în cazul în care alegerea respectivă a fost deja făcută, în special prin prezentarea unor ferestre pop-up care interferează cu experiența utilizatorului;
- (c) îngreunarea procedurii de încetare a unui serviciu comparativ cu abonarea la acesta.

Articolul 26

Publicitatea pe platformele online

(1) Furnizorii de platforme online care prezintă comunicări cu caracter publicitar pe interfețele lor online se asigură că, în privința fiecărei comunicări cu caracter publicitar specifice prezentate fiecărui destinatar individual, destinatarii serviciului pot identifica în mod clar, concis, lipsit de ambiguitate și în timp real, următoarele aspecte:

- (a) că informația reprezintă o comunicare cu caracter publicitar, inclusiv prin marcaje vizibile, care ar putea urma standardele stabilite în temeiul articolului 44;
- (b) persoana fizică sau juridică în numele căreia este prezentată comunicarea cu caracter publicitar;
- (c) persoana fizică sau juridică care a plătit pentru comunicarea cu caracter publicitar, atunci când persoana respectivă este diferită de persoana fizică sau juridică menționată la litera (b);
- (d) informații utile, accesibile ușor și direct din comunicarea cu caracter publicitar, cu privire la principalii parametri utilizați pentru a determina destinatarul căruia îi este prezentată comunicarea cu caracter publicitar și, după caz, cum pot fi modificați parametrii respectivi.

(2) Furnizorii de platforme online pun la dispoziția destinatarilor serviciului o funcție prin care să declare dacă conținutul pe care îl furnizează reprezintă sau conține comunicări comerciale.

Atunci când destinatarul serviciului depune o declarație în temeiul prezentului alineat, furnizorul platformei online se asigură că alți destinatari ai serviciului pot identifica în mod clar, lipsit de ambiguitate și în timp real, inclusiv prin marcaje vizibile, care ar putea urma standardele stabilite în temeiul articolului 44, că conținutul furnizat de destinatarul serviciului reprezintă sau conține comunicări comerciale, potrivit declarației respective.

(3) Furnizorii de platforme online nu prezintă comunicări cu caracter publicitar destinatarilor serviciului pe baza creării de profiluri în sensul definiției de la articolul 4 punctul 4 din Regulamentul (UE) 2016/679 utilizând categoriile speciale de date cu caracter personal menționate la articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/679.

Articolul 27

Transparența sistemelor de recomandare

(1) Furnizorii de platforme online care utilizează sisteme de recomandare stabilesc în condițiile lor generale de utilizare, într-un limbaj simplu și inteligibil, principalii parametri utilizați în sistemele lor de recomandare, precum și orice opțiuni prin care destinatarii serviciului pot modifica sau influența parametrii principali respectivi.

(2) Parametrii principali menționați la alineatul (1) explică de ce anumite informații îi sunt sugerate destinatarului serviciului. Aceștia includ cel puțin:

- (a) criteriile cele mai importante pentru stabilirea informațiilor sugerate destinatarului serviciului;
- (b) motivele pentru importanța relativă a parametrilor respectivi.

(3) În cazul în care sunt disponibile mai multe opțiuni în temeiul alineatului (1) pentru sistemele de recomandare care stabilesc ordinea relativă a informațiilor prezentate destinatarilor serviciului, furnizorii de platforme online pun, de asemenea, la dispoziție o funcție care îi permite destinatarului serviciului să selecteze și să modifice în orice moment opțiunea preferată. Funcția respectivă trebuie să fie accesibilă ușor și direct din secțiunea specifică a interfeței online a platformei online în care se stabilește ordinea de prioritate a informațiilor.

Articolul 28

Protecția minorilor în mediul online

- (1) Furnizorii de platforme online accesibile minorilor instituie măsuri adecvate și proporționale pentru a asigura un nivel ridicat de confidențialitate, siguranță și securitate a minorilor în cadrul serviciului lor.
- (2) Furnizorii de platforme online nu prezintă pe interfețele lor comunicări cu caracter publicitar bazate pe crearea de profiluri în sensul definiției de la articolul 4 punctul 4 din Regulamentul (UE) 2016/679 pentru care se folosesc datele cu caracter personal ale destinatarului serviciului, atunci când știu cu un grad rezonabil de certitudine că destinatarul serviciului este minor.
- (3) Respectarea obligațiilor prevăzute la prezentul articol nu obligă furnizorii de platforme online să prelucreze date cu caracter personal suplimentare pentru a evalua dacă destinatarul serviciului este minor.
- (4) Comisia, după consultarea comitetului, poate emite orientări pentru a oferi asistență furnizorilor de platforme online în aplicarea alineatului (1).

SECȚIUNEA 4

Dispoziții suplimentare aplicabile furnizorilor de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții

Articolul 29

Excluderea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici

- (1) Prezenta secțiune nu se aplică furnizorilor de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții care se califică drept microîntreprinderi sau întreprinderi mici în sensul definiției din Recomandarea 2003/361/CE.

Prezenta secțiune nu se aplică furnizorilor de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții care s-au calificat anterior pentru statutul de microîntreprindere sau întreprindere mică în sensul definiției din Recomandarea 2003/361/CE în cursul celor 12 luni de la pierderea statutului respectiv în temeiul articolului 4 alineatul (2) din recomandarea menționată, cu excepția cazului în care aceștia sunt platforme online foarte mari în conformitate cu articolul 33.

- (2) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, prezenta secțiune se aplică furnizorilor de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții care au fost desemnate drept platforme online foarte mari în conformitate cu articolul 33, indiferent dacă aceștia se califică drept microîntreprinderi sau întreprinderi mici.

Articolul 30

Trasabilitatea comercianților

- (1) Furnizorii de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții se asigură că comercianții pot utiliza respectivele platforme online pentru a promova mesaje privind produsele sau serviciile ori pentru a oferi produse sau servicii consumatorilor situați în Uniune doar dacă, înainte de utilizarea serviciilor lor în scopurile respective, aceștia au obținut următoarele informații, dacă sunt aplicabile în cazul comerciantului:
 - (a) numele, adresa, numărul de telefon și adresa de e-mail ale comerciantului;
 - (b) o copie a documentului de identificare al comerciantului sau orice altă identificare electronică, în sensul definiției de la articolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁰⁾;

⁽⁴⁰⁾ Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE (JO L 257, 28.8.2014, p. 73).

- (c) coordonatele contului de plată ale comerciantului;
- (d) în cazul în care comerciantul este înregistrat într-un registru de comerț sau un registru public similar, registrul de comerț în care comerciantul este înregistrat și numărul de înregistrare sau mijlocul echivalent de identificare din registrul respectiv;
- (e) o autocertificare a comerciantului care se angajează să ofere numai produse sau servicii care respectă normele aplicabile ale dreptului Uniunii.

(2) În momentul primirii informațiilor menționate la alineatul (1) și înainte de a-i permite comerciantului în cauză să îi folosească serviciile, furnizorul de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții depune toate eforturile pentru a evalua dacă informațiile menționate la alineatul (1) literele (a)-(e) sunt fiabile și complete, prin utilizarea oricărei baze de date online sau a oricărei interfețe online oficiale și accesibile în mod liber puse la dispoziție de un stat membru sau de Uniune sau prin cereri adresate comerciantului de a furniza documente justificative din surse fiabile. În scopul prezentului regulament, comercianții sunt răspunzători pentru exactitatea informațiilor furnizate.

În ceea ce privește comercianții care, la 17 februarie 2024, utilizează deja serviciile furnizorilor de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții în scopurile menționate la alineatul (1), furnizorii depun toate eforturile pentru a obține informațiile enumerate de la comercianții în cauză în termen de 12 luni. În cazul în care comercianții în cauză nu furnizează informațiile în termenul respectiv, furnizorii suspendă furnizarea serviciilor lor către comercianții respectivi până când aceștia furnizează toate informațiile.

(3) În cazul în care furnizorul de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții obține suficiente indicii sau are motive să considere că oricare dintre informațiile menționate la alineatul (1) obținute de la comerciantul în cauză este incorectă, incompletă sau neactualizată, furnizorul respectiv îi solicită comerciantului să remedieze situația respectivă fără întârziere sau în termenul stabilit în dreptul Uniunii și în dreptul intern.

În cazul în care comerciantul nu corectează sau nu completează informațiile respective, furnizorul de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții suspendă rapid furnizarea serviciilor sale către comerciantul respectiv în legătură cu ofertele de produse sau servicii către consumatorii situați în Uniune până când toate condițiile cererii sunt îndeplinite.

(4) Fără a aduce atingere articolului 4 din Regulamentul (UE) 2019/1150, în cazul în care un furnizor de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții refuză să permită unui comerciant să utilizeze serviciul pe care îl furnizează, în temeiul alineatului (1), sau suspendă furnizarea serviciului în temeiul alineatului (3) de la prezentul articol, comerciantul în cauză are dreptul de a depune o plângere, astfel cum se prevede la articolele 20 și 21 din prezentul regulament.

(5) Furnizorii de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții stochează informațiile obținute în temeiul alineatelor (1) și (2) în mod securizat pentru o perioadă de șase luni de la încetarea relației contractuale cu comerciantul în cauză. Ulterior, platforma șterge informațiile.

(6) Fără a aduce atingere alineatului (2) de la prezentul articol, furnizorul de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții divulgă informații terților numai în cazul în care are această obligație în temeiul dreptului aplicabil, inclusiv al ordinelor menționate la articolul 10 și al oricărui ordin emis de autoritățile competente ale statelor membre sau de Comisie pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament.

(7) Furnizorul de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții pune la dispoziția destinatarilor serviciului, pe platforma sa online, informațiile menționate la alineatul (1) literele (a), (d) și (e) în mod clar, ușor accesibil și inteligibil. Informațiile respective trebuie să fie disponibile cel puțin pe interfața online a platformei online unde sunt prezentate informațiile referitoare la produs sau la serviciu.

*Articolul 31***Conformitatea din momentul concepției**

(1) Furnizorii de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții se asigură că interfața sa online este proiectată și organizată în așa fel încât comercianții să își poată respecta obligațiile privind informațiile precontractuale, conformitatea produselor și informațiile privind siguranța produselor care le revin în temeiul dreptului aplicabil al Uniunii.

În special, furnizorul în cauză se asigură că interfața sa online le permite comercianților să furnizeze informații cu privire la numele, adresa, numărul de telefon și adresa de e-mail ale operatorului economic, în sensul definiției de la articolul 3 punctul 13 din Regulamentul (UE) 2019/1020 și din alte norme de drept al Uniunii.

(2) Furnizorii de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții se asigură că interfața sa online este proiectată și organizată astfel încât să le permită comercianților să furnizeze cel puțin următoarele elemente:

- (a) informațiile necesare pentru identificarea clară și lipsită de ambiguitate a produselor sau a serviciilor promovate sau oferite consumatorilor situați în Uniune prin intermediul serviciilor furnizorilor;
- (b) orice semn de identificare a comerciantului, cum ar fi marca, simbolul sau logoul; și
- (c) după caz, informațiile privind etichetarea și marcarea în conformitate cu normele dreptului aplicabil al Uniunii privind siguranța produselor și conformitatea produselor.

(3) Furnizorii de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții, depun toate eforturile pentru a evalua dacă comercianții respectivi au furnizat informațiile menționate la alineatele (1) și (2) înainte de a le permite să își ofere produsele sau serviciile prin intermediul respectivelor platforme online. După ce au permis comerciantului să ofere produse sau servicii prin intermediul platformei sale online care le permite consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții, furnizorul depune eforturi rezonabile pentru a verifica în mod aleatoriu, în orice bază de date online sau interfață online oficială, accesibilă în mod liber și care poate fi citită automat, dacă produsele sau serviciile oferite au fost identificate ca fiind ilegale.

*Articolul 32***Dreptul la informare**

(1) În cazul în care un furnizor al unei platforme online care le permite consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții ia cunoștință, indiferent de mijloacele utilizate, că un produs ilegal sau serviciu ilegal a fost oferit de un comerciant consumatorilor situați în Uniune prin utilizarea serviciilor sale, furnizorul respectiv are obligația, în măsura în care are datele lor de contact, să informeze consumatorii care au achiziționat produsul ilegal sau serviciul ilegal în cauză prin intermediul serviciilor sale cu privire la următoarele:

- (a) caracterul ilegal al produsului sau serviciului;
- (b) identitatea comerciantului; și
- (c) orice căi de atac relevante.

Obligația prevăzută la primul paragraf se limitează la achiziționarea de produse ilegale sau servicii ilegale efectuată cu cel mult șase luni înaintea momentului în care furnizorul a luat cunoștință de caracterul ilegal.

(2) În cazul în care, în situația menționată la alineatul (1), furnizorul platformei online care le permite consumatorilor să încheie contracte la distanță nu are datele de contact ale tuturor consumatorilor în cauză, furnizorul respectiv publică, astfel încât să fie ușor accesibile pe interfața sa online, informațiile referitoare la produsul sau serviciul ilegal, la identitatea comerciantului și la orice căi de atac relevante.

SECȚIUNEA 5

Obligații suplimentare impuse furnizorilor de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari în vederea gestionării riscurilor sistemice

Articolul 33

Platformele online foarte mari și motoarele de căutare online foarte mari

(1) Prezenta secțiune se aplică platformelor online și motoarelor de căutare online care au un număr mediu lunar de destinatari activi ai serviciilor în Uniune mai mare sau egal cu 45 de milioane și care sunt desemnate drept platforme online foarte mari sau motoare de căutare online foarte mari în conformitate cu alineatul (4).

(2) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 87 pentru a ajusta numărul mediu lunar al destinatariilor activi ai serviciului în Uniune menționat la alineatul (1), în cazul în care populația Uniunii crește sau scade cu cel puțin 5 % în raport cu populația Uniunii din 2020 sau cu populația Uniunii după ajustare prin intermediul unui act delegat în anul în care a fost adoptat cel mai recent act delegat. În acest caz, Comisia ajustează numărul astfel încât să corespundă unui procent de 10 % din populația Uniunii în anul în care adoptă actul delegat, rotunjit în sus sau în jos astfel încât numărul să poată fi exprimat în milioane.

(3) Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 87, după consultarea comitetului, pentru a completa dispozițiile prezentului regulament prin stabilirea unei metodologii pentru calcularea numărului mediu lunar de destinatari activi ai serviciului în Uniune, în sensul alineatului (1) de la prezentul articol și al articolului 24 alineatul (2), asigurându-se că metodologia ține seama de piață și de evoluțiile tehnologice.

(4) După consultarea statului membru de stabilire sau după luarea în considerare a informațiilor furnizate de coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire în temeiul articolului 24 alineatul (4), Comisia adoptă o decizie prin care desemnează drept platformă online foarte mare sau motor de căutare online foarte mare în sensul prezentului regulament platforma online sau motorul de căutare online care are un număr mediu lunar de destinatari activi ai serviciului mai mare sau egal cu numărul menționat la alineatul (1). Comisia adoptă decizia sa pe baza datelor raportate de furnizorul platformei online sau al motorului de căutare online în temeiul articolului 24 alineatul (2), a informațiilor solicitate în temeiul articolului 24 alineatul (3) sau a oricăror alte informații aflate la dispoziția Comisiei.

Nerespectarea de către furnizorul platformei online sau al motorului de căutare online a articolului 24 alineatul (2) sau a solicitării adresate de către coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire sau de către Comisie în temeiul articolului 24 alineatul (3) nu împiedică Comisia să desemneze furnizorul respectiv ca furnizor de platformă online foarte mare sau de motor de căutare online foarte mare în temeiul prezentului alineat.

În cazul în care Comisia își întemeiază decizia pe alte informații aflate la dispoziția sa în temeiul primului paragraf de la prezentul alineat sau pe informațiile suplimentare solicitate în temeiul articolului 24 alineatul (3), Comisia îi oferă furnizorului platformei online sau al motorului de căutare online în cauză posibilitatea de a-și prezenta punctul de vedere în termen de 10 zile lucrătoare cu privire la constatările preliminare ale Comisiei și cu privire la intenția acesteia de a desemna platforma online drept platformă online foarte mare sau motorul de căutare online drept motor de căutare online foarte mare. Comisia și ține seama în mod corespunzător de punctul de vedere prezentat de furnizorul în cauză.

Absența punctului de vedere al furnizorului platformei online sau al motorului de căutare online în temeiul celui de al treilea paragraf nu împiedică Comisia să desemneze respectiva platformă online drept platformă online foarte mare sau respectivul motor de căutare online drept motor de căutare online foarte mare pe baza altor informații aflate la dispoziția sa.

(5) Comisia pune capăt desemnării dacă, pe parcursul unei perioade neîntrerupte de un an, platforma online sau motorul de căutare online nu are un număr mediu lunar de destinatari activi ai serviciului mai mare sau egal cu numărul menționat la alineatul (1).

(6) Comisia notifică deciziile sale adoptate în temeiul alineatelor (4) și (5), fără întârzieri nejustificate, furnizorului platformei online sau al motorului de căutare online în cauză, comitetului și coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire.

Comisia se asigură că lista platformelor online desemnate drept platforme online foarte mari și a motoarelor de căutare online desemnate drept motoare de căutare online foarte mari este publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și actualizează lista respectivă. Obligațiile prevăzute în prezenta secțiune se aplică, respectiv încetează să se aplice platformelor online foarte mari și motoarelor de căutare online foarte mari în cauză după patru luni de la transmiterea notificării către furnizorul în cauză menționat la primul paragraf.

Articolul 34

Evaluarea riscurilor

(1) Furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari identifică, analizează și evaluează cu diligență orice riscuri sistemice din cadrul Uniunii care sunt cauzate de proiectarea sau de funcționarea serviciilor lor și a sistemelor lor aferente, inclusiv a sistemelor algoritmice, sau de utilizarea serviciilor lor.

Aceștia efectuează evaluări ale riscurilor până la data aplicării menționate la articolul 33 alineatul (6) al doilea paragraf și, ulterior, cel puțin o dată pe an și, în orice caz, înainte de implementarea funcțiilor care este probabil să aibă un impact critic asupra riscurilor identificate în temeiul prezentului articol. Respectiva evaluare a riscurilor trebuie să fie specifică serviciilor lor și proporțională în raport cu riscurile sistemice, ținând seama de gravitatea și probabilitatea acestora, și include următoarele riscuri sistemice:

- (a) diseminarea de conținut ilegal prin intermediul serviciilor lor;
- (b) orice efecte negative reale sau previzibile asupra exercitării drepturilor fundamentale, în special în ce privește drepturile fundamentale la demnitatea umană, consacrat la articolul 1 din Cartă, respectarea vieții private și de familie, consacrat la articolul 7 din Cartă, protecția datelor cu caracter personal, consacrat la articolul 8 din Cartă, libertatea de exprimare și de informare, inclusiv libertatea și pluralismul mijloacelor de informare în masă, consacrată la articolul 11 din Cartă, interzicerea discriminării, consacrată la articolul 21 din Cartă, respectarea drepturilor copilului, consacrate la articolul 24 din Cartă, și un nivel ridicat de protecție a consumatorilor, consacrat la articolul 38 din Cartă;
- (c) orice efecte negative reale sau previzibile asupra discursului civic și a proceselor electorale, precum și a siguranței publice;
- (d) orice efecte negative reale sau previzibile în ceea ce privește violența bazată pe gen, protecția sănătății publice și a minorilor și consecințele negative grave asupra bunăstării fizice și mentale a persoanei.

(2) Atunci când efectuează evaluări ale riscurilor, furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari iau în considerare, în special, dacă și în ce mod oricare dintre riscurile sistemice menționate la alineatul (1) sunt influențate de următorii factori:

- (a) proiectarea sistemelor lor de recomandare și a oricărui alt sistem algoritmic relevant;
- (b) sistemele lor de moderare a conținutului;
- (c) condițiile generale de utilizare și asigurarea respectării lor;
- (d) sistemele lor de selectare și de prezentare a comunicărilor cu caracter publicitar;
- (e) practicile furnizorului în materie de date.

Evaluările analizează, de asemenea, dacă și în ce mod riscurile la care se face referire la alineatul (1) sunt influențate de manipularea intenționată a serviciului lor, inclusiv prin utilizarea neautentică sau exploatarea automatizată a serviciului, precum și de amplificarea și diseminarea potențial rapidă și pe scară largă a conținutului ilegal și a informațiilor incompatibile cu condițiile lor generale de utilizare.

Evaluarea ține seama de aspectele regionale sau lingvistice specifice, inclusiv atunci când acestea sunt specifice unui stat membru.

(3) Furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari păstrează documentele justificative ale evaluărilor riscurilor timp de cel puțin trei ani de la efectuarea evaluărilor riscurilor și, la cerere, le comunică Comisiei și coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire.

Articolul 35

Atenuarea riscurilor

(1) Furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari instituie măsuri de atenuare rezonabile, proporționale și eficiente, adaptate la riscurile sistemice specifice identificate în temeiul articolului 34, acordând o atenție deosebită impactului măsurilor respective asupra drepturilor fundamentale. Astfel de măsuri pot include, după caz:

- (a) adaptarea proiectării, a caracteristicilor sau a funcționării serviciilor lor, inclusiv a interfețelor lor online;
- (b) adaptarea condițiilor lor generale de utilizare și asigurarea respectării acestora;
- (c) adaptarea proceselor de moderare a conținutului, inclusiv a vitezei și a calității prelucrării notificărilor legate de tipuri specifice de conținut ilegal și, după caz, eliminarea rapidă a conținutului notificat sau blocarea accesului la acesta, în special în ceea ce privește discursurile ilegale de incitare la ură sau violența cibernetică, precum și adaptarea oricăror procese decizionale relevante și a resurselor dedicate moderării conținutului;
- (d) testarea și adaptarea sistemelor lor algoritmice, inclusiv a sistemelor lor de recomandare;
- (e) adaptarea sistemelor lor de publicitate și adoptarea unor măsuri specifice menite să limiteze sau să ajusteze prezentarea comunicărilor cu caracter publicitar asociate serviciului pe care îl furnizează;
- (f) consolidarea proceselor interne, a resurselor, a testării, a documentării sau a supravegherii oricăreia dintre activitățile lor, în special în ceea ce privește detectarea riscurilor sistemice;
- (g) inițierea sau ajustarea cooperării cu notificatorii de încredere în conformitate cu articolul 22 și punerea în aplicare a deciziilor organismelor de soluționare extrajudiciară a litigiilor în temeiul articolului 21;
- (h) inițierea sau ajustarea cooperării cu alți furnizori de platforme online sau de motoare de căutare online prin intermediul codurilor de conduită și al protocoalelor pentru situații de criză menționate la articolul 45 și, respectiv, la articolul 48;
- (i) adoptarea de măsuri de sensibilizare și adaptarea interfeței lor online pentru a furniza mai multe informații destinatarilor serviciului;
- (j) adoptarea de măsuri specifice pentru a proteja drepturile copilului, inclusiv instrumente de verificare a vârstei și de control parental sau instrumente menite să ajute minorii să semnaleze abuzuri sau să obțină sprijin, după caz;
- (k) asigurarea faptului că o informație, care poate lua forma unei imagini generate sau manipulate ori a unui conținut audio sau video generat sau manipulat care seamănă în mod considerabil cu persoane, obiecte, locuri sau alte entități ori evenimente existente și care, în mod fals, pare a fi autentică sau adevărată, poate fi distinsă prin marcaje vizibile atunci când este prezentată pe interfețele lor online și, în plus, punerea la dispoziție a unei funcții ușor de utilizat care să permită destinatarilor serviciului să indice astfel de informații.

(2) Comitetul, în cooperare cu Comisia, publică rapoarte cuprinzătoare, o dată pe an. Rapoartele includ următoarele:

- (a) identificarea și evaluarea celor mai importante și recurente riscuri sistemice raportate de furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari sau identificate prin alte surse de informații, în special cele prevăzute în conformitate cu articolele 39, 40 și 42;

- (b) cele mai bune practici pentru furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari în vederea atenuării riscurilor sistemice identificate.

Rapoartele respective prezintă riscurile sistemice defalcate în funcție de fiecare stat membru în care au fost identificate acestea și pentru Uniune per ansamblu, după caz.

- (3) Comisia, în cooperare cu coordonatorii serviciilor digitale, poate emite orientări privind aplicarea alineatului (1) în ceea ce privește riscurile specifice, mai ales pentru a prezenta cele mai bune practici și a recomanda posibile măsuri, ținând seama în mod corespunzător de posibilele consecințe ale măsurilor asupra drepturilor fundamentale consacrate în Cartă ale tuturor părților implicate. Atunci când elaborează orientările respective, Comisia organizează consultări publice.

Articolul 36

Mecanismul de răspuns în situații de criză

- (1) În cazul apariției unei crize, Comisia, acționând la recomandarea comitetului, poate adopta o decizie prin care să solicite unuia sau mai multor furnizori de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari să pună în aplicare una sau mai multe dintre următoarele acțiuni:

- (a) să evalueze dacă și, în caz afirmativ, în ce măsură și în ce mod funcționarea și utilizarea serviciilor lor contribuie în mod semnificativ sau este probabil să contribuie în mod semnificativ la o amenințare gravă, astfel cum se menționează la alineatul (2);
- (b) să identifice și să aplice măsuri specifice, eficace și proporționale, cum ar fi oricare dintre cele prevăzute la articolul 35 alineatul (1) sau la articolul 48 alineatul (2), pentru a preveni, elimina sau limita orice astfel de contribuție la amenințarea gravă identificată în temeiul literei (a) de la prezentul alineat;
- (c) să raporteze Comisiei, până la o anumită dată sau la intervale regulate specificate în decizie, cu privire la evaluările menționate la litera (a), la conținutul exact, la punerea în aplicare și la impactul calitativ și cantitativ al măsurilor specifice luate în temeiul literei (b) și la orice alt aspect legat de respectivele evaluări sau măsuri, astfel cum se specifică în decizie.

Atunci când identifică și aplică măsuri în temeiul literei (b) de la prezentul alineat, prestatorul sau prestatorii de servicii țin seama în mod corespunzător de gravitatea amenințării menționate la alineatul (2), de urgența măsurilor și de implicațiile reale sau potențiale asupra drepturilor și intereselor legitime ale tuturor părților implicate, inclusiv de posibilitatea ca măsurile să nu respecte drepturile fundamentale consacrate în Cartă.

- (2) În sensul prezentului articol, se consideră că a avut loc o criză în cazul în care circumstanțe extraordinare dau naștere unei amenințări grave la adresa siguranței publice sau a sănătății publice în Uniune sau în părți semnificative ale teritoriului acesteia.

- (3) Atunci când ia decizia menționată la alineatul (1), Comisia se asigură că sunt îndeplinite toate cerințele următoare:

- (a) acțiunile impuse de decizie sunt strict necesare, justificate și proporționale, având în vedere în special gravitatea amenințării menționate la alineatul (2), urgența măsurilor și implicațiile reale sau potențiale pentru drepturile și interesele legitime ale tuturor părților implicate, inclusiv de posibilitatea ca măsurile să nu respecte drepturile fundamentale consacrate în Cartă;
- (b) decizia specifică un termen rezonabil în care trebuie luate măsurile specifice menționate la alineatul (1) litera (b), având în vedere, în special, urgența măsurilor respective și timpul necesar pentru pregătirea și punerea lor în aplicare;
- (c) acțiunile impuse de decizie sunt limitate la o perioadă care nu depășește trei luni.

- (4) După adoptarea deciziei menționate la alineatul (1), Comisia întreprinde, fără întârzieri nejustificate, toate demersurile următoare:

- (a) notifică decizia furnizorului sau furnizorilor cărora li se adresează decizia;

- (b) pune decizia la dispoziția publicului; și
- (c) informează comitetul cu privire la decizie, îl invită să își prezinte opiniile cu privire la aceasta și îl informează cu privire la orice evoluție ulterioară legată de decizie.

(5) Alegerea măsurilor specifice care trebuie adoptate în temeiul alineatului (1) litera (b) și al alineatului (7) al doilea paragraf rămâne la latitudinea furnizorului sau a furnizorilor vizați de decizia Comisiei.

(6) Comisia poate, din proprie inițiativă sau la cererea furnizorului, să inițieze un dialog cu furnizorul pentru a stabili dacă, având în vedere circumstanțele specifice ale furnizorului, măsurile avute în vedere sau puse în aplicare menționate la alineatul (1) litera (b) sunt eficace și proporționale în vederea atingerii obiectivelor urmărite. În special, Comisia se asigură că măsurile luate de furnizorul de servicii în temeiul alineatului (1) litera (b) îndeplinesc cerințele menționate la alineatul (3) literele (a) și (c).

(7) Comisia monitorizează aplicarea măsurilor specifice luate în temeiul deciziei menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, pe baza rapoartelor menționate la litera (c) de la alineatul respectiv și a oricăror alte informații relevante, inclusiv a informațiilor pe care le poate solicita în temeiul articolului 40 sau al articolului 67, ținând seama de evoluția crizei. Comisia raportează periodic comitetului cu privire la monitorizarea respectivă, cel puțin o dată pe lună.

În cazul în care Comisia consideră că măsurile specifice avute în vedere sau puse în aplicare în temeiul alineatului (1) litera (b) nu sunt eficace sau proporționale, aceasta poate, după consultarea comitetului, să adopte o decizie prin care să solicite furnizorului să revizuiască identificarea sau aplicarea respectivelor măsuri specifice.

(8) După caz, având în vedere evoluția crizei, Comisia, acționând pe baza recomandării comitetului, poate modifica decizia menționată la alineatul (1) sau la alineatul (7) al doilea paragraf prin demersurile următoare:

- (a) revocând decizia și, după caz, solicitând platformei online foarte mari sau motorului de căutare online foarte mare să înceteze să aplice măsurile identificate și puse în aplicare în temeiul alineatului (1) litera (b) sau al alineatului (7) al doilea paragraf, în special în cazul în care motivele pentru aplicarea unor astfel de măsuri nu mai există;
- (b) prelungind perioada menționată la alineatul (3) litera (c) cu o perioadă de maximum trei luni;
- (c) ținând seama de experiența dobândită în aplicarea măsurilor, în special de posibilitatea ca măsurile să nu respecte drepturile fundamentale consacrate în Cartă.

(9) Cerințele de la alineatele (1)-(6) se aplică deciziei și modificării acesteia menționate în prezentul articol.

(10) Comisia ține seama în cea mai mare măsură posibilă de recomandarea formulată de comitet în temeiul prezentului articol.

(11) Comisia prezintă în fiecare an Parlamentului European și Consiliului un raport în urma adoptării deciziilor în conformitate cu prezentul articol și, în orice caz, la trei luni de la încheierea crizei, cu privire la aplicarea măsurilor specifice luate în temeiul deciziilor respective.

Articolul 37

Auditul independent

(1) Furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari fac obiectul, pe propria cheltuială și cel puțin o dată pe an, al unor audituri independente de evaluare a conformității cu următoarele:

- (a) obligațiile prevăzute în capitolul III;
- (b) orice angajamente asumate în temeiul codurilor de conduită menționate la articolele 45 și 46 și al protocoalelor pentru situații de criză menționate la articolul 48.

(2) Furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari le asigură organizațiilor care efectuează auditurile în temeiul prezentului articol cooperarea și asistența necesare pentru a le permite să efectueze auditurile respective în mod eficace, eficient și în timp util, inclusiv oferindu-le acces la toate datele și incintele relevante și răspunzând la întrebări orale sau scrise. Aceștia se abțin de la a împiedica, a influența în mod nejustificat sau a submina efectuarea auditului.

Auditurile asigură un nivel adecvat de confidențialitate și secretul profesional în ceea ce privește informațiile obținute de la furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari și de la terți în contextul auditurilor, inclusiv după încheierea auditurilor. Cu toate acestea, respectarea acestei cerințe trebuie să nu afecteze în mod negativ efectuarea auditurilor și alte dispoziții ale prezentului regulament, în special dispozițiile privind transparența, supravegherea și punerea în aplicare. În cazul în care acest lucru este necesar în scopul raportării privind transparența în temeiul articolului 42 alineatul (4), raportul de audit și raportul privind punerea în aplicare a măsurilor recomandate în urma auditului menționate la alineatele (4) și (6) de la prezentul articol sunt însoțite de versiuni care nu conțin nicio informație care ar putea fi considerată în mod rezonabil confidențială.

(3) Auditurile efectuate în temeiul alineatului (1) se efectuează de organizații care:

(a) sunt independente de furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză și de orice persoană juridică asociată cu furnizorul respectiv și nu se află într-o situație de conflict de interese cu aceștia; în special:

(i) nu au furnizat furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză și niciunei persoane juridice asociate cu furnizorul respectiv servicii care nu au legătură cu auditul cu privire la aspectele auditate în perioada de 12 luni anterioară începerii auditului și s-au angajat să nu le furnizeze astfel de servicii în perioada de 12 luni care urmează finalizării auditului;

(ii) nu au furnizat servicii de audit în temeiul prezentului articol furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză și niciunei persoane juridice asociate cu furnizorul respectiv pe o perioadă mai mare de 10 ani consecutivi;

(iii) nu efectuează auditul în schimbul unor onorarii care depind de rezultatul auditului;

(b) au cunoștințe de specialitate dovedite în domeniul gestionării riscurilor, precum și competențe și capacități tehnice;

(c) și-au dovedit obiectivitatea și etica profesională, în special prin respectarea codurilor de practică sau a standardelor corespunzătoare.

(4) Furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari se asigură că organizațiile care efectuează auditurile redactează un raport de audit pentru fiecare audit. Raportul respectiv se motivează în scris și include cel puțin următoarele elemente:

(a) numele, adresa și punctul de contact al furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare care face obiectul auditului și perioada acoperită;

(b) numele și adresa organizației sau ale organizațiilor care efectuează auditul;

(c) o declarație de interese;

(d) o descriere a elementelor specifice auditate și metodologia aplicată;

(e) o descriere și un rezumat ale principalelor constatări ale auditului;

(f) o listă a terților consultați în cadrul auditului;

(g) o opinie de audit cu privire la respectarea de către furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare care face obiectul auditului a obligațiilor și a angajamentelor menționate la alineatul (1), care poate să fie pozitivă, cu observații sau negativă;

(h) în cazul în care opinia de audit nu este pozitivă, recomandări operaționale privind măsuri specifice de asigurare a conformității și termenul recomandat pentru asigurarea conformității.

(5) În cazul în care organizația care efectuează auditul nu a fost în măsură să auditeze anumite elemente specifice sau să exprime o opinie de audit pe baza investigațiilor sale, raportul de audit include o explicație a circumstanțelor și a motivelor pentru care elementele respective nu au putut fi auditate.

(6) Furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari care primesc un raport de audit care nu este pozitiv țin seama în mod corespunzător de recomandările operaționale care le sunt adresate, în vederea luării măsurilor necesare pentru a le pune în aplicare. În termen de o lună de la primirea respectivelor recomandări, furnizorii respectivi adoptă un raport privind punerea în aplicare a măsurilor recomandate în urma auditului. În cazul în care nu pun în aplicare recomandările operaționale, aceștia justifică în raportul privind punerea în aplicare a măsurilor recomandate în urma auditului motivele pentru care nu au pus în aplicare recomandările operaționale și prezintă măsurile alternative pe care le-au luat pentru a remedia orice cazuri de neconformitate identificate.

(7) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 87 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea normelor necesare pentru efectuarea auditurilor în temeiul prezentului articol, în special în ceea ce privește normele necesare privind etapele procedurale, metodologiile de audit și modelele de raportare pentru auditurile efectuate în temeiul prezentului articol. Actele delegate respective țin seama de orice standarde de audit voluntare menționate la articolul 44 alineatul (1) litera (e).

Articolul 38

Sistemele de recomandare

În plus față de cerințele prevăzute la articolul 27, furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari care utilizează sisteme de recomandare oferă, pentru fiecare dintre sistemele lor de recomandare, cel puțin o opțiune care nu se bazează pe crearea de profiluri, în sensul definiției de la articolul 4 punctul 4 din Regulamentul (UE) 2016/679.

Articolul 39

Cerințe suplimentare în materie de transparență a publicității online

(1) Furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari care prezintă comunicări cu caracter publicitar pe interfețele lor online compilează și pun la dispoziția publicului, într-o secțiune specifică a interfeței lor online, prin intermediul unui instrument fiabil și care poate fi interogată, permițând efectuarea de căutări bazate pe criterii multiple, precum și prin intermediul interfețelor de programare a aplicațiilor, un registru care să conțină informațiile menționate la alineatul (2), pe întreaga durată a perioadei în care prezintă comunicarea cu caracter publicitar și pentru o durată de un an după ce comunicarea cu caracter publicitar a fost prezentată ultima dată pe interfețele lor online. Furnizorii respectivi se asigură că registrul nu conține datele cu caracter personal ale destinatarilor serviciului cărora le-a fost sau le-ar fi putut fi prezentată comunicarea cu caracter publicitar și depun eforturi rezonabile pentru a se asigura că informațiile sunt exacte și complete.

(2) Registrul include cel puțin toate informațiile următoare:

- (a) conținutul comunicării cu caracter publicitar, inclusiv denumirea produsului, a serviciului sau a mărcii și obiectul comunicării cu caracter publicitar;
- (b) persoana fizică sau juridică în numele căreia este prezentată comunicarea cu caracter publicitar;
- (c) persoana fizică sau juridică care plătește comunicarea cu caracter publicitar, dacă persoana respectivă este diferită de persoana menționată la litera (b);
- (d) perioada în care a fost prezentată comunicarea cu caracter publicitar;
- (e) dacă se dorea în mod special prezentarea comunicării cu caracter publicitar unuia sau mai multor grupuri specifice de destinatari ai serviciului și, dacă da, principalii parametri utilizați în acest scop, inclusiv, dacă este cazul, principalii parametri utilizați pentru a exclude unul sau mai multe astfel de grupuri specifice;
- (f) comunicările comerciale publicate pe platformele online foarte mari și identificate în temeiul articolului 26 alineatul (2);
- (g) numărul total de destinatari ai serviciului cărora le-a fost afișată comunicarea cu caracter publicitar și, după caz, numărul total, defalcat în funcție de fiecare stat membru, pentru grupul sau grupurile de destinatari către care a fost direcționată în mod specific comunicarea cu caracter publicitar.

(3) În ceea ce privește alineatul (2) literele (a), (b) și (c), în cazul în care furnizorul unei platforme online foarte mari sau al unui motor de căutare online foarte mare a eliminat sau a blocat accesul la o anumită comunicare cu caracter publicitar pe baza unei presupuse ilegalități sau incompatibilități cu condițiile sale generale de utilizare, registrul nu include informațiile menționate la literele respective. Într-un astfel de caz, registrul include, pentru comunicarea cu caracter publicitar specifică în cauză, informațiile menționate la articolul 17 alineatul (3) literele (a)-(e) sau la articolul 9 alineatul (2) litera (a) punctul (i), după caz.

După consultarea comitetului, a cercetătorilor agreeți relevanți menționați la articolul 40 și a publicului, Comisia poate emite orientări privind structura, organizarea și funcțiile repertoriilor menționate la prezentul articol.

Articolul 40

Accesul la date și controlul acestora

(1) Furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari îi oferă coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire sau Comisiei, la cererea motivată a acestora și într-un termen rezonabil, indicat în cererea respectivă, acces la datele necesare pentru monitorizarea și evaluarea respectării prezentului regulament.

(2) Coordonatorii serviciilor digitale și Comisia utilizează datele respective accesate în temeiul alineatului (1) numai în scopul monitorizării și al evaluării respectării prezentului regulament și țin seama în mod corespunzător de drepturile și de interesele furnizorilor de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari și ale destinatarilor serviciului în cauză, inclusiv de protecția datelor cu caracter personal, de protecția informațiilor confidențiale, în special a secretelor comerciale, și de menținerea securității serviciilor lor.

(3) În scopul alineatului (1), furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari explică, fie la cererea coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire, fie la cererea Comisiei, proiectarea, logica, modul de funcționare și testarea sistemelor lor algoritmice, inclusiv a sistemelor lor de recomandare.

(4) La cererea motivată a coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire sau a Comisiei, furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari oferă, într-un termen rezonabil, specificat în cerere, acces la date cercetătorilor agreeți care îndeplinesc cerințele de la alineatul (8) de la prezentul articol, în unicul scop de a desfășura activități de cercetare care contribuie la detectarea, identificarea și înțelegerea riscurilor sistemice din cadrul Uniunii, astfel cum se prevede la articolul 34 alineatul (1), precum și la evaluarea caracterului adecvat, a eficacității și a impactului măsurilor de atenuare a riscurilor în temeiul articolului 35.

(5) În termen de 15 zile de la primirea unei cereri prevăzute la alineatul (4), furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari pot solicita coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire, să modifice cererea, în cazul în care consideră că nu sunt în măsură să acorde acces la datele solicitate din unul dintre următoarele două motive:

(a) nu au acces la date;

(b) acordarea accesului la date va conduce la vulnerabilități semnificative la adresa securității serviciului lor sau a protecției informațiilor confidențiale, în special a secretelor comerciale.

(6) Cererile de modificare în temeiul alineatului (5) conțin propuneri pentru unul sau mai multe mijloace alternative prin care se poate acorda acces la datele solicitate sau la alte date care sunt adecvate și suficiente pentru scopul cererii.

Coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire decide cu privire la cererea de modificare în termen de 15 zile și comunică furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare decizia sa și, dacă este cazul, cererea modificată și noul termen pentru a se conforma cererii.

(7) Furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari oferă și facilitează accesul la date în temeiul alineatelor (1) și (4) prin intermediul interfețelor adecvate specificate în cerere, inclusiv al bazelor de date online sau al interfețelor de programare a aplicațiilor.

(8) În urma unei cereri justificate în mod corespunzător din partea unor cercetători, coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire le acordă cercetătorilor respectivi statutul de cercetători agreați cu privire la o cercetare specifică menționată în cerere și emite o solicitare motivată de acces la datele furnizorului unei platforme online foarte mari sau al unui motor de căutare online foarte mare în temeiul alineatului (4), în cazul în care cercetătorii demonstrează că îndeplinesc toate condițiile următoare:

- (a) sunt afiliați la o organizație de cercetare, în sensul definiției de la articolul 2 punctul 1 din Directiva (UE) 2019/790;
- (b) nu au interese comerciale;
- (c) cererea acestora indică sursa de finanțare a cercetării;
- (d) sunt în măsură să respecte cerințele specifice de securitate și confidențialitate a datelor corespunzătoare fiecărei cereri și să protejeze datele cu caracter personal și descriu în cererea lor măsurile tehnice și organizatorice adecvate pe care le-au instituit în acest sens;
- (e) cererea acestora demonstrează că accesul lor la date și perioadele pentru care solicită accesul sunt necesare și proporționale cu scopurile cercetării lor și că rezultatele preconizate ale cercetării vor contribui la scopurile prevăzute la alineatul (4);
- (f) activitățile de cercetare planificate se vor desfășura în scopurile prevăzute la alineatul (4);
- (g) s-au angajat să pună rezultatele cercetării, în mod gratuit, la dispoziția publicului, într-un termen rezonabil după finalizarea cercetării, sub rezerva drepturilor și a intereselor destinatarilor serviciului în cauză, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679.

La primirea cererii în temeiul prezentului alineat, coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire informează Comisia și comitetul.

(9) Cercetătorii pot depune cererea și la coordonatorul serviciilor digitale din statul membru al organizației de cercetare la care sunt afiliați. La primirea cererii în temeiul prezentului alineat, coordonatorul serviciilor digitale efectuează o evaluare inițială a îndeplinirii de către cercetătorii respectivi a tuturor condițiilor prevăzute la alineatul (8). Ulterior, respectivul coordonator al serviciilor digitale trimite cererea, împreună cu documentele justificative prezentate de cercetătorii respectivi și cu evaluarea inițială, coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire. Coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire ia decizia de a acorda sau nu statutul de cercetător agreat unui cercetător fără întârzieri nejustificate.

Ținând seama în mod corespunzător de evaluarea inițială furnizată, decizia finală de a acorda unui cercetător statutul de cercetător agreat revine coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire, în temeiul alineatului (8).

(10) Coordonatorul serviciilor digitale care a acordat statutul de cercetător agreat și a emis solicitarea motivată de acces la datele unui furnizor de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari în favoarea unui cercetător agreat emite o decizie de încetare a accesului în cazul în care stabilește, în urma unei investigații desfășurate fie din proprie inițiativă, fie pe baza informațiilor primite de la terți, că cercetătorul agreat nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (8) și informează furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză cu privire la decizie. Înainte de a pune capăt accesului, coordonatorul serviciilor digitale oferă cercetătorului agreat posibilitatea de a reacționa la constatările investigației sale și la intenția sa de a pune capăt accesului.

(11) Coordonatorii serviciilor digitale din țara de stabilire comunică comitetului numele și datele de contact ale persoanelor fizice sau ale entităților cărora le-au acordat statutul de cercetător agreat în conformitate cu alineatul (8), precum și scopul cercetării cu privire la care a fost formulată cererea sau, în cazul în care au pus capăt accesului la date în conformitate cu alineatul (10), aceștia informează comitetul în acest sens.

(12) Furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari acordă acces fără întârzieri nejustificate la date, inclusiv, atunci când acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic, la date în timp real, cu condiția ca datele să fie accesibile publicului în interfața lor online pentru cercetători, inclusiv pentru cei afiliați la organisme, organizații și asociații non-profit, care respectă condițiile prevăzute la alineatul (8) literele (b), (c), (d) și (e) și care utilizează datele numai pentru efectuarea de activități de cercetare care contribuie la detectarea, identificarea și înțelegerea riscurilor sistemice din cadrul Uniunii în temeiul articolului 34 alineatul (1).

(13) După consultarea comitetului, Comisia adoptă acte delegate de completare a prezentului regulament prin stabilirea condițiilor tehnice pentru efectuarea schimbului de date de către furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari în temeiul alineatelor (1) și (4), precum și a scopurilor în care pot fi utilizate datele. Actele delegate respective stabilesc condițiile specifice în baza cărora se poate realiza schimbul de date cu cercetătorii în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679, precum și indicatorii obiectivi relevanți, procedurile și, dacă este necesar, mecanismele consultative independente de consiliere, ținând seama de drepturile și interesele furnizorilor de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari și ale destinatarilor serviciului în cauză, inclusiv de protecția informațiilor confidențiale, în special a secretelor comerciale, și menținând securitatea serviciilor platformelor.

Articolul 41

Funcția de conformitate

(1) Furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari introduc o funcție de conformitate, care este independentă de funcțiile operaționale și este compusă din unul sau mai mulți responsabili de conformitate, inclusiv din responsabilul principal al funcției de conformitate. Respectiva funcție de conformitate dispune de autoritate, statut și resurse suficiente, precum și de acces la organul de conducere al furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare pentru a monitoriza respectarea de către furnizorul respectiv a prezentului regulament.

(2) Organul de conducere al furnizorului de platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare se asigură că responsabilii de conformitate dețin calificările profesionale, cunoștințele, experiența și capacitatea necesare pentru îndeplinirea sarcinilor menționate la alineatul (3).

Organul de conducere al furnizorului platformei online foarte mare sau al motorului de căutare online foarte mare se asigură că responsabilul principal al funcției de conformitate este un membru independent al personalului de conducere superior, cu responsabilități distincte pentru funcția de conformitate.

Responsabilul principal al funcției de conformitate raportează direct organului de conducere al furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare, independent de personalul de conducere superior, și poate să exprime preocupări și să avertizeze organul de conducere în cazul în care riscurile menționate la articolul 34 sau nerespectarea prezentului regulament afectează sau pot afecta furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză, fără a aduce atingere responsabilităților organului de conducere în ceea ce privește funcțiile sale de supraveghere și de conducere.

Responsabilul principal al funcției de conformitate nu poate fi demis fără aprobarea prealabilă a organului de conducere al furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare.

(3) Responsabilii de conformitate au următoarele sarcini:

- (a) cooperarea cu coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire și cu Comisia în sensul prezentului regulament;
- (b) asigurarea faptului că toate riscurile menționate la articolul 34 sunt identificate și raportate în mod corespunzător și că sunt adoptate măsuri rezonabile, proporționate și eficiente de reducere a riscurilor în conformitate cu articolul 35;
- (c) organizarea și supravegherea activităților desfășurate de furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare legate de auditul independent în temeiul articolului 37;

- (d) informarea și consilierea conducerii și a angajaților furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare cu privire la obligațiile relevante în temeiul prezentului regulament;
 - (e) monitorizarea respectării de către furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare a obligațiilor care îi revin în temeiul prezentului regulament;
 - (f) dacă este cazul, monitorizarea respectării de către furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare a angajamentelor asumate în cadrul codurilor de conduită în temeiul articolelor 45 și 46 sau al protocoalelor pentru situații de criză în temeiul articolului 48.
- (4) Furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari comunică numele și datele de contact ale responsabilului principal al funcției de conformitate coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire și Comisiei.
- (5) Organul de conducere al furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare definește, supraveghează și răspunde de punerea în aplicare a mecanismelor de guvernanță ale furnizorului care asigură independența serviciului care asigură funcția de conformitate, inclusiv împărțirea responsabilităților în cadrul organizației furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare, prevenirea conflictelor de interese și buna gestionare a riscurilor sistemice identificate în temeiul articolului 34.
- (6) Organul de conducere aprobă și revizuieste periodic, cel puțin o dată pe an, strategiile și politicile pentru luarea în considerare, gestionarea, monitorizarea și atenuarea riscurilor identificate în temeiul articolului 34 la care este sau ar putea fi expusă platforma online foarte mare sau motorul de căutare online foarte mare.
- (7) Organul de conducere alocă suficient timp pentru examinarea măsurilor legate de gestionarea riscurilor. Acesta participă activ la luarea deciziilor legate de gestionarea riscurilor și se asigură că sunt alocate resurse adecvate pentru gestionarea riscurilor identificate în conformitate cu articolul 34.

Articolul 42

Obligațiile de raportare în materie de transparență

- (1) Furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari publică rapoartele menționate la articolul 15 în termen de cel mult două luni de la data aplicării menționate la articolul 33 alineatul (6) al doilea paragraf și, ulterior, cel puțin o dată la fiecare șase luni.
- (2) În rapoartele menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, publicate de furnizorii de platforme online foarte mari, se precizează, pe lângă informațiile menționate la articolul 15 și la articolul 24 alineatul (1):
- (a) resursele umane pe care furnizorul de platforme online foarte mari le dedică moderării conținutului în ceea ce privește serviciul oferit în Uniune, pentru fiecare limbă oficială aplicabilă a statelor membre, după caz, inclusiv pentru respectarea obligațiilor prevăzute la articolele 16 și 22, precum și pentru respectarea obligațiilor prevăzute la articolul 20;
 - (b) calificările și cunoștințele lingvistice ale persoanelor care desfășoară activitățile menționate la litera (a), precum și formarea și sprijinul acordat acestui personal;
 - (c) indicatorii de acuratețe și informațiile conexe menționate la articolul 15 alineatul (1) litera (e), pentru fiecare limbă oficială a statelor membre.

Rapoartele se publică în cel puțin una dintre limbile oficiale ale statelor membre.

- (3) Pe lângă informațiile menționate la articolul 24 alineatul (2), furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari includ în rapoartele menționate la alineatul (1) de la prezentul articol și informații privind numărul mediu lunar al destinatarilor serviciului pentru fiecare stat membru.

(4) Furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari transmit, fără întârzieri nejustificate, după finalizare, coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire și Comisiei, și pun la dispoziția publicului, cel târziu trei luni după primirea fiecărui raport de audit în conformitate cu articolul 37 alineatul (4):

- (a) un raport care prezintă rezultatele evaluării riscurilor în temeiul articolului 34;
- (b) măsurile specifice de atenuare identificate și puse în aplicare în temeiul articolului 35 alineatul (1);
- (c) raportul de audit prevăzut la articolul 37 alineatul (4);
- (d) raportul privind punerea în aplicare a măsurilor recomandate în urma auditului prevăzut la articolul 37 alineatul (6);
- (e) dacă este cazul, informații despre consultările desfășurate de furnizor în sprijinul evaluărilor riscurilor și conceperea măsurilor de atenuare a riscurilor.

(5) În cazul în care un furnizor de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari consideră că publicarea de informații în temeiul alineatului (4) ar putea avea ca rezultat divulgarea de informații confidențiale ale furnizorului respectiv sau ale destinatarilor serviciului, ar putea cauza vulnerabilități semnificative în ceea ce privește securitatea serviciului său, ar putea submina securitatea publică sau aduce un prejudiciu destinatarilor, furnizorul poate elimina aceste informații din rapoartele puse la dispoziția publicului. În acest caz, furnizorul transmite rapoartele complete coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire și Comisiei, însoțite de o expunere a motivelor care justifică motivele pentru care informațiile au fost eliminate din rapoartele puse la dispoziția publicului.

Articolul 43

Taxa de supraveghere

(1) Comisia le aplică furnizorilor de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari o taxă anuală de supraveghere la desemnarea acestora în temeiul articolului 33.

(2) Valoarea totală a taxelor anuale de supraveghere acoperă costurile estimate pe care Comisia le suportă în legătură cu sarcinile sale de supraveghere în temeiul prezentului regulament, în special costurile legate de desemnarea în temeiul articolului 33, de crearea, întreținerea și funcționarea bazei de date în temeiul articolului 24 alineatul (5) și de sistemul de schimb de informații în temeiul articolului 85, de sesizările în temeiul articolului 59, de sprijinirea comitetului în temeiul articolului 62 și de sarcinile de supraveghere în temeiul articolului 56 și al capitolului IV secțiunea 4.

(3) Furnizorilor de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari li se aplică o taxă anuală de supraveghere prin raportare la fiecare serviciu pentru care au fost desemnați în temeiul articolului 33.

Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru stabilirea cuantumului taxei anuale de supraveghere pentru fiecare furnizor de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari. La adoptarea respectivelor acte de punere în aplicare, Comisia aplică metodologia stabilită în actul delegat menționat la alineatul (4) de la prezentul articol și respectă principiile prevăzute la alineatul (5) din prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 88.

(4) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 87 pentru stabilirea metodologiei și a procedurilor detaliate pentru:

- (a) stabilirea costurilor estimate menționate la alineatul (2);
- (b) stabilirea taxelor individuale anuale de supraveghere menționate la alineatul (5) literele (b) și (c);
- (c) stabilirea limitei globale maxime definite la alineatul (5) litera (c); și
- (d) modalitățile detaliate necesare pentru efectuarea plăților.

La adoptarea actele delegate respective, Comisia respectă principiile prevăzute la alineatul (5) de la prezentul articol.

(5) Actul de punere în aplicare menționat la alineatul (3) și actul delegat menționat la alineatul (4) respectă următoarele principii:

- (a) estimarea valorii totale a taxei anuale de supraveghere ia în considerare costurile suportate în anul precedent;
- (b) taxa anuală de supraveghere este proporțională cu numărul mediu lunar de destinatari activi din Uniune ai fiecărei platforme online foarte mari sau ai fiecărui motor de căutare online foarte mare desemnat în temeiul articolului 33;
- (c) cuantumul total al taxei anuale de supraveghere percepute de la un anumit furnizor al unei platforme online foarte mari sau al unui motor de căutare foarte mare nu depășește în niciun caz 0,05 % din venitul său net anual la nivel mondial din exercițiul financiar precedent.

(6) Taxele individuale anuale de supraveghere percepute în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol constituie venituri alocate externe, în conformitate cu articolul 21 alineatul (5) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴¹⁾.

(7) Comisia raportează anual Parlamentului European și Consiliului cu privire la cuantumul total al costurilor suportate pentru îndeplinirea sarcinilor în temeiul prezentului regulament și la cuantumul total al taxelor individuale anuale de supraveghere percepute în anul precedent.

SECȚIUNEA 6

Alte dispoziții privind obligațiile de diligență

Articolul 44

Standarde

(1) Comisia se consultă cu comitetul și sprijină și promovează elaborarea și punerea în aplicare de standarde voluntare stabilite de organisme de standardizare europene și internaționale relevante, cel puțin în ceea ce privește:

- (a) transmiterea electronică a notificărilor în temeiul articolului 16;
- (b) modele, standarde de proiectare și de proces pentru comunicarea cu destinatarul serviciului, într-un mod ușor de utilizat, cu privire la restricțiile rezultate condițiile generale de utilizare și din modificările aduse acestora;
- (c) transmiterea electronică a notificărilor de către notificatorii de încredere în temeiul articolului 22, inclusiv prin interfețe de programare a aplicațiilor;
- (d) interfețe specifice, inclusiv interfețe de programare a aplicațiilor, pentru a facilita respectarea obligațiilor prevăzute la articolele 39 și 40;
- (e) auditarea platformelor online foarte mari și a motoarelor de căutare online foarte mari în temeiul articolului 37;
- (f) interoperabilitatea registrelor cu evidența comunicărilor cu caracter publicitar menționate la articolul 39 alineatul (2);
- (g) transmiterea de date între intermediarii de publicitate în sprijinul obligațiilor în materie de transparență în temeiul articolului 26 alineatul (1) literele (b), (c) și (d);
- (h) măsuri tehnice pentru a permite respectarea obligațiilor referitoare la publicitate cuprinse în prezentul regulament, inclusiv a obligațiilor privind marcajele proeminente pentru comunicările cu caracter publicitar și comerciale, menționate la articolul 26;

⁽⁴¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

- (i) interfețe de alegere și prezentarea informațiilor privind principalii parametri ai diferitelor tipuri de sisteme de recomandare, în conformitate cu articolele 27 și 38;
 - (j) standarde pentru măsuri specifice de protecție a minorilor în mediul online.
- (2) Comisia sprijină actualizarea standardelor în lumina evoluțiilor tehnologice și a comportamentului destinatarilor serviciilor în cauză. Informațiile relevante privind actualizarea standardelor se pun la dispoziția publicului și trebuie să fie ușor accesibile.

Articolul 45

Codurile de conduită

- (1) Comisia și comitetul încurajează și facilitează elaborarea de coduri de conduită voluntare la nivelul Uniunii care să contribuie la aplicarea corespunzătoare a prezentului regulament, ținând seama mai ales de provocările specifice legate de abordarea diferitelor tipuri de conținut ilegal și a riscurilor sistemice, în conformitate cu dreptul Uniunii, în special în ceea ce privește concurența și protecția datelor cu caracter personal.
- (2) În cazul în care apare un risc sistemic semnificativ în sensul articolului 34 alineatul (1) care afectează mai multe platforme online foarte mari sau motoare de căutare online foarte mari, Comisia poate invita furnizorii platformelor online foarte mari în cauză sau furnizorii motoarelor de căutare online foarte mari în cauză și alți furnizori de platforme online foarte mari, de motoare de căutare online foarte mari, de platforme online și de alte servicii intermediare, după caz, precum și autoritățile competente relevante, organizațiile societății civile și alți factori interesați să participe la elaborarea codurilor de conduită, inclusiv prin stabilirea unor angajamente de a lua măsuri specifice de atenuare a riscurilor, precum și a unui cadru de raportare periodică cu privire la orice măsuri luate și la rezultatele acestora.
- (3) Atunci când pun în aplicare alineatele (1) și (2), Comisia și comitetul și, după caz, alte organisme relevante urmăresc să se asigure că codurile de conduită stabilesc în mod clar obiectivele specifice, conțin indicatori-cheie de performanță pentru a măsura realizarea obiectivelor respective și țin seama în mod corespunzător de nevoile și interesele tuturor părților interesate, și în special ale cetățenilor, la nivelul Uniunii. Comisia și comitetul urmăresc, de asemenea, să se asigure că participanții prezintă periodic rapoarte Comisiei și coordonatorilor serviciilor digitale din țara de stabilire cu privire la eventualele măsuri luate și rezultatele acestora, astfel cum sunt măsurate în raport cu indicatorii-cheie de performanță pe care îi conțin. Indicatorii-cheie de performanță și angajamentele de raportare țin cont de diferențele dintre participanți în ceea ce privește dimensiunea și capacitatea.
- (4) Comisia și comitetul evaluează dacă codurile de conduită îndeplinesc obiectivele menționate la alineatele (1) și (3) și monitorizează și analizează periodic îndeplinirea obiectivelor respectivelor coduri, având în vedere indicatorii-cheie de performanță pe care i-ar putea conține. Comisia și comitetul își publică concluziile.

De asemenea, Comisia și comitetul încurajează și facilitează revizuirea și adaptarea în mod regulat a codurilor de conduită.

În cazul încălcării sistematice a codurilor de conduită, Comisia și comitetul pot invita semnatarii codurilor de conduită să ia măsurile necesare.

Articolul 46

Coduri de conduită pentru publicitatea online

- (1) Comisia încurajează și facilitează elaborarea de coduri de conduită voluntare la nivelul Uniunii de către furnizorii de platforme online și alți furnizori de servicii relevanți, cum ar fi furnizorii de servicii intermediare de publicitate online, alți actori implicați în lanțul valoric al publicității programatice sau organizațiile care îi reprezintă pe destinatarii serviciului și organizațiile societății civile sau autoritățile relevante, pentru a contribui la sporirea transparenței pentru actorii din lanțul valoric al publicității online dincolo de cerințele prevăzute la articolele 26 și 39.

(2) Comisia urmărește să se asigure că codurile de conduită urmăresc transmiterea eficace a informațiilor, cu respectarea deplină a drepturilor și intereselor tuturor părților implicate, precum și crearea unui mediu concurențial, transparent și echitabil în publicitatea online, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern, în special în ceea ce privește concurența și protecția vieții private și a datelor cu caracter personal. Comisia se asigură că codurile de conduită abordează cel puțin:

- (a) transmiterea informațiilor deținute de furnizorii de servicii intermediare de publicitate online către destinatarii serviciului în ceea ce privește cerințele prevăzute la articolul 26 alineatul (1) literele (b), (c) și (d);
- (b) transmiterea informațiilor deținute de furnizorii de servicii intermediare de publicitate online către registre în temeiul articolului 39;
- (c) informații utile privind monetizarea datelor.

(3) Comisia încurajează elaborarea de coduri de conduită până la 18 februarie 2025 și aplicarea lor până la 18 august 2025.

(4) Comisia încurajează toți actorii din lanțul valoric de publicitate online menționat la alineatul (1) să aprobe și să respecte angajamentele prevăzute în codurile de conduită.

Articolul 47

Coduri de conduită referitoare la accesibilitate

(1) Comisia încurajează și facilitează elaborarea de coduri de conduită la nivelul Uniunii cu implicarea furnizorilor de platforme online și a altor furnizori de servicii relevanți, a organizațiilor care reprezintă destinatarii serviciului și a organizațiilor societății civile sau a autorităților relevante, pentru a promova participarea egală, deplină și efectivă, prin îmbunătățirea accesului la servicii online care, prin proiectarea lor inițială sau adaptarea lor ulterioară, abordează nevoile specifice ale persoanelor cu dizabilități.

(2) Comisia urmărește să se asigure că codurile de conduită urmăresc obiectivul de a garanta accesibilitatea serviciilor respective, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern, pentru a maximiza utilizarea previzibilă a acestora de către persoanele cu dizabilități. Comisia urmărește să se asigure că codurile de conduită abordează cel puțin următoarele obiective:

- (a) conceperea și adaptarea serviciilor pentru a le face accesibile persoanelor cu dizabilități, făcându-le perceptibile, utilizabile, ușor de înțeles și solide;
- (b) explicarea modului în care serviciile îndeplinesc cerințele de accesibilitate aplicabile și punerea acestor informații la dispoziția publicului, într-un mod accesibil pentru persoanele cu dizabilități;
- (c) punerea la dispoziție a informațiilor, formularelor și măsurilor furnizate în temeiul prezentului regulament, astfel încât să fie ușor de găsit, ușor de înțeles și accesibile persoanelor cu dizabilități.

(3) Comisia încurajează elaborarea de coduri de conduită până la 18 februarie 2025 și aplicarea lor până la 18 august 2025.

Articolul 48

Protocole pentru situații de criză

(1) Comitetul poate recomanda Comisiei să inițieze elaborarea, în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4), a unor protocoale voluntare pentru situații de criză care să abordeze situații de criză. Situațiile respective sunt strict limitate la circumstanțe extraordinare care afectează siguranța publică sau sănătatea publică.

(2) Comisia încurajează și facilitează participarea furnizorilor de platforme online foarte mari, de motoare de căutare online foarte mari și, după caz, a furnizorilor de alte platforme online sau de alte motoare de căutare online la elaborarea, testarea și aplicarea respectivelor protocoale pentru situații de criză. Comisia urmărește să asigure că respectivele protocoale pentru situații de criză includ una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

- (a) afișarea în mod vizibil de informații privind situația de criză, furnizate de autoritățile statelor membre sau la nivelul Uniunii sau, în funcție de contextul situației de criză, de către alte organisme relevante de încredere;
- (b) asigurarea faptului că furnizorul de servicii intermediare desemnează un punct de contact specific pentru gestionarea situației de criză; după caz, acesta poate fi punctul electronic de contact menționat la articolul 11 sau, în cazul furnizorilor de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari, responsabilul de conformitate menționat la articolul 41;
- (c) după caz, să adapteze resursele dedicate respectării obligațiilor prevăzute la articolele 16, 20, 22, 23 și 35 la nevoile generate de situația de criză.

(3) Comisia implică, după caz, autoritățile statelor membre și poate implica, de asemenea, organele, oficiile și agențiile Uniunii în elaborarea, testarea și supravegherea aplicării protocoalelor pentru situații de criză. În cazul în care este necesar și oportun, Comisia poate, de asemenea, să implice organizațiile societății civile sau alte organizații relevante în elaborarea protocoalelor pentru situații de criză.

(4) Comisia se asigură că protocoalele pentru situații de criză stabilesc în mod clar toate elementele următoare:

- (a) parametrii specifici pentru a determina care este circumstanța excepțională specifică pe care protocolul pentru situații de criză urmărește să o abordeze și obiectivele pe care le urmărește;
- (b) rolul fiecărui participant și măsurile pe care trebuie să le pună în aplicare pentru pregătirea activării protocolului și după activarea protocolului pentru situații de criză;
- (c) o procedură clară care să stabilească momentul în care se activează protocolul pentru situații de criză;
- (d) o procedură clară care să stabilească perioada în care trebuie luate măsurile de întreprins ca urmare a activării protocolului pentru situații de criză, această perioadă trebuind să se limiteze la strictul necesar pentru abordarea circumstanțelor extraordinare specifice în cauză;
- (e) garanții care să abordeze efectele negative asupra exercitării drepturilor fundamentale consacrate în Cartă, în special a libertății de exprimare și de informare și a dreptului la nediscriminare;
- (f) un proces de raportare publică cu privire la măsurile luate, durata și rezultatele acestora, care să se desfășoare la încetarea situației de criză.

(5) În cazul în care Comisia consideră că un protocol pentru situații de criză nu remediază în mod eficace situația de criză sau nu garantează exercitarea drepturilor fundamentale, astfel cum se menționează la alineatul (4) litera (e), Comisia le solicită participanților să revizuiască protocolul pentru situații de criză, inclusiv prin adoptarea de măsuri suplimentare.

CAPITOLUL IV

PUNERE ÎN APLICARE, COOPERARE, SANCTIUNI ȘI ASIGURAREA RESPECTĂRII

SECȚIUNEA 1

Autoritățile competente și coordonatorii naționali ai serviciilor digitale

Articolul 49

Autoritățile competente și coordonatorii serviciilor digitale

(1) Statele membre desemnează una sau mai multe autorități competente ca fiind responsabile cu supravegherea furnizorilor de servicii intermediare și asigurarea respectării prezentului regulament (denumite în continuare „autoritățile competente”).

(2) Statele membre desemnează una dintre autoritățile competente în calitate de coordonator al serviciilor digitale. Coordonatorul serviciilor digitale este responsabil de toate aspectele legate de supraveghere și de asigurarea respectării prezentului regulament în statul membru respectiv, cu excepția cazului în care statul membru în cauză a încredințat anumite sarcini sau sectoare specifice altor autorități competente. Coordonatorul serviciilor digitale are, în orice caz, responsabilitatea de a asigura coordonarea la nivel național în ceea ce privește aspectele respective și de a contribui la supraveghere și la asigurarea respectării prezentului regulament în întreaga Uniune, realizate în mod eficace și consecvent.

În acest scop, coordonatorii serviciilor digitale cooperează între ei și cu alte autorități naționale competente, cu comitetul și cu Comisia, fără a aduce atingere posibilității ca statele membre să prevadă mecanisme de cooperare și schimburi periodice de opinii între coordonatorul serviciilor digitale și alte autorități naționale, atunci când acest lucru este relevant pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin.

În cazul în care, pe lângă coordonatorul serviciilor digitale, un stat membru desemnează una sau mai multe autorități competente, statul membru se asigură că sarcinile autorităților respective și cele ale coordonatorului serviciilor digitale sunt clar definite și că aceștia cooperează îndeaproape și cu eficacitate în îndeplinirea sarcinilor care le revin.

(3) Statele membre desemnează coordonatorii serviciilor digitale până la 17 februarie 2024.

Statele membre pun la dispoziția publicului și comunică Comisiei și comitetului denumirea autorității competente pe care au desemnat-o drept coordonator al serviciilor digitale și informații cu privire la modul în care poate fi contactat coordonatorul. Statul membru în cauză comunică Comisiei și comitetului numele celorlalte autorități competente menționate la alineatul (2), precum și sarcinile care le revin.

(4) Dispozițiile aplicabile coordonatorilor serviciilor digitale prevăzute la articolele 50, 51 și 56 se aplică, de asemenea, oricăror alte autorități competente desemnate de statele membre în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol.

Articolul 50

Cerințe cu privire la coordonatorii serviciilor digitale

(1) Statele membre se asigură că coordonatorii serviciilor digitale își îndeplinesc sarcinile care le revin în temeiul prezentului regulament în mod imparțial, transparent și în timp util. Statele membre se asigură că coordonatorii serviciilor digitale dispun de toate resursele necesare pentru a-și îndeplini sarcinile, inclusiv de resurse tehnice, financiare și umane suficiente pentru a-i supraveghea în mod adecvat pe toți furnizorii de servicii intermediare care intră în sfera lor de competență. Pentru a nu afecta în mod negativ independența coordonatorului său al serviciilor digitale, fiecare stat membru se asigură că acesta dispune de suficientă autonomie în gestionarea bugetului său, în limitele generale ale bugetului.

(2) Atunci când își îndeplinesc sarcinile și își exercită competențele în conformitate cu prezentul regulament, coordonatorii serviciilor digitale acționează în deplină independență. Coordonatorii serviciilor digitale nu sunt supuși niciunei influențe externe, indiferent dacă aceasta este directă sau indirectă, și nu solicită și nici nu acceptă instrucțiuni de la nicio altă autoritate publică sau parte privată.

(3) Alineatul (2) de la prezentul articol nu aduce atingere sarcinilor coordonatorilor serviciilor digitale din cadrul sistemului de supraveghere și de asigurare a respectării normelor prevăzute în prezentul regulament și nici cooperării cu alte autorități competente în conformitate cu articolul 49 alineatul (2). Alineatul (2) de la prezentul articol nu împiedică exercitarea controlului jurisdicțional și, de asemenea, nu aduce atingere cerințelor proporționale în materie de responsabilitate în ceea ce privește activitățile generale ale coordonatorilor serviciilor digitale, cum ar fi cheltuielile financiare sau raportarea către parlamentele naționale, cu condiția ca cerințele respective să nu submineze realizarea obiectivelor prezentului regulament.

Articolul 51

Competențele coordonatorilor serviciilor digitale

(1) În cazul în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament, coordonatorii serviciilor digitale au următoarele competențe de investigare în ceea ce privește conduita furnizorilor de servicii intermediare care intră în sfera de competență a statului lor membru:

- (a) competența de a le solicita furnizorilor respectivi, precum și altor persoane care acționează în scopuri legate de activitatea lor comercială, economică, meșteșugărească sau profesională care ar putea, în mod rezonabil, să aibă cunoștință de informații referitoare la o presupusă încălcare a prezentului regulament, inclusiv organizațiilor care efectuează auditurile menționate la articolul 37 și la articolul 75 alineatul (2), să furnizeze informațiile respective fără întârzieri nejustificate;
- (b) competența de a efectua sau de a solicita unei autorități judiciare din statul lor membru să dispună inspecții în orice incinte pe care le folosesc furnizorii respectivi sau persoanele respective în scopuri legate de activitatea lor comercială, economică, meșteșugărească sau profesională sau de a solicita altor autorități publice să facă acest lucru, pentru a examina, a confisca, a efectua sau a obține copii ale informațiilor referitoare la o presupusă încălcare, sub orice formă, indiferent de mediul de stocare;
- (c) competența de a solicita oricărui membru al personalului sau oricărui reprezentant al furnizorilor sau persoanelor respective explicații cu privire la orice informații referitoare la o presupusă încălcare și de a înregistra răspunsurile cu consimțământul persoanei în cauză prin orice mijloace tehnice.

(2) În cazul în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament, coordonatorii serviciilor digitale au următoarele competențe de asigurare a respectării normelor în ceea ce privește furnizorii de servicii intermediare care intră în sfera de competență a statului lor membru:

- (a) competența de a accepta angajamentele oferite de furnizorii respectivi în ceea ce privește respectarea de către aceștia a prezentului regulament și de a conferi caracter obligatoriu angajamentelor respective;
- (b) competența de a dispune încetarea încălcărilor și, după caz, de a impune măsuri corective proporționale cu încălcarea și necesare pentru a pune capăt efectiv încălcării sau de a solicita unei autorități judiciare din statul lor membru să facă acest lucru;
- (c) competența de a impune amenzi sau de a solicita unei autorități judiciare din statul lor membru să facă acest lucru, în conformitate cu articolul 52, pentru nerespectarea prezentului regulament, inclusiv pentru nerespectarea eventualelor ordine de investigare emise în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol;
- (d) competența de a impune penalități cu titlu cominatoriu sau de a solicita unei autorități judiciare din statul lor membru să facă acest lucru, în conformitate cu articolul 52, pentru a se asigura că se pune capăt încălcării în conformitate cu un ordin emis în temeiul literei (b) de la prezentul paragraf sau pentru nerespectarea eventualelor ordine de investigare emise în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol;
- (e) competența de a adopta măsuri provizorii sau de a solicita autorității judiciare naționale competente din statul lor membru să facă acest lucru, pentru a evita riscul unui prejudiciu grav.

În ceea ce privește primul paragraf literele (c) și (d), coordonatorii serviciilor digitale au, de asemenea, competențele de asigurare a respectării normelor prevăzute la literele respective în ceea ce privește celelalte persoane menționate la alineatul (1) în caz de nerespectare de către acestea a unui ordin care le-a fost emis în temeiul alineatului respectiv. Coordonatorii serviciilor digitale exercită respectivele competențe de asigurare a respectării normelor numai după ce au furnizat în timp util celorlalte persoane respective toate informațiile relevante referitoare la ordinele respective, inclusiv perioada lor de aplicare, amenzile sau penalitățile cu titlu cominatoriu care pot fi impuse în caz de nerespectare și căile de atac.

(3) În cazul în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament, coordonatorii serviciilor digitale au, de asemenea, competența de a lua următoarele măsuri în ceea ce privește furnizorii de servicii intermediare care intră în sfera de competență a statului lor membru, în cazul în care au fost epuizate toate celelalte competențe prevăzute în prezentul articol menite să asigure încetarea încălcării, dar încălcarea nu a fost remediată sau continuă și cauzează prejudicii grave care nu pot fi evitate prin exercitarea altor competențe disponibile în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern:

- (a) să solicite organului de conducere al furnizorilor respectivi ca, fără întârzieri nejustificate, să examineze situația, să adopte și să prezinte un plan de acțiune care să descrie măsurile necesare pentru a pune capăt încălcării, să se asigure că furnizorul ia măsurile respective și să prezinte rapoarte cu privire la măsurile luate;
- (b) să solicite autorității judiciare competente din statul lor membru să dispună restricționarea temporară a accesului destinatarilor serviciului vizat de încălcare sau, numai în cazul în care acest lucru nu este fezabil din punct de vedere tehnic, la interfața online a furnizorului de servicii intermediare pe care are loc încălcarea, atunci când coordonatorii serviciilor digitale consideră că un furnizor de servicii intermediare nu a respectat în mod suficient cerințele menționate la litera (a), că încălcarea nu a fost remediată sau continuă și cauzează prejudicii grave și că încălcarea presupune o infracțiune care implică o amenințare la adresa vieții sau a siguranței persoanelor.

Cu excepția cazului în care acționează la cererea Comisiei menționată la articolul 82, înainte de a trimite cererea menționată la primul paragraf litera (b) de la prezentul alineat, coordonatorul serviciilor digitale invită părțile interesate să prezinte observații scrise într-un termen de minimum două săptămâni, descriind măsurile pe care intenționează să le solicite și identificând destinatarul sau destinatarii vizați. Furnizorul de servicii intermediare, destinatarul sau destinatarii vizați și orice alt terț care demonstrează un interes legitim au dreptul de a participa la procedura desfășurată de autoritatea judiciară competentă. Orice măsură dispusă trebuie să fie proporțională cu natura, gravitatea, recurența și durata încălcării, fără a restricționa în mod nejustificat accesul destinatarilor serviciului în cauză la informații legale.

Restricționarea accesului se face pe o perioadă de patru săptămâni, sub rezerva posibilității ca, prin ordinul său, autoritatea judiciară competentă să permită coordonatorului serviciilor digitale să prelungească perioada respectivă cu perioade suplimentare având aceeași durată, în limita unui număr maxim de prelungiri stabilit de autoritatea judiciară respectivă. Coordonatorul serviciilor digitale prelungește perioada numai în cazul în care, după luarea în considerare a drepturilor și intereselor tuturor părților afectate de restricția respectivă și toate circumstanțele relevante, inclusiv orice informație pe care furnizorul de servicii intermediare, destinatarul sau destinatarii și orice alt terț care a demonstrat un interes legitim i-o poate furniza, coordonatorul serviciilor digitale consideră că au fost îndeplinite ambele condiții de mai jos:

- (a) furnizorul de servicii intermediare nu a luat măsurile necesare pentru a pune capăt încălcării;
- (b) restricția temporară nu restricționează în mod nejustificat accesul destinatarilor serviciului la informații legale, având în vedere numărul destinatarilor afectați și existența unor alternative adecvate și ușor accesibile.

În cazul în care coordonatorul serviciilor digitale consideră că au fost îndeplinite condițiile prevăzute la al treilea paragraf literele (a) și (b), dar nu mai poate prelungi perioada în temeiul celui de al treilea paragraf, coordonatorul serviciilor digitale transmite o nouă solicitare autorității judiciare competente, astfel cum se menționează la primul paragraf litera (b).

(4) Competențele enumerate la alineatele (1), (2) și (3) nu aduc atingere secțiunii 3.

(5) Măsurile luate de coordonatorii serviciilor digitale în exercitarea competențelor lor enumerate la alineatele (1), (2) și (3) trebuie să fie eficiente, cu efect de descurajare și proporționale, ținând seama în special de natura, gravitatea, recurența și durata încălcării sau a presupusei încălcări la care se referă măsurile respective, precum și de capacitatea economică, tehnică și operațională a furnizorului de servicii intermediare în cauză, dacă este cazul.

(6) Statele membre stabilesc norme și proceduri specifice pentru exercitarea competențelor prevăzute la alineatele (1), (2) și (3) și se asigură că orice exercitare a competențelor respective face obiectul unor garanții adecvate prevăzute în dreptul intern aplicabil, cu respectarea Cartei și a principiilor generale ale dreptului Uniunii. În special, măsurile respective pot fi luate numai în conformitate cu dreptul la respectarea vieții private și cu dreptul la apărare, inclusiv cu dreptul de a fi ascultat și dreptul de acces la dosar, și sub rezerva dreptului tuturor părților afectate la o cale de atac eficace.

Articolul 52

Sancțiuni

(1) Statele membre adoptă normele privind sancțiunile care se aplică în cazul nerespectării prezentului regulament de către furnizorii de servicii intermediare din sfera lor de competență și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora în conformitate cu articolul 51.

(2) Sancțiunile trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre notifică Comisiei normele și măsurile respective și îi comunică acesteia, fără întârziere, orice modificare ulterioară a acestora.

(3) Statele membre se asigură că cuantumul maxim al amenzilor care pot fi impuse pentru nerespectarea unei obligații prevăzute în prezentul regulament este de 6 % din cifra de afaceri anuală la nivel mondial înregistrată în exercițiul financiar precedent de furnizorul de servicii intermediare în cauză. Statele membre se asigură că cuantumul maxim al amenzii care poate fi impusă pentru furnizarea de informații incorecte, incomplete sau care induc în eroare, pentru lipsa unui răspuns sau pentru nerezificarea informațiilor incorecte, incomplete sau care induc în eroare și pentru refuzul de a se supune unei inspecții este de 1 % din venitul anual sau din cifra de afaceri anuală la nivel mondial înregistrat(ă) în exercițiul financiar precedent de furnizorul de servicii intermediare sau de persoana în cauză.

(4) Statele membre se asigură că cuantumul maxim zilnic al unei penalități cu titlu cominatoriu este de 5 % din cifra de afaceri zilnică medie la nivel mondial sau din venitul zilnic mediu la nivel mondial înregistrat(ă) în exercițiul financiar precedent de furnizorul de servicii intermediare în cauză, calculată de la data specificată în decizia în cauză.

Articolul 53

Dreptul de a depune o plângere

Destinatarii serviciului, precum și orice organism, organizație sau asociație mandatată să exercite în numele lor drepturile conferite de prezentul regulament au dreptul de a depune o plângere împotriva furnizorilor de servicii intermediare, invocând o încălcare a prezentului regulament, la coordonatorul serviciilor digitale din statul membru în care este situat sau stabilit destinatarul serviciului. Coordonatorul serviciilor digitale analizează plângerea și, dacă este cazul, o transmite coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire, însoțită de un aviz, dacă acest lucru este considerat oportun. În cazul în care plângerea intră în sfera de responsabilitate a unei alte autorități competente din statul său membru, coordonatorul serviciilor digitale care primește plângerea o transmite autorității respective. În cursul acestor proceduri, ambele părți au dreptul să fie audiate și să primească informații adecvate despre stadiul plângerii, în conformitate cu dreptul intern.

*Articolul 54***Despăgubiri**

Destinatarii serviciului au dreptul să solicite furnizorilor de servicii intermediare, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern, despăgubiri pentru orice daune sau pierderi suferite ca urmare a încălcării de către furnizorii respectivi a obligațiilor care le revin în temeiul prezentului regulament.

*Articolul 55***Rapoarte de activitate**

(1) Coordonatorii serviciilor digitale întocmesc rapoarte anuale cu privire la activitățile lor desfășurate în temeiul prezentului regulament, în care includ numărul de plângeri primite în temeiul articolului 53 și o prezentare generală a acțiunilor întreprinse în urma acestora. Coordonatorii serviciilor digitale pun rapoartele anuale la dispoziția publicului într-un format care poate fi citit automat, sub rezerva normelor aplicabile privind confidențialitatea informațiilor în temeiul articolului 84, și le transmit Comisiei și comitetului.

(2) Raportul anual include, de asemenea, următoarele informații:

- (a) numărul și obiectul ordinelor de acțiune împotriva conținutului ilegal și ale ordinelor de a furniza informații emise în conformitate cu articolele 9 și 10 de către orice autoritate judiciară sau administrativă națională a statului membru al coordonatorului serviciilor digitale în cauză;
- (b) acțiunile întreprinse pentru a da curs ordinelor respective, astfel cum au fost comunicate coordonatorului serviciilor digitale în temeiul articolelor 9 și 10.

(3) În cazul în care un stat membru a desemnat mai multe autorități competente în temeiul articolului 49, acesta se asigură că coordonatorul serviciilor digitale întocmește un raport unic referitor la activitățile tuturor autorităților competente și că coordonatorul serviciilor digitale primește toate informațiile relevante și sprijinul necesar în acest scop din partea celorlalte autorități competente în cauză.

*SECȚIUNEA 2***Competențe, investigații coordonate și mecanisme de asigurare a coerenței***Articolul 56***Competențe**

(1) Statul membru în care se află locul principal de stabilire al furnizorului de servicii intermediare are competența exclusivă de a supraveghea și a asigura respectarea prezentului regulament, cu excepția competențelor prevăzute la alineatele (2), (3) și (4).

(2) Comisia are competența exclusivă de a supraveghea și a asigura respectarea capitolului III secțiunea 5.

(3) Pe lângă competențele prevăzute în capitolul III secțiunea 5, Comisia are competența de a supraveghea și a asigura respectarea prezentului regulament în ceea ce privește furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari.

(4) În cazul în care Comisia nu a inițiat proceduri pentru aceeași încălcare, statul membru în care se află locul principal de stabilire al furnizorului unei platforme online foarte mari sau al unui motor de căutare online foarte mare are competența de a supraveghea și de a asigura respectarea obligațiilor prevăzute în prezentul regulament, altele decât cele prevăzute în capitolul III secțiunea 5, în ceea ce privește furnizorii respectivi.

(5) Statele membre și Comisia supraveghează și asigură respectarea prezentului regulament în strânsă cooperare.

(6) În cazul în care un furnizor de servicii intermediare nu este stabilit în Uniune, competența de a supraveghea și de a asigura respectarea obligațiilor relevante din prezentul regulament revine statului membru în care își are reședința sau este stabilit reprezentantul său legal sau Comisiei, după caz, în conformitate cu alineatele (1) și (4) de la prezentul articol.

(7) În cazul în care un furnizor de servicii intermediare nu numește un reprezentant legal în conformitate cu articolul 13, toate statele membre și, în cazul unui furnizor al unei platforme online foarte mari sau al unui motor de căutare online foarte mare, Comisia are competența de a supraveghea și a asigura respectarea normelor în conformitate cu prezentul articol.

În cazul în care un coordonator al serviciilor digitale intenționează să își exercite competențele în temeiul prezentului alineat, acesta notifică toți ceilalți coordonatori ai serviciilor digitale și Comisia și se asigură că sunt respectate garanțiile aplicabile prevăzute de Cartă, în special pentru a evita ca același comportament să fie sancționat de mai multe ori pentru încălcarea obligațiilor prevăzute în prezentul regulament. În cazul în care intenționează să își exercite competențele în temeiul prezentului alineat, Comisia informează toți ceilalți coordonatori ai serviciilor digitale în acest sens. În urma notificării în temeiul prezentului alineat, alte state membre nu inițiază proceduri pentru același comportament ca cel menționat în notificare.

Articolul 57

Asistența reciprocă

(1) Coordonatorii serviciilor digitale și Comisia cooperează strâns și își oferă reciproc asistență în vederea aplicării prezentului regulament în mod coerent și eficient. Asistența reciprocă include, în special, schimbul de informații în conformitate cu prezentul articol și obligația coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire de a informa toți coordonatorii serviciilor digitale din țările de destinație, comitetul și Comisia cu privire la deschiderea unei investigații și la intenția de a lua o decizie finală, inclusiv evaluarea sa, cu privire la un anumit furnizor de servicii intermediare.

(2) În scopul unei investigații, coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire poate solicita altor coordonatori ai serviciilor digitale să furnizeze informații specifice pe care le dețin cu privire la un anumit furnizor de servicii intermediare sau să își exercite competențele de investigare menționate la articolul 51 alineatul (1) în ceea ce privește informații specifice localizate în statul lor membru. După caz, coordonatorul serviciilor digitale care primește solicitarea poate implica alte autorități competente sau alte autorități publice din statul membru în cauză.

(3) Coordonatorul serviciilor digitale care primește solicitarea în temeiul alineatului (2) dă curs solicitării respective și îl informează pe coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire cu privire la măsurile luate, fără întârzieri nejustificate și în termen de cel mult două luni de la primirea acesteia, cu excepția cazului în care:

- (a) sfera sau obiectul solicitării este insuficient precizată sau justificată ori este disproporționată având în vedere scopurile investigației; sau
- (b) nici coordonatorul serviciilor digitale, nici altă autoritate competentă sau altă autoritate publică din statul membru respectiv nu se află în posesia informațiilor solicitate și nici nu pot avea acces la acestea; sau
- (c) solicitarea nu poate fi respectată fără a încălca dreptul Uniunii sau dreptul intern.

Coordonatorul serviciilor digitale care primește solicitarea își justifică refuzul prin transmiterea unui răspuns motivat, în termenul prevăzut la primul paragraf.

Articolul 58

Cooperarea transfrontalieră dintre coordonatorii serviciilor digitale

(1) Cu excepția cazului în care Comisia a inițiat o investigație pentru aceeași presupusă încălcare, în cazul în care un coordonator al serviciilor digitale din țara de destinație are motive să suspecteze că un furnizor al unui serviciu intermediar a săvârșit o încălcare a prezentului regulament care îi afectează în mod negativ pe destinatarii serviciului din statul membru al coordonatorului serviciilor digitale, acesta îi poate solicita coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire să analizeze chestiunea și să ia măsurile de investigare și de asigurare a respectării normelor necesare pentru a asigura respectarea prezentului regulament.

(2) Cu excepția cazului în care Comisia a inițiat o investigație pentru aceeași presupusă încălcare, la cererea a cel puțin trei coordonatori ai serviciilor digitale din țările de destinație, care au motive să suspecteze că un furnizor specific de servicii intermediare a săvârșit o încălcare a prezentului regulament care îi afectează în mod negativ pe destinatarii serviciului din statul lor membru, comitetul poate solicita coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire să analizeze chestiunea și să ia măsurile de investigare și de asigurare a respectării normelor necesare pentru a asigura respectarea prezentului regulament.

(3) Solicitarea formulată în temeiul alineatului (1) sau (2) se motivează în mod corespunzător și indică cel puțin:

(a) punctul de contact al furnizorului de servicii intermediare în cauză, prevăzut la articolul 11;

(b) o descriere a faptelor relevante, a dispozițiilor vizate din prezentul regulament și a motivelor pentru care coordonatorul serviciilor digitale care a transmis solicitarea sau comitetul suspectează că furnizorul a încălcat prezentul regulament, inclusiv descrierea efectelor negative ale presupusei încălcări;

(c) orice alte informații pe care coordonatorul serviciilor digitale care a transmis solicitarea sau comitetul le consideră relevante, inclusiv, după caz, informații colectate din proprie inițiativă sau sugestii privind măsuri specifice de investigare sau de asigurare a respectării legii care trebuie luate, inclusiv măsuri provizorii.

(4) Coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire ține seama în cea mai mare măsură posibilă de solicitarea sau recomandarea formulată în temeiul alineatului (1) sau (2) de la prezentul articol. În cazul în care consideră că nu dispune de suficiente informații pentru a da curs solicitării și are motive să considere că coordonatorul serviciilor digitale care a trimis solicitarea sau comitetul ar putea furniza informații suplimentare, coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire poate fie să solicite aceste informații în conformitate cu articolul 57, fie, ca alternativă, să inițieze o investigație comună în temeiul articolului 60 alineatul (1) în care să fie implicat cel puțin coordonatorul serviciilor digitale solicitant. Termenul prevăzut la alineatul (5) de la prezentul articol se suspendă până la furnizarea informațiilor suplimentare respective sau până la refuzarea invitației de a participa la investigația comună.

(5) Coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire transmite coordonatorului serviciilor digitale care a transmis solicitarea și comitetului, fără întârzieri nejustificate și, în orice caz, în decurs de cel mult două luni de la primirea solicitării în temeiul alineatului (1) sau (2), evaluarea cu privire la încălcarea suspectată, însoțită de o explicație privind eventualele măsuri de investigare sau de asigurare a respectării normelor luate sau avute în vedere în legătură cu evaluarea respectivă în scopul de a asigura respectarea prezentului regulament.

Articolul 59

Sesizarea Comisiei

(1) În absența unei comunicări în termenul prevăzut la articolul 58 alineatul (5) sau în cazul unui dezacord al comitetului cu evaluarea sau măsurile luate sau avute în vedere în temeiul articolului 58 alineatul (5) sau în cazurile menționate la articolul 60 alineatul (3), comitetul poate sesiza Comisia, furnizând toate informațiile relevante. Informațiile respective includ cel puțin solicitarea sau recomandarea trimisă coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire, evaluarea efectuată de respectivul coordonator al serviciilor digitale, motivele dezacordului și orice informație suplimentară care justifică sesizarea.

(2) Comisia analizează chestiunea în termen de două luni de la data la care a fost sesizată în temeiul alineatului (1), după consultarea coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire.

(3) În cazul în care, în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol, Comisia consideră că evaluarea efectuată sau măsurile de investigare sau de asigurare a respectării normelor luate sau avute în vedere în temeiul articolului 58 alineatul (5) sunt insuficiente pentru a asigura în mod efectiv respectarea acestuia sau sunt incompatibile în alt mod cu prezentul regulament, aceasta comunică opinia sa coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire și comitetului și solicită coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire să revizuiască chestiunea.

Coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire ia măsurile de investigare sau de asigurare a respectării normelor necesare pentru a asigura respectarea prezentului regulament, ținând seama în cea mai mare măsură posibilă de opinia și de cererea de reexaminare din partea Comisiei. Coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire informează Comisia, precum și coordonatorul serviciilor digitale solicitant sau comitetul care a luat măsuri în temeiul articolului 58 alineatul (1) sau (2) cu privire la măsurile luate, în termen de două luni de la cererea de reexaminare.

Articolul 60

Investigații comune

- (1) Coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire poate lansa și conduce investigații comune cu participarea unuia sau mai multor coordonatori ai serviciilor digitale implicați:
- (a) din proprie inițiativă, pentru a investiga o presupusă încălcare a prezentului regulament de către un anumit furnizor de servicii intermediare în mai multe state membre; sau
 - (b) la recomandarea comitetului, acționând la cererea a cel puțin trei coordonatori ai serviciilor digitale, care invocă, pe baza unei suspiciuni rezonabile, existența unei încălcări a prezentului regulament de către un anumit furnizor de servicii intermediare care îi afectează pe destinatarii serviciului din statele lor membre.
- (2) Orice coordonator al serviciilor digitale care demonstrează un interes legitim de a participa la o investigație comună în temeiul alineatului (1) poate solicita să facă acest lucru. Investigația comună se încheie în termen de trei luni de la data deschiderii sale, cu excepția cazului în care participanții convin altfel.

Coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire comunică poziția sa preliminară cu privire la presupusa încălcare în termen de cel mult o lună de la expirarea termenului menționat la primul paragraf tuturor coordonatorilor serviciilor digitale, Comisiei și comitetului. Poziția preliminară ține seama de opiniile tuturor celorlalți coordonatori ai serviciilor digitale care participă la investigația comună. După caz, respectiva poziție preliminară stabilește, de asemenea, măsurile de asigurare a respectării normelor avute în vedere.

- (3) Comitetul poate sesiza Comisia în temeiul articolului 59, în cazul în care:
- (a) coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire nu și-a comunicat poziția preliminară în termenul prevăzut la alineatul (2);
 - (b) comitetul este în dezacord substanțial cu poziția preliminară comunicată de coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire; sau
 - (c) coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire nu a inițiat în mod prompt investigația comună în urma recomandării comitetului în temeiul alineatului (1) litera (b).
- (4) Pe parcursul desfășurării investigației comune, coordonatorii serviciilor digitale participanți cooperează cu bună credință, ținând seama, după caz, de indicațiile coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire și de recomandarea comitetului. Coordonatorii serviciilor digitale din țara de destinație care participă la investigația comună au dreptul, la cererea coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire sau după consultarea acestuia, să își exercite competențele de investigare menționate la articolul 51 alineatul (1) cu privire la furnizorii de servicii intermediare vizați de presupusa încălcare, în ceea ce privește informațiile și incintele situate pe teritoriul lor.

SECȚIUNEA 3

Comitetul european pentru servicii digitale

Articolul 61

Comitetul european pentru servicii digitale

- (1) Se înființează un grup consultativ independent al coordonatorilor serviciilor digitale cu atribuții în materie de supraveghere a furnizorilor de servicii intermediare, denumit „Comitetul european pentru servicii digitale” („comitetul”).
- (2) Comitetul le furnizează consiliere coordonatorilor serviciilor digitale și Comisiei în conformitate cu prezentul regulament, în vederea îndeplinirii următoarelor obiective:
 - (a) să contribuie la aplicarea consecventă a prezentului regulament și la cooperarea eficace dintre coordonatorii serviciilor digitale și Comisie în ceea ce privește aspectele reglementate de prezentul regulament;
 - (b) să coordoneze și să contribuie la orientările și analizele Comisiei și ale coordonatorilor serviciilor digitale, precum și ale altor autorități competente, referitoare la problemele emergente din cadrul pieței interne în ceea ce privește aspectele reglementate de prezentul regulament;
 - (c) să le acorde asistență coordonatorilor serviciilor digitale și Comisiei la supravegherea platformelor online foarte mari.

Articolul 62

Structura comitetului

- (1) Comitetul este format din coordonatorii serviciilor digitale, care sunt reprezentați de înalți funcționari. Nedesemnarea de către unul sau mai multe dintre statele membre a unui coordonator al serviciilor digitale nu împiedică executarea de către comitet a sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament. În cazul în care se prevede astfel în dreptul intern, la comitet pot participa, alături de coordonatorul serviciilor digitale, și alte autorități competente cărora li s-au încredințat responsabilități operaționale specifice în ceea ce privește aplicarea și asigurarea respectării prezentului regulament. La reuniuni pot fi invitate și alte autorități naționale în cazul în care chestiunile discutate le privesc.
 - (2) Comitetul este prezidat de Comisie. Comisia convoacă reuniunile și pregătește ordinea de zi în conformitate cu sarcinile care revin comitetului în temeiul prezentului regulament și în concordanță cu regulamentul său de procedură. Atunci când comitetului i se solicită să adopte o recomandare în temeiul prezentului regulament, acesta pune imediat solicitarea la dispoziția altor coordonatori ai serviciilor digitale, prin intermediul sistemului de schimb de informații prevăzut la articolul 85.
 - (3) Fiecare stat membru dispune de un vot. Comisia nu are drept de vot.
- La adoptarea deciziilor, comitetul hotărăște cu majoritate simplă. Atunci când adoptă o recomandare adresată Comisiei astfel cum se menționează la articolul 36 alineatul (1) primul paragraf, comitetul votează în termen de 48 de ore de la solicitarea președintelui comitetului.
- (4) Comisia furnizează sprijin administrativ și analitic pentru activitățile desfășurate de comitet în temeiul prezentului regulament.
 - (5) Comitetul poate invita experți și observatori să participe la reuniunile sale și poate coopera cu alte organe, oficii, agenții și grupuri consultative ale Uniunii, precum și cu experți externi, după caz. Comitetul pune la dispoziția publicului rezultatele acestei cooperări.
 - (6) Comitetul poate consulta părțile interesate și face publice rezultatele unor astfel de consultări.
 - (7) Comitetul își adoptă regulamentul de procedură după ce a obținut aprobarea Comisiei.

Articolul 63

Sarcinile comitetului

(1) În cazul în care sunt necesare pentru îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 61 alineatul (2), comitetul îndeplinește, în special, următoarele sarcini:

- (a) sprijină coordonarea investigațiilor comune;
- (b) sprijină autoritățile competente în analiza rapoartelor și a rezultatelor auditurilor desfășurate cu privire la platformele online foarte mari sau la motoarele de căutare online foarte mari, a căror transmitere este prevăzută de prezentul regulament;
- (c) emite avize și recomandări destinate coordonatorilor serviciilor digitale sau le furnizează consiliere în conformitate cu prezentul regulament, ținând seama în special de libertatea de a presta servicii a furnizorilor de servicii intermediare;
- (d) consiliază Comisia cu privire la măsurile menționate la articolul 66 și adoptă avize cu privire la platformele online foarte mari sau la motoarele de căutare online foarte mari, în conformitate cu prezentul regulament;
- (e) sprijină și promovează elaborarea și punerea în aplicare a standardelor, orientărilor, rapoartelor, modelelor și codurilor de conduită europene, în cooperare cu părțile interesate relevante, astfel cum se prevede în prezentul regulament, inclusiv prin emiterea de avize sau recomandări cu privire la aspecte legate de articolul 44, precum și identificarea problemelor emergente în legătură cu aspectele reglementate de prezentul regulament.

(2) Coordonatorii serviciilor digitale și, după caz, alte autorități competente care nu dau curs avizelor, solicitărilor sau recomandărilor adoptate de comitet care le sunt adresate prezintă motivele pentru care au ales să nu dea curs respectivelor acte, inclusiv o explicație cu privire la investigațiile, acțiunile și măsurile pe care le-au pus în aplicare, în cadrul rapoartelor lor publicate în temeiul prezentului regulament sau al deciziilor lor relevante, după caz.

SECȚIUNEA 4

Supraveghere, investigare, asigurarea respectării normelor și monitorizare în ceea ce privește furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari

Articolul 64

Dezvoltarea cunoștințelor de specialitate și a capacităților

(1) Comisia, în cooperare cu coordonatorii serviciilor digitale și cu comitetul, dezvoltă cunoștințele de specialitate și capacitățile la nivelul Uniunii, inclusiv, după caz, prin detașarea personalului statelor membre.

(2) În plus, Comisia, în cooperare cu coordonatorii serviciilor digitale și cu comitetul, coordonează evaluarea problemelor sistemice și emergente din întreaga Uniune în ceea ce privește platformele online foarte mari sau motoarele de căutare online foarte mari în legătură cu aspectele vizate de prezentul regulament.

(3) Comisia poate solicita coordonatorilor serviciilor digitale, comitetului și altor organe, oficii și agenții ale Uniunii care dețin cunoștințele de specialitate relevante să sprijine evaluarea problemelor sistemice și emergente din întreaga Uniune în temeiul prezentului regulament.

(4) Statele membre cooperează cu Comisia în special prin intermediul coordonatorilor lor ai serviciilor digitale și al altor autorități competente, după caz, inclusiv prin punerea la dispoziție a cunoștințelor de specialitate și capacităților acestora.

*Articolul 65***Asigurarea respectării obligațiilor furnizorilor de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari**

(1) În scopul de a investiga respectarea de către furnizorii de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari a obligațiilor prevăzute în prezentul regulament, Comisia poate exercita competențele de investigare prevăzute în prezenta secțiune chiar înainte de a iniția proceduri în temeiul articolului 66 alineatul (2). Comisia poate exercita competențele respective din proprie inițiativă sau în urma unei cereri formulate în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol.

(2) În cazul în care un coordonator al serviciilor digitale are motive să suspecteze că un furnizor al unei platforme online foarte mari sau al unui motor de căutare online foarte mare a încălcat dispozițiile capitolului III secțiunea 5 sau a încălcat în mod sistemic oricare dintre dispozițiile prezentului regulament, afectându-i în mod grav pe destinatarii serviciului din statul său membru, acesta poate transmite Comisiei, prin sistemul de schimb de informații menționat la articolul 85, o solicitare de analizare a chestiunii.

(3) Solicitarea formulată în temeiul alineatului (2) se motivează în mod corespunzător și indică cel puțin:

- (a) punctul de contact al furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză, prevăzut la articolul 11;
- (b) o descriere a faptelor relevante, a dispozițiilor vizate din prezentul regulament și a motivelor pentru care coordonatorul serviciilor digitale care a transmis solicitarea suspectează că furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză a încălcat prezentul regulament, inclusiv o descriere a faptelor care demonstrează caracterul sistemic al presupusei încălcări;
- (c) orice alte informații pe care coordonatorul serviciilor digitale care a transmis solicitarea le consideră relevante, inclusiv, după caz, informații colectate din proprie inițiativă.

*Articolul 66***Inițierea procedurilor de către Comisie și cooperarea în cadrul investigației**

(1) Comisia poate iniția proceduri în vederea eventualei adoptări a unor decizii în temeiul articolelor 73 și 74 cu privire la comportamentul în cauză al furnizorului platformei online foarte mari sau motorului de căutare online foarte mare pe care Comisia îl suspectează că a încălcat oricare dintre dispozițiile prezentului regulament.

(2) În cazul în care decide să inițieze proceduri în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol, Comisia transmite o notificare în acest sens tuturor coordonatorilor serviciilor digitale și comitetului prin intermediul sistemului de schimb de informații menționat la articolul 85, precum și furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză.

Coordonatorii serviciilor digitale transmit Comisiei, fără întârzieri nejustificate după ce au fost informați cu privire la inițierea procedurilor, orice informații pe care le dețin cu privire la încălcarea în cauză.

Inițierea procedurilor în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol de către Comisie degrevează coordonatorul serviciilor digitale sau orice autoritate competentă, după caz, de competența sa de a supraveghea și de a asigura respectarea normelor prevăzute în prezentul regulament în temeiul articolului 56 alineatul (4).

(3) În exercitarea competențelor sale de investigare în temeiul prezentului regulament, Comisia poate solicita sprijinul individual sau comun al oricărui coordonator al serviciilor digitale vizat de presupusa încălcare, inclusiv al coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire. Coordonatorii serviciilor digitale care au primit o astfel de solicitare și, în cazul în care este implicată de coordonatorul serviciilor digitale, orice altă autoritate competentă cooperează în mod loial și în timp util cu Comisia și au dreptul de a-și exercita competențele de investigare menționate la articolul 51 alineatul (1) în ceea ce privește furnizorul de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari în cauză, în legătură cu informațiile, persoanele și sediile situate pe teritoriul statului lor membru și în conformitate cu solicitarea.

(4) Comisia furnizează coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire și comitetului toate informațiile relevante cu privire la exercitarea competențelor menționate la articolele 67-72 și la constatările sale preliminare menționate la articolul 79 alineatul (1). Comitetul transmite Comisiei opinia sa cu privire la constatările preliminare respective în termenul stabilit în temeiul articolului 79 alineatul (2). În decizia sa, Comisia ține seama în cea mai mare măsură posibilă de orice opinie a comitetului.

Articolul 67

Solicitări de informații

(1) Pentru a-și îndeplini sarcinile care îi sunt atribuite în temeiul prezentei secțiuni, Comisia poate solicita, printr-o simplă cerere sau printr-o decizie, furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză, precum și oricărei alte persoane fizice sau juridice care acționează în scopuri legate de activitatea sa comercială, economică, meșteșugărească sau profesională și care ar putea, în mod rezonabil, să aibă cunoștință de informații referitoare la presupusa încălcare, inclusiv organizațiilor care efectuează auditurile menționate la articolul 37 și la articolul 75 alineatul (2), să furnizeze aceste informații într-un termen rezonabil.

(2) Atunci când transmite o cerere simplă de informații furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză ori unei alte persoane menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, Comisia menționează temeiul juridic și scopul cererii, precizează care sunt informațiile solicitate și stabilește termenul în care trebuie furnizate informațiile, precum și amenzile prevăzute la articolul 74 pentru furnizarea de informații incorecte, incomplete sau care induc în eroare.

(3) Atunci când solicită printr-o decizie furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză ori unei alte persoane menționate la alineatul (1) de la prezentul articol să furnizeze informații, Comisia menționează temeiul juridic și scopul solicitării, precizează care sunt informațiile solicitate și stabilește termenul în care trebuie furnizate informațiile. Comisia indică, de asemenea, amenzile prevăzute la articolul 74 și indică sau impune penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 76. De asemenea, aceasta indică dreptul de a ataca decizia la Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

(4) Furnizorii de platforme online foarte mari sau de motoare de căutare online foarte mari în cauză ori o altă persoană menționată la alineatul (1) sau reprezentanții acestora și, în cazul persoanelor juridice, întreprinderile sau societățile ori, în cazul în care acestea nu au personalitate juridică, persoanele autorizate prin lege sau prin statut să le reprezinte furnizează informațiile solicitate în numele furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză sau al altei persoane menționate la alineatul (1). Avocații autorizați în mod corespunzător să acționeze pot furniza informațiile în numele clienților lor. Aceștia din urmă au în continuare întreaga responsabilitate în cazul în care informațiile furnizate sunt incomplete, incorecte sau care induc în eroare.

(5) La cererea Comisiei, coordonatorii serviciilor digitale și celelalte autorități competente îi furnizează acesteia toate informațiile necesare pentru ca aceasta să își poată îndeplini îndatoririle care i-au fost atribuite în conformitate cu prezenta secțiune.

(6) Comisia, fără întârzieri nejustificate, după ce a trimis cererea simplă sau decizia menționată la alineatul (1) de la prezentul articol, transmite o copie a acesteia coordonatorilor serviciilor digitale, prin intermediul sistemului de schimb de informații menționat la articolul 85.

Articolul 68

Competența de a desfășura interviuri și de a lua declarații

(1) Pentru îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul prezentei secțiuni, Comisia poate să intervieveze orice persoană fizică sau juridică care consimte să fie interviuată, în scopul colectării de informații referitoare la obiectul unei investigații, în legătură cu presupusa încălcare. Comisia are dreptul de a înregistra astfel de interviuri prin mijloace tehnice adecvate.

(2) În cazul în care interviul menționat la alineatul (1) se desfășoară în alte sedii decât cele ale Comisiei, Comisia informează coordonatorul serviciilor digitale din statul membru pe teritoriul căruia are loc interviul. Dacă respectivul coordonator al serviciilor digitale solicită acest lucru, funcționarii săi pot acorda asistență funcționarilor și celorlalte persoane care îi însoțesc autorizați de Comisie să desfășoare interviul.

Articolul 69

Competența de a efectua inspecții

(1) Pentru îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul prezentei secțiuni, Comisia poate efectua toate inspecțiile necesare în incintele furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză ori ale altei persoane menționate la articolul 67 alineatul (1).

(2) Funcționarii și celelalte persoane care îi însoțesc autorizați de Comisie să efectueze o inspecție sunt împuterniciți:

- (a) să intre în orice sediu, pe orice teren și în orice mijloc de transport al furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză, ori al celeilalte persoane în cauză;
- (b) să examineze registrele și alte documente legate de prestarea serviciului în cauză, indiferent de suportul pe care sunt stocate;
- (c) să ridice sau să obțină, în orice format, copii sau extrase din astfel de registre sau alte evidențe;
- (d) să solicite furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare ori celeilalte persoane în cauză să ofere acces și explicații cu privire la organizarea, funcționarea, sistemul informatic, algoritmi, tratarea datelor și practicile sale comerciale și să înregistreze sau să documenteze explicațiile oferite;
- (e) să sigileze orice incinte utilizate în scopuri legate de activitatea comercială, economică, meșteșugărească sau profesională a furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare ori a celeilalte persoane în cauză, precum și registrele sau alte documente, pe perioada și în măsura în care este necesar pentru inspecție;
- (f) să solicite oricărui reprezentant sau membru al personalului furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare ori al celeilalte persoane în cauză explicații cu privire la faptele sau documentele legate de obiectul și scopul inspecției și să înregistreze răspunsurile;
- (g) să adreseze întrebări oricărui astfel de reprezentant sau membru al personalului cu privire la obiectul și scopul inspecției și să înregistreze răspunsurile.

(3) Inspecțiile pot fi efectuate, de asemenea, cu asistență din partea auditorilor sau a experților numiți de Comisie în temeiul articolului 72 alineatul (2), precum și din partea coordonatorului serviciilor digitale sau a altor autorități naționale competente ale statului membru pe teritoriul căruia are loc inspecția.

(4) În cazul în care registrele și celelalte evidențe solicitate privind furnizarea serviciului vizat sunt incomplete sau în cazul în care răspunsurile la întrebările adresate în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol sunt incorecte, incomplete sau care induc în eroare, funcționarii și celelalte persoane care îi însoțesc autorizați de Comisie să efectueze o inspecție își exercită competențele pe baza prezentării unei autorizații scrise care precizează obiectul și scopul inspecției și sancțiunile prevăzute la articolele 74 și 76. În timp util înainte de inspecție, Comisia informează coordonatorul serviciilor digitale din statul membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare inspecția cu privire la inspecție.

(5) În cursul inspecțiilor, funcționarii și celelalte persoane care îi însoțesc autorizați de Comisie, auditorii și experții desemnați de Comisie, precum și coordonatorul serviciilor digitale sau alte autorități competente ale statului membru pe teritoriul căruia are loc inspecția pot să solicite furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare ori celeilalte persoane în cauză să furnizeze explicații cu privire la organizarea, funcționarea, sistemul informatic, algoritmi, tratarea datelor și desfășurarea activităților sale și să adreseze întrebări personalului-cheie.

(6) Furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare ori cealaltă persoană fizică sau juridică în cauză are obligația de a se supune unei inspecții dispuse printr-o decizie a Comisiei. Decizia indică obiectul și scopul inspecției, stabilește data la care aceasta începe și indică sancțiunile prevăzute la articolele 74 și 76, precum și dreptul de a ataca decizia la Curtea de Justiție a Uniunii Europene. Comisia se consultă cu coordonatorul serviciilor digitale din statul membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare inspecția înainte de a lua decizia respectivă.

(7) Funcționarii coordonatorului serviciilor digitale din statul membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare inspecția, precum și alte persoane autorizate sau desemnate de coordonator asistă în mod activ, la cererea respectivului coordonator al serviciilor digitale sau a Comisiei, funcționarii și celelalte persoane care îi însoțesc autorizați de Comisie în legătură cu inspecția. În acest scop, aceștia dispun de competențele enumerate la alineatul (2).

(8) În cazul în care funcționarii și celelalte persoane care îi însoțesc autorizați de Comisie constată că furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare ori cealaltă persoană în cauză se opune unei inspecții dispuse în temeiul prezentului articol, statul membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare inspecția, la cererea respectivilor funcționari sau a celorlalte persoane care îi însoțesc și în conformitate cu dreptul intern al statului membru, le acordă asistența necesară, inclusiv, dacă este cazul în temeiul dreptului intern respectiv, prin măsuri coercitive luate de o autoritate competentă de aplicare a legii, astfel încât să le permită să efectueze inspecția.

(9) În cazul în care asistența prevăzută la alineatul (8) necesită o autorizare din partea unei autorități judiciare naționale în conformitate cu dreptul intern al statului membru în cauză, o astfel de autorizare este solicitată de coordonatorul serviciilor digitale din statul membru respectiv la cererea funcționarilor și a celorlalte persoane care îi însoțesc autorizați de Comisie. O astfel de autorizare poate fi solicitată și în mod preventiv.

(10) În cazul în care se solicită autorizarea menționată la alineatul (9), autoritatea judiciară națională sesizată verifică dacă decizia Comisiei prin care se dispune inspecția este autentică și se asigură că măsurile coercitive preconizate nu sunt nici arbitrare, nici excesive, având în vedere obiectul inspecției. Atunci când efectuează o astfel de verificare, autoritatea judiciară națională poate solicita Comisiei, direct sau prin intermediul coordonatorilor serviciilor digitale din statul membru în cauză, explicații detaliate, în special cu privire la motivele pentru care Comisia suspectează o încălcare a prezentului regulament, precum și cu privire la gravitatea presupusei încălcări și la natura implicării furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare, ori a celeilalte persoane vizate. Cu toate acestea, autoritatea judiciară națională nu poate pune la îndoială necesitatea inspecției și nici nu poate solicita informații din dosarul Comisiei. Controlul legalității deciziei Comisiei se exercită doar de Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

Articolul 70

Măsuri provizorii

(1) În contextul procedurilor care pot conduce la adoptarea unei decizii de neconformitate în temeiul articolului 73 alineatul (1), în caz de urgență cauzată de riscul unor prejudicii grave pentru destinatarul serviciului, Comisia poate dispune, printr-o decizie, măsuri provizorii împotriva furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză, pe baza constatării *prima facie* a unei încălcări.

(2) Decizia adoptată în temeiul alineatului (1) se aplică pe o durată determinată și poate fi reînnoită în măsura în care este necesar și adecvat.

Articolul 71

Angajamente

- (1) În cazul în care, în cursul procedurilor desfășurate în temeiul prezentei secțiuni, furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză se angajează să asigure respectarea dispozițiilor relevante ale prezentului regulament, Comisia poate, printr-o decizie, să confere angajamentelor respective caracter obligatoriu pentru furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză și să declare că nu mai există motive pentru a lua măsuri.
- (2) Comisia poate, la cerere sau din proprie inițiativă, să redeschidă procedura:
- (a) în cazul în care intervine o schimbare semnificativă privind oricare dintre faptele pe care s-a fundamentat decizia;
 - (b) în cazul în care furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză acționează în contradicție cu angajamentele asumate; sau
 - (c) în cazul în care decizia s-a întemeiat pe informații incomplete, incorecte sau care induc în eroare comunicate de furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză ori de o altă persoană menționată la articolul 67 alineatul (1).
- (3) În cazul în care consideră că angajamentele oferite de furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză nu sunt de natură să asigure respectarea efectivă a dispozițiilor relevante ale prezentului regulament, Comisia respinge angajamentele respective printr-o decizie motivată atunci când încheie procedurile.

Articolul 72

Acțiuni de monitorizare

- (1) În scopul îndeplinirii sarcinilor care îi sunt atribuite în temeiul prezentei secțiuni, Comisia poate lua măsurile necesare pentru a monitoriza punerea în aplicare și respectarea efectivă a prezentului regulament de către furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare. Comisia poate dispune ca furnizorul să ofere acces la bazele sale de date și la algoritmi săi, precum și explicații referitoare la aceștia. Astfel de acțiuni pot include impunerea unei obligații pentru furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare de a păstra toate documentele considerate necesare pentru a evalua punerea în aplicare și respectarea obligațiilor în temeiul prezentului regulament.
- (2) Acțiunile prevăzute la alineatul (1) pot include numirea unor experți și auditori externi independenți, precum și a unor experți și auditori din partea autorităților naționale competente cu acordul autorității vizate, care să acorde asistență Comisiei în ceea ce privește monitorizarea aplicării efective și a respectării dispozițiilor relevante din prezentul regulament și să îi furnizeze acesteia opinii de specialitate sau cunoștințe specifice.

Articolul 73

Neconformitate

- (1) Comisia adoptă o decizie de neconformitate în cazul în care constată că furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză nu respectă una sau mai multe dintre următoarele:
- (a) dispozițiile relevante din prezentul regulament;
 - (b) măsurile provizorii dispuse în temeiul articolului 70;
 - (c) angajamentele care au devenit obligatorii în temeiul articolului 71.

(2) Înainte de adoptarea deciziei în temeiul alineatului (1), Comisia comunică constatările sale preliminare furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză. În constatările preliminare, Comisia explică măsurile pe care intenționează să le ia sau pe care consideră că furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză ar trebui să le ia pentru a da curs în mod eficace constatărilor preliminare.

(3) În decizia adoptată în temeiul alineatului (1), Comisia dispune ca furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză să ia măsurile necesare pentru a asigura respectarea deciziei adoptate în temeiul alineatului (1) într-un termen rezonabil menționat în cuprinsul deciziei și să furnizeze informații cu privire la măsurile pe care furnizorul intenționează să le ia pentru a se conforma deciziei.

(4) Furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză transmite Comisiei o descriere a măsurilor pe care le-a luat pentru a asigura respectarea deciziei adoptate în temeiul alineatului (1) atunci când aplică aceste măsuri.

(5) În cazul în care constată că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1), Comisia încheie investigația printr-o decizie. Decizia se aplică imediat.

Articolul 74

Amenzi

(1) În decizia menționată la articolul 73, Comisia poate aplica furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză amenzi care nu depășesc 6 % din cifra sa de afaceri anuală totală la nivel mondial din exercițiul financiar precedent în cazul în care constată că furnizorul respectiv, cu intenție sau din culpă:

- (a) încalcă dispozițiile relevante din prezentul regulament;
- (b) nu respectă o decizie care dispune măsuri provizorii în temeiul articolului 70; sau
- (c) nu respectă un angajament devenit obligatoriu printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 71.

(2) Comisia poate adopta o decizie prin care să aplice furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză ori unei alte persoane fizice sau juridice menționate la articolul 67 alineatul (1) amenzi care nu depășesc 1 % din venitul anual total sau din cifra de afaceri anuală totală la nivel mondial din exercițiul financiar precedent, în cazul în care furnizorul respectiv sau persoana respectivă, cu intenție sau din culpă:

- (a) furnizează informații incorecte, incomplete sau care induc în eroare ca răspuns la o cerere simplă sau la o cerere prin intermediul unei decizii formulată în temeiul articolului 67;
- (b) nu răspunde, în termenul stabilit, cererii de informații formulate prin intermediul unei decizii;
- (c) nu rectifică, în termenul stabilit de Comisie, informațiile incorecte, incomplete sau care induc în eroare furnizate de către un membru al personalului sau nu furnizează ori refuză să furnizeze informații complete;
- (d) refuză să se supună unei inspecții dispuse în temeiul articolului 69;
- (e) nu respectă măsurile adoptate de Comisie în temeiul articolului 72; sau
- (f) nu respectă condițiile de acces la dosarul Comisiei în temeiul articolului 79 alineatul (4).

(3) Înainte de adoptarea deciziei în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol, Comisia comunică constatările sale preliminare furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză ori unei alte persoane menționate la articolul 67 alineatul (1).

(4) La stabilirea cuantumului amenzii, Comisia ține seama de natura, gravitatea, durata și recurența încălcării și, în cazul amenzilor aplicate în temeiul alineatului (2), de întârzierea cauzată procedurii.

*Articolul 75***Supravegherea consolidată a măsurilor corective pentru a aborda încălcările obligațiilor prevăzute în capitolul III secțiunea 5**

(1) Atunci când adoptă o decizie în temeiul articolului 73 cu privire la o încălcare de către un furnizor al unei platforme online foarte mari sau al unui motor de căutare online foarte mare a oricăreia dintre dispozițiile capitolului III secțiunea 5, Comisia utilizează sistemul de supraveghere consolidată prevăzut la prezentul articol. În acest sens, Comisia ține seama în cea mai mare măsură posibilă de orice aviz emis de comitet în temeiul prezentului articol.

(2) În decizia menționată la articolul 73, Comisia solicită furnizorului unei platforme online foarte mari sau al unui motor de căutare online foarte mare în cauză să elaboreze și să comunice coordonatorilor serviciilor digitale, Comisiei și comitetului, într-un termen rezonabil specificat în decizie, un plan de acțiune care să stabilească măsurile necesare care sunt suficiente pentru a pune capăt încălcării sau pentru a o remedia. Măsurile respective includ angajamentul de a efectua un audit independent în conformitate cu articolul 37 alineatele (3) și (4) privind punerea în aplicare a celorlalte măsuri și specifică identitatea auditorilor și metodologia, calendarul și acțiunile subsecvente auditului. Măsurile pot include, de asemenea, după caz, angajamentul de a adera la un cod de conduită relevant, astfel cum se prevede la articolul 45.

(3) În termen de o lună de la primirea planului de acțiune, comitetul transmite Comisiei avizul său cu privire la planul respectiv. În termen de o lună de la primirea avizului respectiv, Comisia decide dacă măsurile prevăzute în planul de acțiune sunt suficiente pentru a pune capăt încălcării sau pentru a o remedia și stabilește un termen rezonabil pentru punerea sa în aplicare. În decizia respectivă se ține seama de eventualul angajament de a adera la codurile de conduită relevante. Comisia monitorizează ulterior punerea în aplicare a planului de acțiune. În acest scop, furnizorul unei platforme online foarte mari sau al unui motor de căutare online foarte mare în cauză comunică Comisiei raportul de audit fără întârzieri nejustificate odată ce devine disponibil și informează Comisia cu privire la măsurile luate pentru punerea în aplicare a planului de acțiune. În cazul în care este necesar pentru o astfel de monitorizare, Comisia poate solicita furnizorului unei platforme online foarte mari sau al unui motor de căutare online foarte mare în cauză să furnizeze informații suplimentare într-un termen rezonabil stabilit de Comisie.

Comisia informează comitetul și coordonatorii serviciilor digitale cu privire la punerea în aplicare a planului de acțiune și la monitorizarea acestuia.

(4) Comisia poate lua măsurile necesare în conformitate cu prezentul regulament, în special cu articolul 76 alineatul (1) litera (e) și articolul 82 alineatul (1), în cazul în care:

- (a) furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză nu furnizează niciun plan de acțiune, raportul de audit, actualizările necesare sau orice alte informații suplimentare necesare, în termenul aplicabil;
- (b) Comisia respinge planul de acțiune propus deoarece consideră că măsurile prevăzute în acesta sunt insuficiente pentru a pune capăt încălcării sau a o remedia; sau
- (c) Comisia consideră, pe baza raportului de audit, a oricăror actualizări sau informații suplimentare furnizate sau a oricăror alte informații relevante de care dispune, că punerea în aplicare a planului de acțiune este insuficientă pentru a pune capăt încălcării sau pentru a o remedia.

*Articolul 76***Penalități cu titlu cominatoriu**

(1) Comisia poate adopta o decizie prin care să aplice furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză ori unei alte persoane menționate la articolul 67 alineatul (1), după caz, penalități cu titlu cominatoriu care nu depășesc 5 % din venitul zilnic mediu sau din cifra de afaceri anuală la nivel mondial din exercițiul financiar precedent pentru fiecare zi de întârziere, calculate de la data stabilită în decizie, pentru a le obliga:

- (a) să furnizeze informații corecte și complete ca răspuns la o decizie prin care se solicită informații în temeiul articolului 67;
- (b) să se supună unei inspecții dispuse printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 69;

- (c) să respecte o decizie care dispune măsuri provizorii în temeiul articolului 70 alineatul (1);
- (d) să își respecte angajamentele devenite obligatorii în urma unei decizii adoptate în temeiul articolului 71 alineatul (1);
- (e) să respecte o decizie adoptată în temeiul articolului 73 alineatul (1), inclusiv, după caz, cerințele pe care le conține cu privire la planul de acțiune menționat la articolul 75.

(2) În cazul în care furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză ori o altă persoană menționată la articolul 67 alineatul (1) și-a îndeplinit obligația a cărei nerespectare era vizată de penalitățile cu titlu cominatoriu, Comisia poate stabili cuantumul definitiv al penalităților cu titlu cominatoriu la o valoare mai mică decât cea prevăzută în decizia inițială.

Articolul 77

Termenul de prescripție pentru impunerea penalităților

- (1) Competențele conferite Comisiei prin articolele 74 și 76 sunt supuse unui termen de prescripție de cinci ani.
- (2) Prescripția curge din ziua în care se comite încălcarea. Cu toate acestea, în cazul unor încălcări continue sau repetate, prescripția începe să curgă din ziua încetării încălcării.
- (3) Orice acțiune întreprinsă de Comisie sau de coordonatorul serviciilor digitale al unui stat membru în scopul investigării unei încălcări sau al unor proceduri referitoare la o încălcare întrerupe termenul de prescripție pentru aplicarea amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu. Printre acțiunile care întrerup termenul de prescripție se numără, în special, următoarele:
 - (a) solicitările de informații din partea Comisiei sau a unui coordonator al serviciilor digitale;
 - (b) o inspecție;
 - (c) inițierea unei proceduri de către Comisie în temeiul articolului 66 alineatul (1).
- (4) După fiecare întrerupere începe să curgă o nouă prescripție. Cu toate acestea, termenul de prescripție pentru aplicarea amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu se împlinește cel târziu în ziua în care s-a scurs o perioadă egală cu dublul termenului de prescripție fără să se fi aplicat o amendă sau penalități cu titlu cominatoriu de către Comisie. Perioada respectivă se prelungește cu perioada în care termenul de prescripție a fost suspendat în temeiul alineatului (5).
- (5) Termenul de prescripție pentru aplicarea amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu se suspendă pe durata în care decizia Comisiei face obiectul unor acțiuni pendente la Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

Articolul 78

Termenul de prescripție pentru executarea sancțiunilor

- (1) Competența Comisiei de a pune în aplicare deciziile luate în temeiul articolelor 74 și 76 este supusă unui termen de prescripție de cinci ani.
- (2) Prescripția începe să curgă de la data la care decizia devine definitivă.
- (3) Termenul de prescripție pentru executarea sancțiunilor se întrerupe:
 - (a) prin notificarea unei decizii de modificare a cuantumului inițial al amenzii sau al penalităților cu titlu cominatoriu sau de refuzare a unei cereri de modificare;
 - (b) prin orice act al Comisiei sau al unui stat membru care acționează la cererea Comisiei ce vizează executarea silită a amenzii sau a penalităților cu titlu cominatoriu.
- (4) După fiecare întrerupere începe să curgă o nouă prescripție.

- (5) Termenul de prescripție pentru executarea sancțiunilor se suspendă pe perioada în care:
- (a) se acordă timp pentru efectuarea plății;
 - (b) se suspendă executarea plății în temeiul unei hotărâri a Curții de Justiție a Uniunii Europene sau a unei instanțe naționale.

Articolul 79

Dreptul de a fi ascultat și dreptul de acces la dosar

- (1) Înainte de a adopta o decizie în temeiul articolului 73 alineatul (1), al articolului 74 sau al articolului 76, Comisia acordă furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză ori unei alte persoane menționate la articolul 67 alineatul (1) posibilitatea de a fi ascultat(ă) cu privire la:
- (a) constatările preliminare ale Comisiei, inclusiv cu privire la orice chestiune referitor la care Comisia a ridicat obiecții; și
 - (b) măsurile pe care Comisia ar putea intenționa să le adopte având în vedere constatările preliminare menționate la litera (a).
- (2) Furnizorul platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză ori o altă persoană menționată la articolul 67 alineatul (1) își poate prezenta observațiile cu privire la constatările preliminare ale Comisiei într-un termen rezonabil stabilit de Comisie în constatările sale preliminare, care nu poate fi mai mic de 14 zile.
- (3) Comisia își fundamentează deciziile numai pe obiecțiile cu privire la care părțile în cauză au putut prezenta observații.
- (4) Dreptul la apărare al părților în cauză este pe deplin respectat în cadrul procedurilor. Acestea au dreptul de a avea acces la dosarul Comisiei în condițiile unei divulgări negociate, sub rezerva interesului legitim al furnizorului platformei online foarte mari sau motorului de căutare online foarte mare ori al unei alte persoane în cauză de a-și proteja secretele profesionale. Comisia are competența de a adopta decizii care stabilesc aceste condiții de divulgare în cazul unui dezacord între părți. Dreptul de acces la dosarul Comisiei nu include accesul la informațiile confidențiale și la documentele interne ale Comisiei, ale comitetului, ale coordonatorilor serviciilor digitale, ale altor autorități competente sau ale altor autorități publice ale statelor membre. În special, dreptul de acces nu include accesul la corespondența dintre Comisie și autoritățile respective. Nicio dispoziție a prezentului alineat nu împiedică Comisia să divulge și să utilizeze informațiile necesare pentru a dovedi o încălcare.
- (5) Informațiile colectate în temeiul articolelor 67, 68 și 69 se utilizează numai în scopul prezentului regulament.

Articolul 80

Publicarea deciziilor

- (1) Comisia publică deciziile pe care le adoptă în temeiul articolului 70 alineatul (1), al articolului 71 alineatul (1) și al articolelor 73-76. Publicarea indică numele părților și conținutul principal al deciziei, inclusiv orice sancțiuni aplicate.
- (2) Publicarea ține seama de drepturile și interesele legitime ale furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză, ale oricărei alte persoane menționate la articolul 67 alineatul (1) și ale oricărui terți în ceea ce privește protejarea informațiilor confidențiale ale acestora.

Articolul 81

Controlul efectuat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene

În conformitate cu articolul 261 din TFUE, Curtea de Justiție a Uniunii Europene are competență de fond în ceea ce privește controlul deciziilor prin care Comisia a impus amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu. Curtea de Justiție poate elimina, reduce sau mări amenda sau penalitatea cu titlu cominatoriu aplicată.

*Articolul 82***Cereri de restricționare a accesului și cooperarea cu instanțele naționale**

(1) În cazul în care au fost epuizate toate competențele conferite în temeiul prezentei secțiuni menite să pună capăt încălcării prezentului regulament, iar încălcarea persistă și cauzează prejudicii grave care nu pot fi evitate prin exercitarea altor competențe disponibile în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern, Comisia poate solicita coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire a furnizorului platformei online foarte mari sau al motorului de căutare online foarte mare în cauză să acționeze în temeiul articolului 51 alineatul (3).

Înainte de a-i adresa o astfel de solicitare coordonatorului serviciilor digitale, Comisia invită părțile interesate să prezinte observații scrise într-un termen care nu poate fi mai mic de 14 zile lucrătoare, descriind măsurile pe care intenționează să le solicite și precizând destinatarul sau destinatarii măsurilor respective.

(2) Comisia, acționând din proprie inițiativă, poate prezenta observații scrise autorității judiciare competente menționate la articolul 51 alineatul (3) dacă acest demers este necesar pentru aplicarea coerentă a prezentului regulament. De asemenea, Comisia poate formula observații orale cu permisiunea autorității judiciare în cauză.

Exclusiv în scopul pregătirii observațiilor sale, Comisia poate solicita autorității judiciare competente să îi transmită sau să asigure transmiterea oricărui document necesar pentru evaluarea cazului.

(3) Atunci când o instanță națională se pronunță cu privire la o chestiune care face deja obiectul unei decizii adoptate de Comisie în temeiul prezentului regulament, respectiva instanță națională nu adoptă nicio decizie contrară deciziei respective a Comisiei. De asemenea, instanțele naționale evită să adopte decizii care ar putea intra în conflict cu o decizie avută în vedere de Comisie în cadrul unei proceduri inițiate de aceasta în temeiul prezentului regulament. În acest scop, o instanță națională poate evalua dacă este necesar să își suspende procedura. Acest lucru nu aduce atingere articolului 267 din TFUE.

*Articolul 83***Acte de punere în aplicare legate de intervenția Comisiei**

În ceea ce privește intervenția Comisiei reglementată de prezenta secțiune, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare privind modalitățile practice pentru:

- (a) procedurile desfășurate în temeiul articolelor 69 și 72;
- (b) audierile prevăzute la articolul 79;
- (c) divulgarea negociată a informațiilor prevăzută la articolul 79.

Înainte de adoptarea oricăror măsuri în temeiul primului paragraf de la prezentul articol, Comisia publică un proiect al acestora și invită toate părțile interesate să-și prezinte observațiile în termenul stabilit în proiect, care nu poate fi mai scurt de o lună. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 88.

*SECȚIUNEA 5***Dispoziții comune privind asigurarea respectării normelor***Articolul 84***Secretul profesional**

Fără a aduce atingere schimbului și utilizării informațiilor menționate în prezentul capitol, Comisia, comitetul, autoritățile competente ale statelor membre și funcționarii, agenții și alte persoane care lucrează sub supravegherea acestora și orice altă persoană fizică sau juridică implicată, inclusiv auditorii și experții numiți în temeiul articolului 72 alineatul (2), nu divulgă informațiile pe care le-au obținut sau care au făcut obiectul unui schimb în temeiul prezentului regulament și care, prin natura lor, fac obiectul obligației de păstrare a secretului profesional.

*Articolul 85***Sistemul de schimb de informații**

- (1) Comisia instituie și menține un sistem fiabil și securizat de schimb de informații menit să sprijine comunicațiile dintre coordonatorii serviciilor digitale, Comisie și comitet. Alte autorități competente pot primi acces la acest sistem, dacă acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în conformitate cu prezentul regulament.
- (2) Coordonatorii serviciilor digitale, Comisia și comitetul utilizează sistemul de schimb de informații pentru toate comunicările efectuate în temeiul prezentului regulament.
- (3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc modalitățile practice și operaționale de funcționare a sistemului de schimb de informații și de interoperabilitate a acestuia cu alte sisteme relevante. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 88.

*Articolul 86***Reprezentare**

- (1) Fără a aduce atingere Directivei (UE) 2020/1828 sau oricărui alt tip de reprezentare în temeiul dreptului intern, destinarii serviciilor intermediare au cel puțin dreptul de a mandata un organism, o organizație sau o asociație să exercite în numele lor drepturile care le sunt conferite de prezentul regulament, cu condiția ca organismul, organizația sau asociația să îndeplinească toate condițiile următoare:
 - (a) își desfășoară activitatea fără scop lucrativ;
 - (b) a fost constituit(ă) în mod corespunzător, în conformitate cu dreptul intern al unui stat membru;
 - (c) printre obiectivele sale statutare se numără un interes legitim de a asigura respectarea prezentului regulament.
- (2) Furnizorii de platforme online iau măsurile tehnice și organizatorice necesare pentru a se asigura că plângerile depuse de organisme, organizațiile sau asociațiile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol în numele destinatarilor serviciului prin intermediul mecanismelor menționate la articolul 20 alineatul (1) sunt prelucrate și soluționate cu prioritate și fără întârzieri nejustificate.

SECȚIUNEA 6

Acte delegate și acte de punere în aplicare*Articolul 87***Exercitarea delegării**

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolele 24, 33, 37, 40 și 43 se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 16 noiembrie 2022. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

- (3) Delegarea de competențe menționată la articolele 24, 33, 37, 40 și 43 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolelor 24, 33, 37, 40 și 43 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 88

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de un comitet (denumit în continuare „Comitetul pentru servicii digitale”). Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 89

Modificarea Directivei 2000/31/CE

- Articolele 12-15 din Directiva 2000/31/CE se elimină.
- Trimiterile la articolele 12-15 din Directiva 2000/31/CE se interpretează ca trimiteri la articolele 4, 5, 6 și, respectiv, la articolul 8 din prezentul regulament.

Articolul 90

Modificarea Directivei (UE) 2020/1828

În anexa I la Directiva (UE) 2020/1828 se adaugă următorul punct:

- „68. Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale) (JO L 277, 27.10.2022, p. 1).”

Articolul 91

Revizuire

- (1) Până la 18 februarie 2027, Comisia realizează o evaluare și prezintă un raport Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European cu privire la efectul potențial al prezentului regulament asupra dezvoltării și a creșterii economice a întreprinderilor mici și mijlocii.

Până la 17 noiembrie 2025, Comisia realizează o evaluare și prezintă un raport Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European cu privire la:

- (a) aplicarea articolului 33, inclusiv domeniul de aplicare al furnizorilor de servicii intermediare care fac obiectul obligațiilor prevăzute în capitolul III secțiunea 5 din prezentul regulament;
- (b) interacțiunea dintre prezentul regulament și alte acte juridice, în special actele menționate la articolul 2 alineatele (3) și (4).

(2) Până la 17 noiembrie 2027, și, ulterior, din cinci în cinci ani, Comisia realizează o evaluare a prezentului regulament și prezintă un raport Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European.

Raportul se referă, în special, la:

- (a) aplicarea alineatului (1) al doilea paragraf literele (a) și (b);
 - (b) contribuția prezentului regulament la aprofundarea și funcționarea eficientă a pieței interne a serviciilor intermediare, în special în ceea ce privește furnizarea transfrontalieră de servicii digitale;
 - (c) aplicarea articolelor 13, 16, 20, 21, 45 și 46;
 - (d) domeniul de aplicare al obligațiilor impuse întreprinderilor mici și microîntreprinderilor;
 - (e) eficacitatea mecanismelor de supraveghere și de asigurare a respectării normelor;
 - (f) impactul asupra respectării dreptului la libertatea de exprimare și de informare.
- (3) Raportul menționat la alineatele (1) și (2) este însoțit, dacă este cazul, de o propunere de modificare a prezentului regulament.
- (4) De asemenea, în raportul menționat la alineatul (2) de la prezentul articol, Comisia realizează o evaluare și prezintă un raport cu privire la rapoartele anuale de activitate întocmite de coordonatorii serviciilor digitale și furnizate Comisiei și comitetului în temeiul articolului 55 alineatul (1).
- (5) În scopul menționat la alineatul (2), statele membre și comitetul transmit informații la cererea Comisiei.
- (6) La efectuarea evaluărilor menționate la alineatul (2), Comisia ia în considerare pozițiile și constatările Parlamentului European, ale Consiliului, precum și ale altor organisme sau surse relevante și acordă o atenție deosebită întreprinderilor mici și mijlocii și poziției noilor concurenți.

(7) Până la 18 februarie 2027, Comisia, după consultarea comitetului, efectuează o evaluare a funcționării comitetului și a aplicării articolului 43 și prezintă un raport Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European, ținând seama de primii ani de aplicare a regulamentului. Pe baza constatărilor și ținând seama în cea mai mare măsură posibilă de avizul comitetului, raportul respectiv este însoțit, dacă este cazul, de o propunere de modificare a prezentului regulament în ceea ce privește structura comitetului.

Articolul 92

Aplicarea anticipată în cazul furnizorilor de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari

Prezentul regulament se aplică furnizorilor de platforme online foarte mari și de motoare de căutare online foarte mari desemnați în temeiul articolului 33 alineatul (4) după patru luni de la notificarea furnizorului în cauză menționată la articolul 33 alineatul (6), în cazul în care data respectivă este anterioară datei de 17 februarie 2024.

*Articolul 93***Intrare în vigoare și aplicare**

- (1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Prezentul regulament se aplică de la 17 februarie 2024.

Cu toate acestea, articolul 24 alineatele (2), (3) și (6), articolul 33 alineatele (3)-(6), articolul 37 alineatul (7), articolul 40 alineatul (13), articolul 43 și secțiunile 4, 5 și 6 din capitolul IV se aplică de la 16 noiembrie 2022.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 19 octombrie 2022.

Pentru Parlamentul European
Președinta
R. METSOLA

Pentru Consiliu
Președintele
M. BEK
